

Universitätsbibliothek Wuppertal

Demosthenis Et Aeschinis, Principum Græciæ Oratorum Opera

Demosthenes

Aureliae Allobrogum, 1607

Castigationes ac diversae lectiones

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1565](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1565)

CLARISSIMO VIRO
CASTIGATIONES
AC DIVERSAE LECTIO-
NES IN ORATIONES DEMO-

STHENIS, PER VINCENTIVM

OBISOPOEVVM, VETVSTISSIMI

cuiusdam exemplaris subsidio

collecta.

LECTORI OBISOPOEVS.

Fac prius ista legas, quàm nondum cognita damnes,

Si quis amice tuo pectore candor inest.

Respuit iste liber lectorem naris obesa,

Et qui Cecropij non tenet ora fori.

Si Graiam lecto linguam Demosthene calles,

Iudicium istius te penes esto libri.

Sin minus, hinc abeas, ne te ceu pictor Apelles

Sutorem à tabula iussit abire sua.

Est argumentum natura grande maligna,

Spernere, quae crasso non capis ingenio.

Dd

CLARISSIMO VIRO

HIERONYMO PAUMGART-

NERO, PATRICIO AC SENATORI

NORIMBERGENSI, VINCENTIUS

OB SOPORVS S. D.

VENIT nuper in manus meas admirande vetustatis exemplar aliquot orationum Demosthenis, Hieronyme vir clarissime. Quod cum cœpisset cum Aldino conferre, multis in locis illud cum vulgato discrepare comperi. Eos ego locos subnotandos putavi, inque publicam studiosorum utilitatem inuulgandos. Quanquam verò his solus priuatim frui potuissem, aut in occulto seruare tacitus: tamen cum ab inuidentiæ morbo naturâ abhorream, & candidas Musarum ianuas esse oporteat, ferre non potui, vt prouerbiali conuicio, canis in præsepi diceret. Dabo itaque in lucem vtriusque exemplaris lectionem, non statim pronunciaturus, vtra sit rector, nisi in locis apertè mendosis: verum eius iudicij censuram doctioribus relicturus. Tantum enim mihi temerè non ausim sumere, vt ea de re iudicium faciam. Nemini verò hic meus labor proderit, nisi cui Demosthenes domi fuerit. In tenui labor est, fateor: sed tenuis non gloria, si quibus in locis Demosthenem aut correxerimus, aut illi pristinum nitorem huius vetusti exemplaris subsidio restituerimus. Non attollam hic verbis quicquam, non sunt ista meæ industriæ, sed diligentia, quam conferendis exemplaribus impendi. Sunt hodie non parum multi, qui, cum in authore aliquo vel vnicum aduerbiolum, aut coniunctiuiculam secus positam, aut superuacuum inuenerint, Dij boni quos protinus triumphos, quas gloriations proferrunt: quàm insolenter sibi placent, nimirum se solos acutissimè perspexisse, quod homines alioqui oculatissimos fugerit. Estque ob vnam atque alteram dictiuiculam protinus totus autor emendatior habendus, & ad vetustissima exemplaria restitutus credendus. Quid autem mendarum & erratorum hodie hoc mendacio in scriptoribus quotidie in lucem prodeuntibus nobis non obradunt typographi? Aded solenne & vsu receptum est, omnium librorum titulis addere: Ad vetustissima exemplaria restitutus, & ab infinitis mendis repurgatus. Si tamen hoc licet alteri in Latino quopiam, neque tantæ classis authore, inuento vno atque altero verbulo rectiore & emendatiore, exclamare, Repperi, non quod pueri clamitant in faba se repperisse: cur mihi non idem liceat in Demosthene, authore tanto, tamque eximio? Quanquam quid nos reppererimus, verbis iactantioribus opus non est: res ipsa indicabit. Atque vtinam integrum exemplar nobis oblatum fuisset, vt ad eum modum omnes orationes inter se collatas emendare potuissemus, non permutassem opes meas cum Cræsi aut Crassi diuitiis. Sed enim quæ nobis reperta sunt, ea aliis candidè impertiemus: rogaturi Lectores, vt hæc, qualiacunque sint, boni consulant, & his nobiscum vtantur, & si quid rectius istis ipsi aliquando inuenerint, nobis vicissim benignè communicent. Tibi verò, Hieronyme ornatissime, hoc quicquid est opusculi, nominatim dedico, cum Demosthenis amatori summo, tum lectori diligentissimo, & imitatori scelicissimo. Neque enim antiquitate generis solùm, sed pulcherrimis quoque virtutum ornamentis decoratus es, & vtriusque literaturæ peritissimus. Accipe itaque libellum hunc studij in te mei monumentum & pignus, quod tibi amicitia nostræ quondam initæ, & condiscipulatus nostri memoriam refricet. Ornatissimos atque eruditissimos viros Andream Osiandrum, Dominicum Sleupnerum, Venceslaum Lyncum, Thomam Venatorium, Ioachimum Camerarium, Michaëlem Rotingium, D. Christophorum Kolerum, Erasmum Ebnerum, M. Hieronymum Schallerum, præterea D. Ioannem Magenpuchium, alterum Æsculapium, & reliquos literarij sodalitij proceres, meis verbis communiter saluta. Tu verò cum primis bene vale. Onoltzpachij, mense Nouembri, Anno M. D. XXXIII.

CL A

CLARISSIMO VIRO, HIERONYMO

PAUMGARTNERO, HIERO. F. CON-
SVLI NORIMBERGENSI HIERO.

VVOLFIVS S.D.

ORTES creari fortibus & bonis, etsi non semper id fieri videamus, Horatio facilius concedi potest: quàm humanis & doctis humanos & doctos. Plerumque enim paterna freti gloria, discendi laborem fugiunt, & literas & literatos contemnentes: & fastum ac despicientiam aliorum laude sibi ducunt. In quorum utroque quantopere errent & peccent, nemini est obscurum. Tu verò, Consul ornatissime, contrariam viam ingressus, ad paternæ virtutis, eruditionis, humanitatis imitationem sic te composuisti: ut pater omni laude cumulatus, & illustri gloria per Christiani nominis orbem celebris in te reuixisse videatur. Habet in clyta respublica Norimbergensis alterum ac potius eundem Hieronymum Paumgartnerum, virum eruditum, ciuem patriæ amantem, senatorem grauem, consulem prudentem, & disertum. habent homines docti & ingeniosi adolescentes patronum & Meccænatem: recognoscunt ciues tui prænomen & nomen idem: eandem staturæ proceritatem & formæ dignitatem cum grata recordatione patris intuentur: iisque rebus desiderium illius leniunt & consolantur. Fuit & mihi abhinc triennium, cum Norimbergæ in ædibus Christophori Fabij Iulij I.C. viri optimi & humanissimi, veteris amici mei, ædibus vnà pranderemus, & conspectus tuus iis de causis, quas exposui pericundus: & multò gratior comitas orationis: qua me vtrò ad renouandam rerum paternarum amicitiam perhumaniter inuitabas. Cui etsi ego meam tenuitatem esse imparē, facile video: tamen *ἡ κατ' ἰστροχὴν φιλίας* sic locum habere possunt, si cum iis etiam *φιλαθεωρίας ἰστροχὴν* coniungatur: quæ in Deo opt. max. tanta est & tam admiranda, ut eius cogitatione mens humana extra sese quodammodo rapta penitus obtupescat, & illa abyssio diuinæ bonitatis absorbeat. Quam ego olim considerans, cum nescio quid de mense Decembri scriberem, in hoc distichon erupi:

Omnia quod superat miracula, CHRISTVS IESVS

Tum voluit nasci, cum DEVS esset, HOMO.

Facit igitur *ἡ τῆς φιλαθεωρίας σου ἰστροχὴν*, ut *τὴν κατ' ἰστροχὴν φιλίας σου*, non fraudi, sed laudi mihi fore sperem: vicissimque eandem obseruantiam tuæ quoque præstantiæ polliceor, qua patrem tuum ab ineunte ætate vsque ad obitum sum profecutus. Nam cum illi puer etiamnum à Sebaldo Heideno præceptore meo amantissimo, nescio quo ingenij & studij cuiusdam singularis nomine cõmendatus fuisset: & tum bene de me sentire cœpit, & de adulto, dum reipub. vestræ inseruirem, præsens & absens bene mereri non destitit. Itaque ut viuentem colueram: ita etiam defuncti memoriam versiculis non tam bonis, quàm bono animo scriptis, (Nam me perpetuò cum morbis molestisque laboribus conflictantem & Apollo & Musæ omnes destituerunt) te præsertim hortatore, celebrandam esse duxi: quos ideo ad te mitto, ut in eodem opusculo, non magno illo quidem, sed magno autoti intelligendo seruiente, quem & pater & filius magnificiunt. mentio vtriusque si minus honorifica, at ab animo grato & memori profecta, extaret. Vale, Augustæ Vindelicorum, Calendis Decembris. Anno M.D. LXXIX.

Dd 2

ΙΕΡΩΝΥΜΩ ΠΑΜΓΑΡΤΝΗΡΩ, ΕΝ

ΤΗ ΤΗΣ ΝΩΡΙΚΙΑΣ ΠΟΛΕΙ ΤΠΑΤΕΤΣΑΝ-

π, καὶ παρὶ τῆς παρτίδος ἐν δίκη αὐτῶν πορροαγοροδομῶν, καὶ τῆ
τάτου γαμετῆ, ὀπιτάριον.

Ἐνὲ καὶ ἱερονύμου δῆλοτος.

Ξ. μὲν τὰ φῶσ' ἔχει σ' ἱερονύμου παμγαρτνήρῃ;
 Ϊ. ἐκ ἐμῆ, σὺ φαρ ἐμὸν. Ξ. σὺ γὰρ ἀρὰ σῶμα λέγεις.
 Ϊ. καὶ ψυχὴ γὰρ ἐμὴ. Ξ. ψυχὴ τὰ φῶσ' οὐκ ἐργα.
 Ϊ. ψυχὴ δ' ἀδελφὸν φίλω πρὸς ἔργον δάμω.
 Ξ. ἔργων. λείψανα σαρκὸς ὑμῶν τὸ δὲ σῆμα κέκλυται
 ψυχὰς δ' ἀσεβείας χριστὸς ἔδεικτο ἀναξ.
 Ϊ. ἀσ' ἀπελδοτήτων χαίρειν ἀνὰ ἐν Ὀλύμπῳ
 παιδασίῃσι θεῶν χεῖρας ἀταχουδῶν.
 Ξ. καὶ μὴ σὺ κλέσ' ἀπὸ ὅπῃ σοφίῃ τ' ἀρετῇ τῇ
 πᾶς σοφὸς ὑμνεῖ καὶ φιλόπατρις ἀπὸ.
 ἔλθεις Νωρεμίας μήτωρ' σὺ γὰρ αἰεζῶσ' ἰοσι
 ἐγὲ πελοδότησας τὸν βίον, ἀλλὰ λαβῶν.
 καὶ γὰρ λιπὼν ὑὸν σοὶ ὁμῶνμον, ἴδὲ ὁμοῖον
 σῶμά τε καὶ ψυχὴν, καὶ γέρας ἴδὲ κλέσ'.

IN ORATIONES OLYNTHIA-
CAS CASTIGATIONES.

PRINCIPIO in Olynthiacis & Philippicis non ita multa discrepare comperi. Nam quæ ipse Aldus adiectis asteriscis annotavit, diversitatem lectionum indicans, ea cum nostri exemplaris lectione ferè consentiunt. Quarum ergo orationum diversitas iam antè ab Aldo demonstrata est, eam minimè annotare visum est: ne in re antè acta superuacue occupati. Lectoribus pro thesauro carbones offeramus. Nam multum operæ & studij in re prius facta ponere, & superuacuum habetur, & stolidum: Cæterum quæ nos animaduertimus, ea ferè sunt.

Primum in argumento Libanij primæ Olynthiacæ, vbi Aldus habet versu decimo, ἐκπολιορκήσας ὁ φίλιππος ἀθλωματῶν παρέδωκεν; legendum est, Olynthiis. Nam Potidæam, quæ sub initium ad Atheniensium ditionem pertinebat, Philippus expugnatam Olynthiis fociis suis concesserat: ut ex argumento liquet.

Deinde infra versu 14. σπιντέθειτο γὰρ καὶ κοινή, &c. nostrum habebat, σπιντέθειντο, pacti erant: haud dubiè rectius.

Mox versu 19. ἀσφάλεια τῶν ἀθλωμάτων ἐστὶ; nostrum legebat, ἀσφάλεια τῶν ἀθλωμάτων; permutatis nonnihil verbis. Sed hunc locum non eram ascripturus, nisi semel lectorem monere in animo esset, me data opera ab eiusmodi annotandis abstinuisse, quod infiniti propemodum se obtulerint: cum non ita magni referat, quo ordine verba sint disposita, modò lectio consentiat: tametsi alia sit alia concinnior & modulatio. Veluti rursus versu 31. ἵνα δὲ μὴ δοκῶσιν οἱ πένητες τῶ ἀναλώματι λυπεῖσθαι; nostrum habebat, λυπεῖσθαι τῶ ἀναλώματι; quod certè sonat suavius, & cadit numerosius.

Rursus versu 33. vbi Aldus legit, πορροαγοροδομῶν δὲ εἰς τοσοῦτον, ὥστε οὐκ εἰς τὸ τέτο μόνον ἤματι; nostrum sic habebat, πορροαγοροδομῶν δὲ εἰς τὸ τέτο, ὥστε οὐκ εἰς τόποις μόνον. Eò vero hæc peruenit licentia, ut non pro locis solum conducendis sumerent, &c.

Rursus versu à fine quinto διὸ καὶ δημοδοχίης δὲ λαβῶν. nostrum δὲ τὸ καὶ δημοδοχίης, &c.

Mox versu sequenti, vbi Aldus sic habet, Ἐὶ ἀφωπύσας ἑαυτὸν ὅπου γράφεις (αὐτὰ εἶ) σπιντέθειντο; ὀπιφέρει, &c. nostrum sic: καὶ ὑπεροπύσεν ἑαυτὸν, ὅπου γράφεις, ταῦτα εἶ) σπιντέθειντο.

πρωτὴ καὶ ὑπερέχει. Licet Aldina lectio sit paulò succinctior, tamen nec posterior reiicienda.

Postremo versu à fine quarto ταῦτα μὲν εἰς τὴν δευτεράν, nostrum ταῦτα μὲν εἰς δευτεράν, &c.

IN PRIMAM OLYNTHICAM.

In exordio αἰτῆ πολλὰν ἀπὸ αἰδῶν ἀθλωαῖοι, non vno in loco in antiquo exemplari comperi tantum simpliciter scriptum ἀθλωαῖοι. Quamuis non magni istæ minutia faciendæ sint, quas si omnes colligere & annotare voluissem: multas sanè paginas complevissem. Sicut eadem facie linea seu versu à fine quinto vbi in Aldino legitur, οὐδὲ παθεῖν ταυτὸν, nostrum habuit, οὐδὲ παθεῖν ταυτὸ. Et versu ultimo ἵνα τῆς δὲ βουλομένων σωτηρίας, nostrum ἵνα τῆς δὲ βουλομένων σωτηρίας habebat, altero articulorum omissio. Cæterum harum minutiarum non parum omisimus, ne lectori essemus tædio. Sicut & eiusmodi locos multos sciens præterij ἀδελφὸν γώμην, pro ἀδελφὸν γώμην. & ἀντιπνοῦν pro ἀντιπνοῦν. & μηδουαῖο pro μηδουαῖο. & δηλονότι pro δηλονότι. & παραταρχῆς pro παραταρχῆς. qui omnes coniunctim apud Aldum efferuntur, in nostro disiunctim.

Mox facie secunda versu nono, vbi in Aldino legitur, ὅς οὐδενός ἐστιν ἐλάττων τῷ ἀρετῆ, nostrum habebat, ὅς οὐδενός ἐστιν ἐλάττων τῷ ἀρετῆ, quod magis videtur Atticum & Demosthenicum.

Rursum linea 21. vbi Aldinum exemplar ἔχουσαν τὴν ἀρετὴν παραξέντων ὡς τὰ πολλὰ κείνεται habet, in nostro legitur ἔχουσαν τὴν ἀρετὴν παραξέντων κείνεται. Quæ lectio videtur esse emendatior καὶ γνησιωτέρα. Mox linea à fine octava σκοπεῖτε εἰς τίποτε, nostrum σκοπεῖτε habet.

Deinde paginæ tertiæ versu tertio vbi Aldus habet οὐ τοῖς ἀπίστοις, ἀλλὰ τοῖς ἀπειρομαχίτων εἰπόντας ἐν ὀργῇ ποιεῖσθε, nostram adhuc dictionem & vt mihi videtur non otiosam adiectam habebat, ad hunc modum, οὐ τοῖς ἀπίστοις, ἀλλὰ τοῖς ἀπειρομαχίτων εἰπόντας ἐν ὀργῇ ποιεῖσθε. Vos non culpam merentibus, sed oratoribus, qui postremi de rebus consiliū adduxerint, succensetis.

Linea octava εἰ δὲ θάτερον τούτων ὀλιγορήσοιτε, in antiquo erat ὀλιγορήσετε.

Linea 13. καὶ εἰ μὲν τῆς βοηθείας ταῦτα γινώσκω, in antiquo γινώσκω erat.

Linea 16. εἰ μὲν οὐκ ταῦτα τοῖς στρατοδουλοῦσι δαδῶσθε, nostrum antiquum ἀνταποδῶσθε habet.

Mox sequenti linea μᾶλλον δὲ ἀπαντος ἐν δὲ τῷ πόρῳ, in nostro μᾶλλον δὲ παντός, &c.

quod prolatu est mollius.

Porro linea 22. εἰ δὲ χημύτων. in nostro εἰ δὲ χημύτων, quæ sententia si vnquâ fuit vera, certè hoc seculo omnium est verissima. Siquidem ἀδελφὸν γώμην μὴ μόνον τῷ δεινῶν, ἀλλὰ καὶ τῷ ἀδελφῶν οὐδὲν ἐστὶ χημύτων.

Paulo post linea 34. τὰ γὰρ κοινὰ τῶν δευτεράν, nostrum τὰ γὰρ κοινὰ τῶν δευτεράν habuit, necessaria & eleganti prioris articuli repetitione. Sicut alias sæpe apud Demosthenem in similibus exemplis cernere est.

Rursum sequenti linea ἀπὸ τούτων ἀποσπρηθῆ, in nostro ἀπὸ τούτων ἀποσπρηθῆ, quantum ad sensum attinet nullo discrimine.

Postremo linea à fine quinta καμῶν ἡμέτερον νομισαίτας, in nostro erat ἡμέτερον.

Deinde eiusdem paginæ facie secunda versu 6. τίς αὐτὸν ἐπικωλύσει, in antiquo non erat ἐπικωλύσει.

Postremo à fine primæ orationis linea vbi legitur πόσα χημύτων ζημιωθήσεσθαι, nostrum habebat πόσα ζημιωθήσεσθαι.

IN SECUNDAM OLYNTHICAM.

In secunda Olynthiaca nihil ferè diuersitatis cõperi, præter ea quæ ab Aldo stellulis indicata sũt. In argumento Libani penè à fine pro καὶ τὴν ἰδίαν δύναμιν, in nostro οἰκείαν, eodè tamè sensu manente scriptũ inueni.

Deinde facie quinta linea à fine 18. pro τὰς πόδας αὐτῶν οὐσαν ἡμέτερον, in nostro ἡμέτερον reperi. Et in fine orationis pro λέγω δὲ κεφάλαιον, λέγω δὲ erat. Cætera cum Aldino concordarunt.

IN TERTIAM OLYNTHICAM.

In argumento Libani tertiæ Olynthiæ versu primo pro καὶ παραπορευοῦν, nostrum habebat καὶ τοῖς modico sanè discrimine.

Circa versum 2. pro ὁ δὲ δῆμος, nostrum δὲ, τε δῆμος εἰς χάριν habebat.

Rursum vers. sequenti pro ἀδελφὸν γώμην τῶν πτωχῶν, nostrum πτωχῶν legit. Eodem versu pro εἰ δὲ δημοσθένης δεδοκῶς, in nostro legebatur εἰ δὲ δημοσθένης δεδοκῶς, haud dubiè melius & rectius. Et paulo post, pro ὁ λιγώρησται, ὁ λιγώρησται. Eodem versu εἰ δὲ τὸ παρῆσαν ὅπισθ᾽ ἵππει τὴν ἀλαζονείαν αὐτῶν, in nostro erat ὅπισθ᾽ ἵππει, præcudit, quod profectò magis quadrare videtur sententiæ. Nusquam enim deridet Athenienses Demosthenes, sed quum nihil actum sit, indicat, ne in vtramuis autem quasi superato Philippo dormiant, etsi nõ nihil misso Olynthiis auxilio expedierint.

Mox versu à fine sexto pro ἐν δὲ τούτῳ τῷ λόγῳ καὶ τῆς ἀπὸ τῶν δευτεράν, sic in nostro scriptum reperi, ἐν δὲ τούτῳ τῷ λόγῳ καὶ τῆς ἀπὸ δευτεράν, &c.

Porro in ipsa oratione facie nona vers. à fine 14. pro μόλις μόλις, quæ tamen idem significant, habebam. Et paulò superius pro ἐξήκοντα, & infra pro πέντε, literis numerus notatus erat, vt in aliis quoque locis, nempe, ξ & ε. Sed ea quoque in aliis non imprudens præterij.

Deinceps facie vndecima circa vers. 13. pro ἀμφοτέρωθεν λαμβάνειν, nostrum habebat σωμαφόρα. Eodem versu vbi in Aldino legitur εἰς τις ἔχει τὰ θεωρεῖα, in nostro sic legebatur, εἰς τις ὑμῖν ἔχει καὶ τὰ θεωρεῖα, adiecta coniunctione καὶ, nec superflue.

Eadem facie circa vers. 30. pro οἱ παριόντες ἀπαίτες, antiquum habebat παρόντες. Deinde circa vers. à fine septimum pro ὡσπερ ὑμῶν, οὐ τοι κὼ πέντε, in nostro ὡσπερ ὑμῶν οὐ τοι πέντε, erat.

Circa versum penultimum pro ὅτι μὲν δὴ τῶν ἑλλωρικῶν ἦσαν τοιοῦτοι, in nostro τῶν ταυ τε legebatur.

Versu vltimo pro καὶ τοῖς ἰδοῖς, in nostro erat καὶ ἐν τοῖς ἰδοῖς.

Facie duodecima versu 24. pro εἰς ἀδόξων, lege εἰς ἀδόξων, haud dubiè librariorum errore deprauatum.

Mox versu 33. vbi etiam ab Aldo adiecta est stellula, neque tamen alia lectio indicata, pro ἢ βοηθόμα πέμψωσι, in antiquo βοῦδξα repperi.

Eodem versu pro καὶ τὸ πάντων ἀνδρότατον, in vetusto exemplari habebatur ἀνδρείοτατον.

IN PRIMAM PHILIPPICAM Demosthenis.

In argumento Libanij primæ Philippicæ versu 4. vbi Aldus habet κελδεὶ δὲ δυνάμεις, &c. in nostro κελδεὶ δὴ δύο δυνάμεις ὠδασαδάσαι. haud dubiè emendatius legitur.

Mox vers. 8. pro ποιῆσαι τὰς βοηθείας. in nostro erat σινηθείας. vtrum rectius, doctiores iudicent.

In ipsa oratione facie 14. versu 13. pro ἀποσῆκε, erat αποσῆκε.

Facie 15. vers. 24. pro καὶ γὰρ ἐξεργάσθητο, erat καὶ πῶτο ἐξεργάσθητο.

Versu 28. pro ὑπάρχειν ἀπαντας ἐπίμοις, in nostro erat ἐπίμως.

Versu eiusdem faciei à fine septimo, vbi Aldinum habet τὰ πάντα λέγειν ἔχειν, in antiquo ἔχειν ascriptum non vidi.

Facie 16. vers. 5. pro οὐδὲ εἰμὴ ποιήσῃτ' αὐτῶν, in nostro ποιήσῃτε erat.

Vers. 10. pro ὠδασαδάσαι αποσῆκεν, erat παρσιουδάσαι.

Versu 24. pro ἔχειν ἐκ ἀξιοδοχῆς ἀλλήλοις, legebatur in nostro ἀλλήλοις.

In fine eiusdem faciei vers. 5. pro πανταχοῦ μάλλον οἰεται, in nostro legitur οἰχεται quæ germana lectio esse videtur.

Facie 17. vers. 22. pro καὶ γὰρ συμπλέων, erat ἐγὼ δὲ συμπλέων.

Versu deinceps 24. post hæc verba, ἡσέταῖ τὰ τ' ἡδὴ λέξω, erat in nostro vice tituli, πρὸς ὑμῶν δὲ εἰς. Præterea in margine hæc verba annotata reperi, ἐν πύθειν ἐφηδονούσι ἀλικαρνασσός ἐπέσει λόγον ἐπὶ ἀρχαῖς. ἀποδοίμων δὲ φησὶν οὐδ' ἔχει. ἐπεὶ εἰδὴ δευτερολογία βεῖν, ἐπὶ ὡς ὡς ὅτι τὸ πλεῖστον οὐκ εἰσὶ ἀποδοίμα.

Deinde versu à fine 15. eiusdem faciei vbi legitur δὲ τὸν ἑμῶν ταῦτα ἐνδυμνοῦσθε μὴ βοηθείας πολεμεῖν. Hoc in loco quanquam nostrum exemplar cum Aldino concordat, tamen alia manu & illa perantiqua ascriptum comperi γὰρ ἐρητῆρας.

Quæ mihi profectò germana lectio esse videtur, si quis verborum sensum paulò attentius legerit. Arguit enim Demosthenes ciues suos ignavia, proponens Philippi vigilantiam, omnes temporis articulos rei gerendæ captantis oportere itaque ista considerantes, non prestigiatum rem agere, ἀλλὰ ὠδασαδάσαι σινηθεί, καὶ δυνάμεις, vt mox sequitur.

Facilis autem fuit lapsus ἐρητῆρας in βοηθείας, nominum affinitate. veluti in aliis authoribus idem non rarò accidisse vidimus. Alioqui si βοηθείας legendum sit, tum Demosthenes planè pugnantia diceret, cum summo apparatu bellum aduersus Philippum gerendum suadeat.

Facie 18. vers. 3. pro ὄρετ' ἄγων, nostrum habebat ὄρετ' ἔχων. Eodẽ versu pro τὰ γὰρ εἰς ὄρετ' ἔχων legedum est, quod est promontoriũ & port' nomẽ Eubææ. Mox paulò inferi' versu 9. pro ὅτι μὴ ἡσέτασθε, ἐπιμύθησθε. Rursus vers. 16. pro καὶ τ' ἑτέρας ὠδασαδάσαι, in nostro ἐπὶ τὸν ὠδασαδάσαι scriptum legebatur.

Vers. 22. pro εἰ μὴ οὐκ ἔμελλεν βραδυτῆτα καὶ εἰροσῆτα, in nostro ἐκ ἀμυδρόσῃτ' ὄμετῆσαν βραδυτῆτα & ραθυμίαν. Quãuis ραθυμίαν in aliis quoq. legi Ald' indicarit. Quam. n. hæc quadret εἰροσῆτα, nõ video. Τέρ' quod reb' agedis, iquit, ipertiedum erat, apparado cõsumitis. Atqui negociorũ occasio & opportunitas vestram tarditatẽ & socordiã nõ expectant.

Vers. 34. pro ὡσπερ τῶν σπυροδύμων ἀξιώσθη αὐτῶν, in nostro sic ordinata erant verba, ἀξιώσθη αὐτῶν. Sequenti vers. pro τῶν ἀβροδύμων, lege τῶν ἀβροδύμων, librariorũ incuria haud dubiè deprauatum.

Eadẽ facie vers. à fine tertio pro οὐδὲ τῶν γρημάτων, omnino sicut nostrum habuit, ἀβροδύμων. legendum est. Reprehendit eorũ incuriam, quod nullã rerum agendarũ curam suscipiant, nisi vbi aliquid factum esse audierint, &c. nec vsquã in tota oratione pecunia-

pecunia
Dei
noxi
sterius
ex ver
gi. De
que c
prin
lump
ipm
Ver
lip
Ver
opino
tint.
Rur
sz
fu pro
IN
In a
l' d
17. pro
nostr
N, &
corda
In i
iz d
erat.
V
foila
ap
Ta
d' i
lud
V
hab
V
Fac
Ald
V
pro
d
m
I
lipp
hab
Ver
Pol
ant
nè
nar
I
top
ge
M
i

pecuniarum mentionem fecisse videtur.

Deinceps facie 19. vers. septimo pro μήτε λογίζεται, nostrum exemplar habebat μήτε ἔργίζεται magno sanè discrimine, licet posteriorius ego putem esse conuenientius, vt ex verbis Demosthenis apte potest colligi. Demiror autem neminem vestrū neque cogitare neque indignari, videntem principium belli puniendi Philippi gratia sumptum esse, finem verò eò tendere ne ipsi malè affligamur.

Vers. sequenti pro τὴν τῆς πτωρήσασθαι φίλιππον, in nostro ἡ τῆς πτωρήσασθαι fuit.

Vers. 27. pro ἡ δὲ δὴ ἐν δὲ δὴ ὡς, legendum ὅτι ἡ δὲ δὴ, licet exemplaria consenserint.

Rursum sequenti vers. pro ψηφίζεσθε, ψηφίζεσθε rectius legitur. Et mox eodem versu pro χεῖρ ἡ δὲ δὴ ὡς, χεῖρ ἡ δὲ δὴ ὡς lege.

IN ORATIONEM DE PACE.

In argumento Libanij vers. 9. pro ἀπεκωλύθη, in nostro erat ἀπεκρούθη. Et mox vers. 17. pro ἄλλοις δὲ ἄλλαις πναὶ αἰτίας. τούτοις δὲ, nostrum ἄλλοις δὲ ἄλλαις πναὶ αἰτίας. τούτοις δὴ, &c. scriptum exhibebat, cæteris concordantibus.

In ipsa oratione vers. 21. facie item 21 pro ἐγὼ γὰρ ὡς ἀδέρεις, in nostro ἐγὼ μὲν γὰρ ὡς ἀδέρεις, erat.

Vers. 26. pro μὴ τῆς ἀποφύγειν, erat ἀποφύγειν. Rursum infra vers. à fine 9. pro νῦν ἀπαντᾷς ἡ δὲ δὴ ὡς, erat in nostro γινώσκεις.

Tandem verso folio facie 22. vers. 22. νῦν δὲ ὑμεῖς λυθίωσθε, legendum est, νῦν δὲ ὑμεῖς λυθίωσθε.

Vers. 32. pro ἐπίσχεσθε καὶ δεύεται, antiquum habebat κατεδέεται.

Versu à fine nono lege ὡν καὶ φρονήσασθε. Facie. 23. vers. 1. pro ἐχθροὺς δὲ ἐχθροὺς ἐχθροὺς. Aldus quoque ἐχθροὺς legi indicat.

Vers. 3. pro ἐν δὲ δὴ ἐν δὲ δὴ αὐτοῖς fuit αὐτῶν. Mox pro ἐμελλεν αὐτῶν erat ἐμελλεν. Et infra pro ἀρὰ δὲ ποιεῖν erat ἀρὰ. Et pro ὑπομύσειν δὴ ἔιν, ὑπομύσειν.

IN SECUNDAM PHILIPPICAM.

In argumento Libanij in secundam Philippicam vers. 3. pro δὲ ἐπιζέσθαι εἰς πόλεμον, habebatur ὡς πόλεμον.

Vers. 7. pro καὶ τῶν πόνων erat καὶ τῶν πόνων. Postremo vers. 11. pro οὐδὲ γὰρ ὑπαγνεῖσθαι, in antiquo οὐδὲ γὰρ ὑπαγνεῖσθαι, non mediocri sanè discrimine, quod haudquaquam obescenaris lector perfacilè animaduertet.

In ipsa oratione facie 25. vers. 21. pro ἰπαγοδοθήσεται, haud dubiè, ἰπαγοδοθήσεται legendum est.

Mox facie sequenti vers. 1. pro ἀφ᾽ ἑαυτῶν, antiquum habebat ἀφ᾽ ἑαυτῶν.

Vers. 5. pro ἀταλάξειε lege ἀταλάξειε.

Vers. 21. pro μερογεία, lege μεσογεία, & hoc vt primum librarij & correctoris culpa & vicio.

Eodem loco vers. 25. pro ἀλλὰ τῶν δικαιοτήτων ἀξιοῦν, antiquus codex habebat ἀλλὰ τῶν δικαιοτήτων, &c.

Vers. 30. pro ὡς ἕταίροις τειχέει, nostrum habebat τειχίζει.

Versu à fine 7. vbi in Aldino quoque stellula est appositā, pro ἐκ πάντων δὲ ἀπὸ ὁρῶν δὲ δὴ ὡς, in nostro erat ἐκ πάντων δὲ ἀπὸ ὁρῶν δὴ ὡς, &c. proculdubio rectius, si verborum sensum penitus introspexeris. Eiusdem faciei versu vltimo lege ἀμφοτέρω.

Rursum facie 27. vers. 3. pro μὴ φθάσῃ ποιήσας, in antiquo paulò aliter legitur, μὴ φθάσῃ ποιήσας φέροντες. Eodem loco versu 5. pro βελομήδης τέτρω, erat τοῦ τοῖς.

Versu 11. pro οὐ πάντες οἱ φέροντες μακεδονίας, antiquum ἦς πάντες, &c. scriptum exhibebat.

Versu 24. pro ἀπὸ χεῖρ, in antiquo ἀπὸ χεῖρ scriptum fuit.

Versu 35. pro καὶ πολλοὺς ἐπέροις λόγους ἔτι καὶ ἐπέροις, in antiquo καὶ πολλοὺς ἐπέροις λόγους καὶ ἔτι καὶ ἐπέροις, &c. pulchra & necessaria repetitione coniunctionis legitur, καὶ ἔτι καὶ ἐπέροις καὶ παρὸς τοῖς ἐμοῖς, &c.

Eiusdem orationis facie vltima versu 6. pro οὐδὲ φωνέας ὡς ἐγὼ legendum videtur οὐδὲ φωνέας τοῖς λέγομαι, ὡς ἐγὼ μὲν, &c. alterius exemplaris testimonio.

Vers. 24. pro μὴ ἔτι καὶ ἐπέροις, in antiquo ἀπὸ πολλῶν, erat ἀπὸ πολλῶν, non multo sanè discrimine. Rursum versu sequenti pro οὐκ εἰς τοὺς αἰτίους, erat πολλοῖς. Iterum versu proximo lege ἕως οὗ ἔτι μάλισθαι.

Ad extremum ab eo loco versu 2. pro πῶς ὁ φωνέας καὶ πύλας πείσας ὑμεῖς φέρεσθαι, in antiquo meliori & rectiori structura & ordine πῶς ὁ φωνέας πείσας ὑμεῖς καὶ πύλας φέρεσθαι scriptum legitur, cæteris consentientibus.

IN ORATIONEM QUÆ DE HALENSO INSCRIBITUR.

In argumento Libanij versu 14. vbi Aldin⁹ codex habet Ἐ δὲ δὴ πνομίζεῖ τὸ ἐν τοῖς κροτάφοις ἔχειν, nostrum antiquum habebat, Ἐ δὲ δὴ πνομίζεῖ ἐν τοῖς κροτάφοις ἔχειν, &c.

In ipsa oratione facie 30. vers. 18. pro λίμνο λήμνη, emēda Lēni. Eadē facie versu à fine 8. pro ἐπιδείκνυ, corrige ἐπιδείκνυτε. Facie proxima vers. 18. pro ἀμφισβητήσας suppone ἀμφισβητήσας. Facie 33. versu 18. pro καὶ τὰς πύλας

λεις, nostrum antiquum habet, καὶ εἰς τὰς πό-
λεις, addita præpositione.

Rursus eadem facie versu à fine 12. vbi
Aldinum habet ὠδραπονδῶν καὶ λύων τὴν
εἰρηλίω, in nostro est ὠδραπονδῶν καὶ λύων
τὴν εἰρηλίω, aperta menda, sed librariorum
culpa, vt pleraque cætera commissa. Siqui-
dem quid ὠδραπονδῶν τὴν εἰρηλίω sit, vel li-
teris græcis leuiter imbutis liquere puto,
& ita legendum, præsertim sequente par-
ticipio simili λύων. Cæteris vt tumultuariè
perlustranti visum est, nō dissentientibus.

IN ORATIONEM QVÆ

de his, qui in Cherroneso fuê-
re, habita est.

In argumento Libanij versf. 11. pro ἐπολέ-
μει καρδιαοίς, erat ἐπολέμησε, mutato saltem
tempore. Versf. 13. pro εἰπὴ φασὶν ἠδικεῖσθαι, in
vetusto habebatur εἰγὴ φασὶν ἠδικεῖσθαι. Versf.
18. pro ἐν ἀσφαλείᾳ γυρόμεθα, erat ἐν ἀσφαλεί,
sensu non discrepante.

In oratione facie 36. versu à fine 10. pro
αἷς διοπίδοις κατηροῦσι, nostrum αἷς διοπί-
δοις, &c. habuit.

Facie. 37. versf. 2. pro δὲ οὐ τὰ παρῆχόντα
περὶ γματα, antiquum παρὸντα περὶ γματα
Habuit. Et versu à fine 18. pro αὐτοῖς stellula
notato αὐτῶν, ad hunc modum.

Facie 39. versu 18. pro ὡν νυκτὶ παρήκατα
καρῶν, legendum videtur παρήκατε.

Versf. vltimo pro ἃ πολλὰ γυροῖτ' ἀθροῦσιν,
γυροῖτ' ἀθροῦσιν lege.

Facie 41. versu 21. pro τοῖς τυράννοις ἐμβα-
λεῖν, antiquum τὸ τοῖς τυράννοις ἐμβαλεῖν, adie-
cto articulo τὸ habuit.

Versu 25. pro τοὶ γὰρ τοὶ, τούτων καὶ γὰρ τοὶ,
legendum indicat.

Versu à fine 7. οὐδεμιὰ ταῦτ' ἀδρείας ποιεῖ
lege.

Facie sequenti versf. 6. pro οὐδὲν πολιτόο-
μα, antiquum, οὐδὲν πεπολίτομα. habuit.
Deinde versf. 15. vbi corruptissimè legitur
ἐπὶ κείνῳ μὲν γὰρ φύσις, antiquum εἶτα κείνων
μὲν ἢ φύσις habuit.

Versu 23. ὡς ὅτι αὐτὸ δεῖνα εἶποι, lege ἐπὶ.
& versu à fine. 4. παύσηθε pro παύσαθε, om-
nibus ferè librariorū incuria deprauatis.

SEQUITUR IN TER- tiam Philippicam.

In tertia Philippica facie 44. versf. 8. pro
εὐλόγητο οἱ παριόντες, in antiquo παρὸντες
scriptum inuenimus.

Mox versf. 10. vbi Aldinum legit πολλὰ
μὲν οὐκ ἴσως τὰ ἀγαθὰ, nostrum πολλὰ μὲν οὐκ
ἴσως ὄσιν τὰ ἀγαθὰ.

Deinceps versu 15. pro οὐκοῦν οὐδ' ὑμᾶς
οἶονταί ἔχειν, nostrum οὐκοῦν οὐδ' ὑμᾶς οἶον-
ταί εἶν ἔχειν. vtrobique dictionem non o-
ciosam adiectam habuit.

Facie proxima versf. 11. pro αὐτὸς, αὐτὸν.

Facie 46. versf. 5. pro καὶ τοὶ ταῦτα καὶ τοὶ,
τοιαῦτα περὶ τῶν.

Facie 47. versf. 14. pro βραχέων ῥημάτων
βραχέων λόγου reperi.

Facie 49. versf. 31. pro ὑποδεδωκέναι, ἐπιδε-
δωκέναι, proculdubio rectius.

Versu à fine quarto loco περὶ δὲ, anti-
quum περὶ δὲ legit.

Facie 50. versf. 26. lege ἀκούοντες δὲ τούτων
τὰ πολλὰ, &c.

Facie 51. versf. 7. pro ὅτι δικαίως καὶ κατὰ εὐσέ-
αν, antiquum addita adhuc coniunctione ὅτι
καὶ δικαίως καὶ κατὰ εὐσέαν habuit.

Versu 16. vbi Aldinum habet οἷδ' ἔξ
ὧν ἔμελλον σωθῆσθαι, πολλά δὲ καὶ, &c. in no-
stro antiquo plura verba aderant ad hunc
modum, οἷδ' ἔξ ὧν ἔμελλον σωθῆσθαι πολλά
δὲ οἷς περὶ σῆταν ἀπέχθεται καὶ, &c. quæ neces-
saria esse ad verborum sensum, vel semi-
doctus intelligit.

In fine eiusdem facie versu 2. pro ἔλ-
λει, ἔλλησι, emenda librariorum vi-
cium.

Sequenti facie versu 2. pro ἴν' εἰ μὴ περὶ
σηπ, legendum videtur, ἴν' εἰ μὲν περὶ ση-
π, &c.

Versu 12. pro ἀλλὰ τοῖς μὲν ἐν χερρόνησῳ,
legendum est ἀλλὰ τὸ μὲν ἐν χερρόνησῳ χη-
ματ' ὑποπέλλει, &c.

Versu à fine 5. hæc verba omnia. εἰ γὰρ ἦσαν
δύρλωτ' ἀπάλαι εἴνεκα τῆ μηδὲν ὑμᾶς αὐτοῖς
ποιεῖν ἐθέλει, ἀλλὰ οὐκ εἰσὶν, in vetusto exem-
plari defuêre. Et tantum in tertiam Phi-
lippicam.

IN IV. PHILIPPICAM.

In argumento Libanij statim initio, pro
καὶ ὅσα τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν ἔχει, nostrum καὶ
ὅσα ὁ λόγος τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν ἔχει ha-
buit.

In oratione facie 54. versf. 8. pro ἐπὶ οὐδε-
νὶ τούτων, nostrum οὐδὲν τούτων habuit.

Facie 56. versu 29. pro εἰδὲ ἀίρπασος, in
nostro erat ἀνώσασος, eodem penè sensu.
Idem quoque Aldus indicauit, sed non
apposito asterisco.

Versu 38. pro καὶ δὴ βαρβαροῦ, in no-
stro ὁ δὴ βαρβαροῦ. Versu mox sequen-
te pro ἐγὼ γὰρ, ὅταν ἴδω τὸν μὲν, &c. in nostro
adiectam adhuc dictiunculam πνὰ reperi,
ad hunc modum, ἐγὼ γὰρ ὅταν ἴδω πνὰ τὸν
μὲν, &c.

Facie 57. versu 5. pro ἐπιθεῖς, καταθεῖς
scriptum legi. Reliqua quæ annotata sunt
ab Aldo stellulis siue asteriscis, cum no-
stro consentiebant.

Eadem facie versu à fine 8. pro καταβι-
βάζοντας, emēda & suppone μεταβιβάζοντας,
& hoc librariorum incuria deprauatum.

Facie

Facie 58. versu 28. pro *ἑ τοῖς ὅπλοις*, in nostro *εἰ τοῖς ὅπλοις*, &c. erat.

Facie 59. versu 24. pro *οἰομένους ἀπαντες*, in nostro *εἰδομένους ἀπαντ' ἀγαθῶνα*, &c. scriptum reperi.

Facie 61. versu 3. pro *ἀσφαλές τὸ τὰ αὐτῶν*, &c. in nostro *ἀσφαλές τὸ μὴ τὰ αὐτῶν*, &c. reperi, addito adhuc adverbio *μή*.

IN EAM QVÆ EST CONTRA PHILIPPI EPISTOLAM.

In epistola Philippi versu 2. pro *πρεσβείας ὑποσείλαντος*, antiquū *πρεσβείας* habebat. Eadem facie versu ultimo pro *ὡς τ' ἀίχμαλώτων*, in antiquo *ὡς τῶν ἀίχμαλώτων* legi.

Facie 65. versu 2. pro *ἑ τὸ ὄψανομεν*, καὶ τοῖς *ὄψανομεν*.

Versu 7. vbi corruptè legitur in Aldino *νεὺ αὐτοῖς φαίνεσθαι ποιουῦντας*, in antiquo sic emendatum reperi, *νεὺ αὐτοῖς φαίνεσθαι ποιουῦντας*. Atque ita legendum esse, antecedentia verba satis confirmant. Qui verò hoc grave esse non possit, quod ea quorum gratia alios sic odio habuistis, nunc ipsi facere videmini. Quinetiam particula *εἰ* sic legi cogit.

Facie 66. versu 5. vbi Aldus habet *οὔτε τοῖς φεσθενεῖς ἀπεδίδοσαν*, nostrum *φῶρας* fures habuit.

Versu 7. pro *ὅπισθ' ἴσταθε*, emenda *ἐπισθ' ἴσταθε*.

Facie 67. versu 4. pro *οἱ ὡς τοῖς ἄλλοις*, antiquum *ὡς τοῖς ἄλλοις* legit.

Versu 8. sic legendum, *ἔθεν καὶ τῶν ἀίχμαλώτων μῆδων ὧν ἀπαρχὴν ἀδριατικῆς χερσονήσου αἰέτησεν*, statuam auream erexit.

IN EAM QVÆ

συμβουλοῦσιν inscribitur.

Facie 68. versu 12. pro *κατασκευάζεσθε*, *κατασκευάσεσθε* reperi.

Versu 24. vbi Aldus legit, *λαμβάνειν ὑμᾶς φημι τὸ ἴσον*, comperi deesse verbum ad hunc modum, *λαμβάνειν ὑμᾶς φημι χεῖναι τὸ ἴσον ἕκαστον*, planè ad sensum verborum necessariū.

Facie 69. versu 1. pro *οὔτε κατασκευάζεσθε*, *κατασκευάζεσθε* reperi.

Facie 70. versu à fine 6. pro *τὰς μὲν δὴ πολιτικὰς*, nostrum *πολιτικῶν* habuit. Paulò superius versu 15. pro *μυραθῶν*, emenda *μυραθῶν*.

Facie 71. versu 3. pro *μεγάλῳ οἴμῳ καὶ πλείον*, nostrum seu antiquum exemplar *μεγάλῳ καὶ πλείον οἴμῳ* habuit.

Versu 13. pro *ὁκείνοις πεπερασμένων*, nostrum proculdubio rectius *πεπερασμένων* legit. Iubet enim Athenienses considerare facta maiorum, & conferre cum suis ipsorum.

Versu 31. pro *ὀνόματι ἀκολούθους*, in nostro *ὀνόματι ὄψα πλησίους* legi.

IN EAM CVIVS TITVLVS

est ὡς τῶν συμμοριῶν.

In argumento Libanij versu 2. sic scriptū reperi, *ὁ μὲν τῶν ἀθλευσάντων δῆμος καὶ κενήνεται ἑ σὺν χαλεπῶν*, &c. Versu deinceps 4. *ὡς ἐξάνισταθε* legendum est. In fine pro *τῶν λειτουργούντων*, in antiquo *λειτουργῶν* reperi, non magni discriminis aut momenti diuersitate.

In ipsa oratione facie 73. versu à fine 9. pro *σπεπτεον ἔστιν*, ego *σπεπτεον* χεῖν scriptum reperi.

Versu à fine 3. pro *δὲξαν ἀδριατικῆς λαβείν*, *δὲξαν ἀδριατικῆς λαβείν* legendum.

Facie 74. versu à fine 18. pro *ἔχοντα μῆκος*, nostrum *ἔχοντα μήκοθεν* habuit. Et mox infra versu 3. pro *ἀκούσαντας ὑμᾶς αὐτοῖς*, αὐτῶν, in feminino genere nostrum legit.

Facie 75. versu à fine 14. pro *ἑ φήρεις πόσαι*, antiquum *πόσαι* exhibuit.

Facie 77. versu 12. pro *ὅτι ἔως*, in antiquo *τῶς* legi.

IN EAM QVÆ EST DE

Rhodiorum libertate.

Facie 79. versu 16. pro *ἀτυχήμασιν*, in nostro *ἀτυχήσασιν* erat.

Facie 80. versu à fine 18. pro *ἔτε ἰδία ξένος*, nostrum *ἔτε ἰδέξενος* vnica dictione habuit.

Facie 81. versu 18. à principio pro *καὶ δίκημα*, nostrum *δίκημον*.

Facie 82. versu à fine 11. vbi Aldus legit *ὅταν οὐδὲ μὴ δὲν ἢ δὲν τοῦτοῖς ἀκούσι τῶν δειόντων γενέσθαι*, in nostro sic scriptum reperi, *ὅτ' αἰ ἐν μνηστῶν ἀκούσι τῶν δειόντων ἀκούσι γίνεσθαι*. que lectio mihi magis arridet. Caterum quam pro Megalopolitanis dixit, nusquam discrepare comperi. Sed neque in illa que de fœderibus cum Alexandro initis dicta est, quicquam quod alicuius momenti esset inueni, nisi facie 89. versu 11. pro *τὴν πόλιν ὁ μακεδὼν τῶν δῆμον* in nostro erat. Et versu 28. pro *ὁμογίαις, ὁμολογίαις* emenda: cæteris cum Aldino concordantibus.

IN ORATIONEM CONTRA ÆSCHINEM PRO CAUSÀ

Ctesiphontis.

In argumento Libanij versu 4. pro *ὡχέροσα*, in antiquo erat *ὡχέροσε*. Versu 9. pro *ὡς ἀνέσθαι τῶν ἔργων*, scriptum fuit, *παρέχεσθαι ψιλῶν*. Versu 22. pro *νόμος κελεύει, νόμον ἢ κελεύει*, in accusatiuo, que recta videtur lectio. Deinde versu sequenti pro *τῶν κελεύοντων*, antiquum habuit *τῶν λέγοντων*. Postremo prope calcem argumenti pro *δεῖ γὰρ ἀρχεσθαι τῶν δότων*, &c. legendum est *δεῖ γὰρ ἀρχεσθαι τῶν δότων*, &c.

In ipsa oratione facie 94. versu 4. pro *ἀνύλων*, legendum & emendandum *ἀνύλων*. & mox versu 6. pro *τοῖς ἐξωθεν*, simpliciter *τοῖς ἐξω* reperi. Eadem facie versu à fine 4. vbi Aldus legit *πῶς ἔχθρον ὡς ἴσταται*, in antiquo *πῶς* non legitur.

Facie 95. versu 20. pro *αὐτὸς παρῆσθαι ἄζετο*,

in nostro erat αὐτοῖς, in datiuo. Mox infra versu à fine 8. lege κηφισίων. Versu à fine 3. pro ἐξ ἀγῶδεις, διεξ ἀγῶδεις nostrum habuit.

Facie 97. versu 3. pro μηδὲ μίαν ἀναβολὴν, antiquum habet ἰσφραλλῶν. Versu deinde 19. pro ὠμολόγησε τὴν εἰρήνην, erat ὠμοσε, iurauit pacem. Versu à fine nono pro Εὐλεῶδ', e-menda Βούληδ'.

Facie 98. in fine ψηφίσματος pro ἐπιηγύλαθ' ὑμῶν, antiquum ἐπιηγύλλεθ' scriptum habuit.

In epistola Philippi versu 4. vbi Aldinū habet φεουραῖς εἰσαγηχότας, in nostro plura verba legi, φεουραῖς εἰσαγηχότας εἰς αὐτὰ, scilicet πολιόμενα. Deinde versu 8. pro εἰρήνην συνθέμενοι, erat adhuc additum sic, εἰρήνην ἢν συνθέμενοι.

Facie 99. versu à fine 8. pro ταῦτα ὑποδομένων, erat ὑποδομένων, & rectè. Versu ultimo deest articulus ἦ, sic enim ibi legédū, πᾶσαι ἢ οἰκουμένη μεσση γέρονε ποροδοτή.

Facie 100. versu 6. pro ὑπολάλατε, nostrum ὑπολάλετε habuit. Eadem facie versu à fine 8. vbi Aldus habet τὰ δημόσια γράμματα, in antiquo γράμματα non aderat. Versu à fine 5. pro ἔα γῶδων τῆ καμῆ, in antiquo ἔα γῶδων τῆ καμῶν, nisi fallor rectius habuit. Versu à fine 3. pro κλητόρες, κλητήρες. licet vtrumque significet viatores, & vtrumque rectè legi potest.

Facie 101. versu 17. pro τῆ γεαφῆ, τῆ γεαφῆς in genitiuo scriptum inueni.

Facie 102. versu 9. pro ἀφ' ἧς αὐτοῖς, in nostro ἐφ' ἧς αὐτοῖς, mutata præpositione.

Versu à fine 9. eiusdem faciei, quem locum Aldus quoque asterisco notauit, sic in antiquo legi, τὰς μὲν ἀναίρων, εἰς αὐτὸς τῶν τυζάδαις κατὰ γων.

Facie 103. ἐν τῷ ψηφίσματι, versu 4. pro σκάφῃ εἰκοσὴν, in nostro fuit σκάφῃ ἐκείσε, magno sanè discrimine. Mox in eodem versu 9. pro καὶ τῶν στραπῶτας τῶν στρατηγῶν in antiquo legi.

Facie 104. versu 9. vbi Aldus asteriscum apposuit, & συντελέσαι quoque lege indicauit, nostrum συντελεῖσθαι habuit.

Facie 105. versu 12. pro ἢ γέλωτα ἢ ἄ νυῦ, nostrum ἢ γέλωτα ἢ ἄ νυῦ, &c. scriptum habuit.

Versu 21. vbi in Aldino legitur ὁ φίλιππος ἐξήλαθῃ τοῖς μὲν ὀπλοῖς ὑφ' ὑμῶν, in nostro verba sic collocata erant, ὁ φίλιππος ὑφ' ὑμῶν μὲν ἐξήλαθῃ τοῖς ὀπλοῖς.

Versu 26. pro οὐδὲ ὅτι τούτοις, in antiquo τούτων erat. & vers. 29. pro ἡμᾶς, ὑμᾶς. & versu 31. pro οὐκ ἐν λόγῳ δεῖ μαθεῖν, in antiquo ἐκ ἐν ἐν λόγῳ δεῖ μαθεῖν. Præterea versu 37. defuit articulus τῶν, vbi sic legendum est, καὶ τοῖς τῶν πολεμίων, &c.

Facie 106. versu 7. ἐν τῷ βυζαντιῶν ψηφί-

ματι, apertissima mēda est librariorum incuria commissa, vbi pro πῶθ' ὄλον, proculdubio sicut nostrum exemplar habuit, πῶθ' ὄλον, legendum est. id quod docti pro germana lectione facilè agnoscent. Vsurpant enim Latini authores hanc vocem, vt Vergil in nono:

Si qua tuis unquam pro me pater Hyrtacus aris

Dona tulit, si qua ipse meis venatibus auxi

Suspenditve tholo, &c. παρ' ἀθλωαίσις τε

καὶ φρακεῦσιν ὁ τόπος ἡ ἐνθα ἐδέπνουσι οἱ φρυγᾶνεις.

Facie 107. versu 4. pro ἐκ ἐπιουῶν, in nostro ἐκ ἐπιουῶν, & videntur duæ dictiones in vnam conflatae, aut contra.

Hoc loco mihi temperare nequeo, quin & hac oratione pulcherrimam sententiā his annotatiunculis inferam, quam omnium oculis obuerrari subinde par erat, πέρεις μὲν γὰρ, inquit, ἀπασιν ἀνδραποῖς ἐστὶ τὸ βίου ὁ θάνατος, καὶ ἐν οἰκίῳ τις αὐτὸν κατέριζας τηρῆ. δεῖ ἢ τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδραποῖς ἐγχειρεῖν μὲν ἀπασιν αἰεὶ τοῖς καλοῖς τὴν ἀγαθὴν παροβαλλομένους ἐλπιδὰ φέρειν δὲ ὁ παρ' ὁ τοῦ διδοῦ γηναίως. Hanc nos exercendi styli gratia sic latinam fecimus carmine:

Horrida cunctorum mors certo funere vitam

Claudit, fatalis saeva ministra coli.

Quamuis se clausum quis muris seruet ahenis,

Mors tamen ex illis in caua busta trahit.

Fortes ergo viros claris incumbere factis

Semper ἔσ' ingenti mente vacare decet.

Nec rerum ambigūe euentum sperare secūdū,

Nutet in incertum sors malefida licet.

Sed quacunque Deus conanti cælitus offert,

Omnia magnanimo pectore ferre decet.

Eadem facie versu à fine 16. sic antiquum habet, συμβουλῆς οὐσης ἢ μελλῶν, & non ἐμελλῶν. & proximo versu pro μνησικακήσειν, μνησικακεῖν, ac deinceps pro κατὰ γῶδων, saltem ἀγῶδων simpliciter. Item versu à fine 3. sic, καὶ γεαφῆς τῆ ἀγῶν τῶν εἰς ὑμᾶς, &c. non addita dictione πολεμίων.

Facie 108. in psephismate versu 3. pro καθ' ὁ αἰ συντέλειαι, nostrum καθ' ὅν habuit.

Versu à fine 15. in antiquo ἐθέλειν nō erat.

Facie 109. versu 11. pro δξακνηκῶν, simpliciter κνηκῶν legebatur, quanquam Aldus indicat δξακνηκῶν quoque inueniri.

Versu 13. in Aldino verbum deest, sic enim legendum est, συνεῖναι τοῖς πολλοῖς αὐτῶν, id quod vel mediocriter docti intelligēt.

Versu 25. pro ἐπέδωκα, in nostro ἐπέδωκα legi. Versu 32. pro εἶθ' ὅπ, in antiquo εἶθ' ὅπ. & proximo versu pro ἐσαφαιουῶν, legédum est ἐσαφαιουῶν, id quod syntaxis requirit, Charidemus coronabatur.

Facie 110. versu 3. pro τῶν στραπῶτῶν πῶν ὑπὸ τῶν πολεμίων, nostrum sic habuit, στραπῶτῶν ὑπὸ

πολεμίων, atque haud scio, an nō multo emendatius. Versu 13. δε π in antiquo non reperi.

Facie 111. versu 1. pro τούτοις ἢ δέξιναι, in antiquo τούτοις γδ δέξιναι legi. versu à fine 20. pro εἰμοί ἢ ἀγαπῶν, nostrum εἰμός habuit. & mox versu 2. vbi legitur φιλοφρόνως ἀνταφύσει, φύσει in antiquo non erat. Deinde versu 5. pro δέξιναι, εἰ δέξιναι erat, sicut legendum est. Versu à facie 7. pro πόθεν λαβόντι ἢ πᾶσι ἀξιώδῃ, in antiquo πόθεν ἢ πᾶσι ἀξιώδῃ scriptum reperi. & versu 3. pro τοιούτοις εἶ, τοιούτοις in accusatiuo.

Facie 112. versu 2. pro κλεισῶ, in antiquo κλεισῶ & mox versu proximo pro ἐξέφεσε, simpliciter ἐξέφεσεν reperi.

Versu 6. & 7. pro ἀπ' αὐτῶν ἢ ὅν αὐτὸς βεβίωκεν, in antiquo ἀπ' αὐτῶν ἢ αὐτῶν ὅν βεβίωκεν legi. Versu 14. pro δὲ τούτοις, emenda τούτοις. Versu 17. pro πρὸς γδ ὑμῶν οὐκ οἶδ' ἂν ἐποφθασιάζοντα, in nostro numero multitudinis τοῖς δόποφθασιάζοντα positum legi.

Facie 113. versu 5. pro ἀναξίως, ἀξίως. Et infra post adductos testes, versu 2. vbi Demosthenes iterum loquitur, πολλὰ ἐγὼ μὲν, in nostro πολλὰ αὐ οὐδ', &c. erat.

Facie 114. versu 12. εἰς πλὴν ἀπικλῶ ἀγῆ, nostrum εἰσπῆγῆ, habebat.

Facie sequenti in dogmate seu decreto Amphictyonum, pro δελαβεῖν τοῖς ὄρκοις, antiquum ὄρεσι, quæ germana lectio est: facilius autem fuit lapsus, & ὄρεσι in ὄρκοις literarum affinitate. In proximo decreto versu primo ex ἐκεῖνης, fac ἐκεῖνης, deprauatum à librariis.

Facie 116. versu 10. post Philippi epistolam, vbi πλὴν πολὺν σκόπας, &c. Aldinū habet, manifestus error est, cum legendum sit vetustissimi exemplaris testimonio σκόπος, quod etiam verborum sensus requirit. ait enim multis tenebris veritatem Atheniensibus esse obscuratam. fortasse nonnulli codices habuere σκέπας, quæ lectio esset tolerabilior priore, multis tectoriis inuolutam veritatem, &c.

Facie 117. in fine primi ψηφισματος, pro βελανθρας, legendum πυλαθρας.

Facie 119. versu 9. pro δὲν ἀεφτον, δὲν ἀεφτον. & versu 21. pro ἀλλ' ἐπαγγείλασθε, ἐπαγγέλασθε. & mox versu sequenti pro ἢ κείνοι τὸ μέλλον ἀποροφράων, in antiquo ἢ κείνων τὸ μέλλον ἀποροφράων scriptum reperi.

Facie 120. versu 4. βία καὶ τῆ ὀμότητι, legendum βία καὶ τῆ ὀμότητι, violentia & crudelitate.

Facie 121. versu à fine 10. pro γρηγορήσας, γρηγορήσας.

Facie 122. versu 7. pro τὲτὸ πεπονηκός, antiquum πεπονηκός habuit. Mox versu 16. pro τὸ-

τε κενεῖται, emendatius legitur κινεῖται.

Versu 21. pro ὁ πᾶσι κοινόν, in antiquo τὸ πᾶσι κοινόν, &c. Deinde versu 24. pro ἀκοντῆ, ἀκοντῆ emendandum & legendum.

Facie 124. post ὀπισθολω versu 5. pro εὐπεπύθασαν, in nostro εὐπεπύθασαν reperi. Deinde infra post Thebanorum responsū versu 8. pro ἐκείνων ἢ φίλιπων, simpliciter in genitiuo in antiquo codice ἐκείνων φίλιπων scriptum legi.

Facie 125. versu à fine 6. pro ἀφ' ἐαυτῶ, ἐφ' ἐαυτῶ.

Facie 126. versu 4. pro λόγων περίων, λόγων κρίσιν.

Facie 127. versu à fine 14. pro κεδέσμε, κεδέσμη. & pro σιτοπομπίας, lege σιτοπομπίας.

Facie 128. versu 3. οὐκ ὄρεσ' ἢ δ' ἑκατὸν βασιλείων, in antiquo legitur. Versu 21. sic in eodem verba ordinata erant, καὶ μὲν τὸ γέ δεκαφθαλίω καὶ ἑκατὸν ἢ μί, quæ cum Aldina lectio conferre potes.

Facie 129. versu 1. pro δέδειται ἢ κησιφώντα ὀνομα, nostrum δέδειξ' ὀνομα κησιφώντα paulò diuersius erat.

Versu tertio pro φυγῶν, erat κησιφώντες.

Versu 8. pro χείρον, nostrum χείρον habuit. & versu 16. pro δελεθρήσομαι, δελεήσομαι. & versu 23. pro ὡς ἢ ἐκλόμῃ ὑμῶν συμβίωται, in nostro ὡς ἢ ἐκλόμῃ ὑμῶν συμβίωται non aderat. Præterea versu 32. pro ψυχρότητα, in nostro erat αἰσχροτήτα, haud dubiè rectius. Item versu à fine octauo pro ἀπόλουθα, πικρόλουθα adiecto articulo. Et versu penultimo pro τὸ λυπησάμενα, πικρά in plurali numero.

Facie 130. versu 14. pro γράσιδων, in nostro γράσιδων. Et mox versu sequenti in his verbis, ἐφ' οἷς πῶς οὐκ ἀν' ὡς ἀληθείας, &c. in antiquo οὐκ ἀν' non aderant. Et item versu 18. pro τοῖς ἀρχαίοις, in antiquo ἀρχαίοις scriptum reperi, quæ χαρτοφυλακία vocant. Versu 21. pro συμμύκκα, συμμύδω, συμμύλω.

Facie 131. versu 11. pro ἢ ποιήσαντα, in antiquo τὸν ἢ δὲ ποιήσαντα. vt totum sic legatur, ἐγὼ νομίζω τὸν μὲν δὲ παθόντα, δὲν μεμνηῖσθαι τὸν πάντα χερόν. τὸν ἢ δὲ ποιήσαντα, δὲ δὲ ὀπιλεῖσθαι, &c.

Versu à fine 11. pro κατ' αὐτῆ, κατ' αὐτῆ, in antiquo. Et mox pro ἀγρόφοις νομίμοις, νόμοις scriptum reperi.

Facie 132. versu 20. pro ἐν τοῖς κοινοῖς, erat ἐπι τοῖς κοινοῖς, &c. & infra pro φωνασκίας, φωνῆς ἀσκήσεως.

Facie 133. versu 29. sic in antiquo legitur, σαυτὸν ἀγνώμονα ὄντα καὶ σκολοφάντη, cum in Aldo ὄντα desit.

Facie 134. versu 20. pro δὲ οἱ πῶς ἀν' οὐχ' οἱ ἐμοί, in antiquo δὲ οἱ πῶς ἀν' οὐχ' οἱ ἐμοί. Paulò inferius, pro θεασύδατος, θεασύλαος. & mox pro τελέδαμος, τελέδαος: quæ quanquam sūt pro-

pria nomina, tamen præstat & in his habere lectionem certam & emendatam.

Facie 135. versu primo pro ὡσαύτῃ ἐστὶν ἐν ζυγίῃ, in nostro ὡσαύτῃ ἐστὶν scriptum erat. Versu 8. loco, μέγιστον τῶν ἐμαυτῶν φρονῶ, in antiquo, μέγιστον τῶν ἐμαυτῶν φρονῶ. Et versu 20. pro πειραίως, πειραίως. Versu 25. ὑμῶν ocio- sum esse videtur vetusti exemplaris testi- monio.

Versu 29. pro ἐδὲ πορροδέντο, πορροδέντα re- peri. & mox versu 32. pro ἐλυμμένατο, ἐλυμμένετο.

Versu penultimo in antiquo codice, ὦ γῆ & θεοί, exclamatio non aderat, atq; haud video quàm hoc loco valde sit necessaria.

Facie 136. versu 24. pro ἐπίγε καὶ ἡ πατρίς, in antiquo ἐπὶ οἷς ἡ πατρίς ἡνέχθη. Versu 27. lo- cus ab Aldo asterisco annotatus, nulla ta- men alia lectione indicata, sic in vetusto legitur, αἶς ἐπέσης ἐπὶ λωρῶν θωλαί, δεξὸς σέ, quod se- quitur, nusquam vidi. Mox pro πρία βίβλη, in nostro, πρία βουλή, haud dubiè rectius, quan- quam & Aldi lectio defendi possit. & mox ποῖσι νεώσοιμοι, legendum est νεώσοιμοι.

Facie 137. versu 4. pro κακῆνο σκόπει πόπρον καλλίων καὶ ἀμεινον τῆ πόλει δεξὸς τὰς τῶ πορροδέντων δι- εργασίας οὐσας ἰσθμὸς μέγεις, in antiquo sic col- locata hæc verba reperi, κακῆνο σκόπει πόπρον διεργασίας οὐσας ἰσθμὸς μέγεις, &c. Et pro οὐ- ιδμοῦ, οὐδὲ μδοῦ. Et mox pro εἰς ἀχαρῆσιαν, ἀ- χαρῆσιαν. Et sequenti versu, τῆς ὄψης τούτων, in his verbis ὄψης non aderat, neque mox ἀ- δρῶν aderat, vbi legitur in Aldo τότε ἐπαυ. οὐ- μένων ἀδρῶν.

Postremo versu à fine 12. pro ἐν ἀμφικτυ- νησὶς δίκας, οὐκ εἰς ἀμφικτυονικὰς δίκας, adiecta præpositione εἰς antiquum habuit. Et mox pro οὐκ ἀπαυγέλλομενων. ἐπαυγέλλομενων.

IN ORATIONEM QVÆ est de falsa legatione quoque contra Æschinem.

Hanc orationem varietate priori cõfert in oratore suo Cicero, in qua facie 143. ver- su 7. pro εἰδυμενδρός, in nostro antiquo ἐν- θυμενδρός reperi.

Versu 12. pro τάναντία τούτων, τούτου. Et versu 25. pro Ἐ λογίσαιθε, λογίσαθε. Et postea versu 27. pro ματὰ ταῦτα, emenda μετὰ ταῦτα.

Facie sequenti versu 18. pro πέμπειν, πέμ- ψαι. & versu à fine 7. pro εἰς ἀθλιαίων, erat ἐλ- λιών.

Facie 145. versu 14. pro καὶ ὄψης τὸ ψήφισ- μα, in antiquo καὶ παρ' αὐτὸ τὸ ψήφισμα scrip- tum inueni.

Facie 146. versu 26. pro τὴν τούτου ἑαυτῶ. & versu à fine 6. pro πορροδέντων, πορροδέντων ve- tus exemplar habuit.

Proxima facie versu penultimo, pro αἰά- σιτος ἡ πόλις, αἰάσασος in nostro inueni.

Facie 148. versu à fine 12. pro ταχέως, τα- χέως, quam ego veram lectionem esse pu- to. est enim referendum ad sequens parti- cipium ἔχοντων. asperè, acerbè ferentibus vo- bis, &c. procliuis autem lapsus librarij fuit ex ταχέως in ταχέως vnica omissa litera ρ.

Facie 149. versu 2. pro ἐγγόνους, ἐγγόνους. Ea- dem facie post citatas epistolas versu 7. pro ἐγγόνους, ἐγγόνους, in nostro ἐγγόνους, ad- iecta adhuc particula τότε. Eodem versu pro ἐπαυγέλλομενων, ἀπαυγέλλομενων. Et versu à fine 7. ite- rum pro ἐγγόνους, ἐγγόνους scriptum reperi.

Facie 850. versu à fine 13. pro συμμαχία, θη- βαιῶν καὶ φατέων, in nostro ἀθλιαίων καὶ φακίων erat, atque ita legendum esse superiora & antecedentia verba confirmant.

Facie 151. versu 8. pro ἡ ὄπη, in nostro ὡς ὄπη. & mox versu 11. pro ὑπεδέξατο, ὑπεδέξατο in plurali numero inueni.

Versu proximo pro ἐσώθησαν οἱ φακῆες, ἐσώ- θησαν αὐτοὶ οἱ φακῆες, & infra versu 17. pro ὡς πο- νηροί, ὡς πονηροί legendum, spectat enim præ- cedentem genitiuum φακῆων.

Versu 26. pro δεξὸς τὴν εἰρήνην, μετὰ τὴν εἰρήνην.

Facie 153. versu 9. pro πεπορευμένα αὐτοῖς, πε- πορευμένα αὐτῶ. & mox versu sequenti, pro δε- τε δῆμος, ὅγε δῆμος. Versu 12. in οὐ δουλόθεν, οὐ ociofum esse videtur.

Versu 18. pro ἀμυῖαθε, ἀμυῖαθε. Versu à fine 17. pro διαπάσας τῆς στρατομαχίας, διαπάσας τὰς τῆς στρατομαχίας. Et versu à fine 8. pro παρκερῶδητε, παρκερῶδητε scriptum inueni.

Facie 154. versu 3. pro ἐδορυβείθε, nostrum ἐδορυβείθε. & versu 6. pro καὶ τὸ αἶπον, καὶ τὸ αἶπον, in masculino genere. & versu 8. pro κατηγο- ρηθέντων αὐτῶ, αὐτῶ. & versu proximo pro τῆς πορευμάτων, τῆς πορευμάτων habuit. Deinde versu 15. pro καὶ κτήμαθ', κτήμαθ'. & versu 22. pro ἡδὲ ἐκείνων, ἡδὲ ἐκείνου. Et versu 24. pro ἡ- μῶν ἢ ἀδικαίως αὐτῶ πῆρξεν, ἀδὲ ὑμῶν δικαίως ὑπῆρ- ξεν. Præterea versu à fine sexto pro ἡγαροῦ οὐτοί, ἡγαροῦ αὐτοί. & versu sequenti pro ὄψης τούτων, ὄψης τούτου, mutato numero, in quo quidem nonnunquam multum momen- ti positum est. Et rursus sequenti versu mutato numero pro ἡγαροῦ, ἡγαροῦτε in anti- quo erat.

Facie 155. versu 23. pro ἐμβιβάζετε, συμβιβάζε- τε. & infra versu à fine 7. pro οὐδὲ τοῖς πασι, οὐδὲ τοῖς γυναιξί, in antiquo οὐδὲ τοῖς πασι αὐ- τῶ, &c. haud ociosa dictione addita scriptū inueni. Et versu ultimo pro ζῶντα τοῖς πολλοῖς, in nostro τοῖς λοιποῖς erat. Quem locum quanquam Aldus annotarit asterisco, ne- que tamen aliam lectionem indicavit, si- cut in multis aliis eundem fecisse comperi.

Facie 156. versu 14. pro ἡ λέγοντά π, nostrū ἡ λέγοντά πνα habuit. Et versu 19. pro οἱ ἀξη- πάτηες, οἱ ἀξηπάτηες.

Facie

Facie 157. versu primo pro ὡς ἵνα λαμβάνη, in nostro ὅς ἵνα λαμβάνη. Et versu 22. pro ἀφίπσιν, ἀφίπεται. Et versu à fine 7. pro εἶδ' ἴδω, οἶμαι, ἴδω, multo sanè discrimine. & versu à fine 4. pro ὑπερνεῖτο, ὑπέχρητο scriptum fuit.

Facie 158. versu 6. pro καὶ μικρὸν ὑπερλώατε ἐλπίδα, in antiquo καὶ μικρὸν ἀπερλώατ' ἐλπίδα. & versu 33. pro ὡς τε πάντα τὰ ἄλλα, ὡς πάντες ταῦτα. & versu sequenti pro καὶ τοιοῦτου παραμύθου, καὶ τοιοῦτου τῷ παραμύθου, interposito articulo fuit.

Facie 159. versu 12. pro ὡς τοσοῦτον ἀδικημάτων, in antiquo ὡς τοσοῦτον παραμύθων, nonnullo sanè discrimine legitur. Et versu à fine 14. pro ὡς μὲν μᾶλλον ἐκ τῆς εἰκόταν, nostrum adhuc dictionem habuit additam ad huc modum, ὡς μὲν οὕτω μᾶλλον ἐκ τῆς εἰκόταν, &c. Et versu à fine 8. pro ὡς ἀτύχη, ὡς ἀτύχη in nostro fuit.

Facie 160. versu 8. pro καὶ πάντας διαπραΰνει βουλήσεται, antiquum ἐβλήσεται habuit. Et versu 11. pro ἡλθον πρὸς αὐτὸν πρὸς βεβαίως ἡλθον ὡς αὐτὸν, quod Atticum est, & magis Demosthenicum, licet verborum sensus idem sit. Et versu 16. pro ἀργυρεὰ καὶ χρυσὰ περιούτειν αὐτοῖς, in nostro περιούτειν reperi, argentea & aurea vasa propinavit illis. Quamvis & Aldi lectio non incommodè locum suum tueri possit.

Facie 161. versu post μέρτυρες 6. pro εἰδ' ἐκ ταύτης αὐτῆς, εἰδ' ἐκ τῆς αὐτῆς. Versu 10. pro ὡς ἀδρες ἀθληταῖοι, ὡς ἀδρες δικασταί. Et versu 13. pro τοῖς ἐνέωσιν ἀπειλήσονται αὐτῶν, τοῖς ἐνέωσιν, &c. Versu 15. pro οὔτε, μήτε. & versu à fine 5. pro εἰσάδω, εἰσάσω, sensu non discrepante. sed eiusmodi minutiarum non paucas consulto prætermisimus.

Facie 162. versu 6. pro τὴν ἀπίστην εἰδὼς ὑμᾶς, nostrum ἰδὼν ἔχει. Versu post ψήφισμα primo pro ἐνδένδεν μὲν τοίνυν, ἐνδένδεν ἢ μὲν τοίνυν, &c.

Facie 163. versu 15. pro ὡς τε τυχεῖν τῆς εἰρήνης, αὐτύχη τῆς εἰρήνης.

Versu 20. pro τοῦτοισι σάξεται, τούτω σάξεται. Eadem facie post μέρτυρία versu 2. pro ἀπήραυτον ἄριστον, haud dubiè emendatius ἀπήραυτον legitur. Versu à fine 6. pro χερόν δακτυλίω, in nostro δακτυλίω reperi. Versu penultimo pro ἢ τὸ αὐτὸ ὄδον, nostra lectio ἢ οἱ τὸ αὐτὸ ὄδον habuit.

Facie 165. versu 8. pro συμμάχοις ἀνέγραψαν, ἐνέγραψαν emendatius legitur.

Versu à fine 7. pro ἐαλωμέναι, ἠλωμένα.

Facie 166. versu 16. pro σφόδρα ἀπειρολογησθε, in nostro duobus verbis ἀπειρολογησθε scriptum erat.

Facie 167. versu 2. pro δυοῖν ἢ ἀπείροων ὄσων, δυοῖν ἢ ἀπείροων ὄσων. Versu 16. pro συσσειπικώς, in antiquo codice συσσειπικώς. & versu

27. pro ἐνωρακώς, ἐνωρακώς. Et versu à fine 6. pro τὸ ἀδελφὸν τῷ φιλίππου, τὸ ἀδελφὸν τῷ φιλίππου. hic versu à fine tertio τὸν υἱὸν τὸν φαδίου, & non τῷ φαδίμου.

Facie 168. versu 1. in antiquo exemplari hac structura verba ordinata inueni, πίνειν ἡσυχίαν καὶ φώζην λυάγαζον.

Deinde post μέρτυρία versu 3. pro πάντα ἐν τῷ τῷ λέγόμενα, in antiquo δεινότερα.

Facie 169. versu 9. pro πρὸς τοῖς ὄμοις φασίν, in nostro τοῖς ὄμοις legi, quæ germana lectio cognoscitur animaduertenti sequentia. Ab eo loco versu 14. pro δυνήθει, ἡδυνήθει. Et iterum sex versus descende, pro αἰεδύετο, scias me in antiquo reperisse ἐνεδύετο.

Facie 170. versu 17. pro οἷς οὕτως ἐτοίμοις, οἷς οὕτως ἐτοίμοις. & versu 9. pro φθέρηται, φθέρηται. & versu 22. pro πῶς οὐδὲ ταῦτα, πῶς οὐδὲ ταῦτα. & mox pro ὅσα ὑπέχεθ' ὑμῖν, in antiquo ὅσα ὑπέχεονθ' ὑμῖν, in plurali numero scriptum fuit.

Facie 171. versu 22. pro οὐ φυλάττεται, οὐδὲ φροντίζει τὸ πόλεως, in antiquo utraque verba in infinitiuo posita inueni, sic, οὐ φυλάττεται οὐδὲ φροντίζει. Et mox eodè versu pro πάλα καὶ τοῖς, &c. πάλα καὶ καὶ τοῖς, &c. Et iterum versu proximo pro ἀδικουμένης, ἀδικουμένης. ut totus iste locus sic legendus sit, ἐτέρους ἢ παρόντας ὁρῶντας οὐ φυλάττεται, οὐδὲ φροντίζει τὸ πόλεως. πάλα καὶ καὶ τοῖς πολλοῖς καὶ δενοῖς τρέπεις ἀδικουμένης.

Facie 172. versu 16. pro ἀθλιωταῖς, ἀθλιωταῖς. Versu 30. pro παρήλθον, παρήλθον. Versu 33. pro τὸ νόμον ἔδος ποιῶν, in antiquo τὸ κοινὸν νόμον ἔδος ποιῶν. Et quidem meo iudicio emendatius legitur. Versu à fine 9. pro παρέξεται, in eodem ὡδράξει legi.

Facie proxima versu 1. pro μηδὲν ὑποκρινόμενον, μηδὲν ὑποσελλόμενον.

Facie 174. versu 3. pro εἶτα τὸ εἰς τοῖς ὄρνιθι ἐπιστόντα, εἰς τοῖς ὄρνιθι legendum esse quis nō videt? Versu 11. οὐτὲ θεόδωρος, οὐτὲ ἀεὶσιδημὸς ὑπεκρίνατο, in nostro ὑπεκρίνατο in plurali, sicut duo recti præcedentes videntur exigere. Consimiliter versu 14. iudicandum est de ὑποκρίεται, vbi item in antiquo ὑποκρίεται legitur.

In iambicis Sophoclis secundus versus ut sibi constet pedibus, sic legendus est, ψυχὴν τὴν φρόνησιν καὶ γνώμην, ἄρην αὐτῆς.

Facie 175. versu 1. pro πρὸς τῷ ἢ ἔπος ἢ ἰατρῶν, in antiquo longè fecus, nempe sic, πρὸς τὸ ἢ ἔπος ἢ ἰατρῶν legebatur.

Facie 176. versiculus numero 22. in antiquo sic legitur, ὅτι ἡλὸν δὲ ὑποκρίνομαι ὑποκρίνομαι. ὅτι ἢ πάντας. tuum est videre Lector, veram tu sequi malis. Versu à fine 3. pro ὑπακίσσασθαι τὸ πᾶν αὐτῷ, ὑπακίσσασθαι τὸ πᾶν αὐτῷ.

Facie 177. versu 7. sic legendum est, νόση-

Facie

σημα γδ, ὡ ἀδρες ἀθληταί, δεῖνόν ἐμπέπλοκεν εἰς τὴν ἑλλάδα Ἐχελεπὸν. In Aldo δεῖνόν abest, quod abesse non potest.

Versu 7. pro χθῆς καὶ παρῶν, χθῆς ἢ παρῶν. Versu 27. pro ταῦτα ἢ ταῦτα ἀρεῖοι, ταῦτα ἢ ταῦτα εἰσὶν ἀργεῖοι. &c. eodem versu pro ταῦτα νῆ πῆν δὴ μαῖρα, ταῦτα νῆ τὴν δὴ μαῖρα. Versu à fine 3. pro ἠγήσατο, ἠγήσαντο, numero multitudinis.

Facie 178. versu 1. pro οἱ ἢ πολλοὶ, in antiquo οἱ ἢ ἄλλοι. Versu 9. pro εἶχεν ὑπακούειν, εἶχεν ὑπακούων. Vers. 11. pro τῶν ἠγεμόνων, ἠγεμονῶν. Deinde post ψήφισμα versu 6. pro κύριος γήγηται, γηῖται, ac mox versu sequenti pro ὁμοίως, ὁμοῦς. Versu à fine 7. pro ἀριθμῶν, quod proprium nomen est, ἀριθμῶν.

Facie 179. versu 2. pro ἐν δεξιά, ἐν δεξιάς. Deinde infra versu à fine 9. pro εἰ τοίνυν τί τούτων ἀπορακτὸν ἔστι τούτοις, τί τούτοις ἀπορακτὸν ἔστι τούτων.

Facie 180. versu 1. pro καὶ ἠλέθησαν πνες, ἠλέθησαν, haud dubiè librariorum incuria deprauatum. Versu 8. pro ὁμοιορῶσιν, ὁμοιοῦσιν.

Versu 11. pro πειρώς, πειραίως legendum. Eodem versu ista verba καὶ πάλιν παρῶν θεασύβουλον ἐκείνον, τὸν θεασυβούλου τῆ δημοτικῆ ἕξιν καὶ δὲ φουλῆς καταγάρωντος, in antiquo sic scripta & ordinata reperi, καὶ πάλιν παρῶν θεασυβούλου τῆ δημοτικῆ καὶ τῆ δὲ φουλῆς καταγάρωντος. Et versu decimoquarto pro ἐργασαμένων, ἐργασαμένων. & infra pro παρῶν κλάοντα, κλαίοντα, sensu non variante. Item vers. 23. pro πῆς χρηρῆς, πῆς χρέος, sine dubio emendatius. Et versu à fine 9. pro ἠμῶν, ἠμῶν.

Facie 181. versu 9. pro κυρβιῶνος, κερβιῶνος, mutatis & transpositis literis.

Versu à fine 11. pro νεῶ ἢ βοηθήσει, in antiquo βοηθήσει, in tertia quoque periona ponebatur. Versu à fine tertio pro ἐκείθεν ὀψεθε, ἐκείνης erat.

Facie 183. versu 10. pro ἀγρῶντος, ἀγρῶντος. Versu à fine 12. in antiquo addita coniunctio Ἐ, sic emendatè legitur, ἔπει ἢ ἀτόποις πῶς ἐν τῇ πόλει καὶ διχαρεῖς, &c. Deinde vers. à fine 10. pro ταῦτ' ἐκείνω παρορμηκῶς, ταῦτ' ἐκείνω παρορμηκῶς. Postremo versu à fine 3. pro καὶ τοῖς παρορμηκῶς μετὰ ταῦτα, καὶ τοῖς παρορμηκῶς μετὰ ταῦτα, &c.

Facie 184. vers. 5. pro ποσαῦτα ἠδυνηκότας, antiquum exemplar ἠδυνηκότος habuit. Deinde versu à fine 8. pro ὁτιῶς ἐπ' παρορμηκῶν ὁτιῶς παρῶν παρορμηκῶν.

Versu à fine 4. pro ἐπιθυμῶν, ἐπιθυμῶν.

Facie 185. versu 3. pro ἢ μάλιστα ἀπ' αὐτο, δι' ἢς μάλιστα ἀπ' αὐτο. Versu 6. in Aldino exemplari deest coniunctio καὶ, vbi sic legendum est, ἢ ἀι ἀγρῶν ἐπ' αὐτοῦ καὶ ἐπιπορῆσαι, &c. Versu 14. pro Ἐ ταῦτα οὐ παρ' ἄλλων, καὶ τῆτο οὐ παρ' ἄλλων. Versu à fine 10. pro οὐκοῦ ταῦτ', οὐκοῦ ταῦτ'. Versu à fine 8. pro κατεκωλύθην, κατε-

κωλύθης participium.

Facie 186. versu 3. pro ἀπὲ μὲν τ' ἑσπιασὶ οἰκίζομενας, in vetusto plura erant addita, nec abs re ut opinor, ad hunc modum, ἀπὲ μὲν τ' ἑσπιασὶ καὶ πλάσιας οἰκίζομενας. Versu 15. pro γερονότες μακρόδους, γηρόμοροι. Versu 24. pro τούναίσιον οὐ βούλομαι ποιῶ, erat ποιῶ. Versu à fine 7. pro κατηγορεῖν ὡς παρῶν ἀδῶς, in antiquo κατηγορεῖν αὐτ' παρῶν ἀδῶς. Versu à fine 4. pro οὐ πᾶν διιχυρίζομαι, ἐσφόδρα ἰχυρίζομαι, modico sanè discrimine.

Facie 187. versu 16. pro τούτων γδ οὐδὲν τσούτων Ἐ τηλικούτων, ἔσ τσῶς, &c. in antiquo sic legi pro τούτων γδ οὐδὲν τσούτων καὶ τηλικούτων ὄντων, ἔσ τσῶς, vbi in Aldo omissa erat necessaria dictio ὄντων. Versu 21. pro ἀλλ' ὡς οὐ σὺ συναίπος εἶ, ἀλλ' ὡς οὐ σὺ αίπος εἶ. Versu deinde 23. pro μηδὲ συμφέρον, μηδὲ ὡς συμφέρον. Versu 27. pro πεπονηκότα, πεπονηκότα. Versu à fine 10. pro εἰ ὄφρωνος σκοπεῖν, ὄφρωνον σκοπεῖν, omissa particula εἰ, quæ in antiquo non aderat. Versu ultimo pro δόξαν ὄφρωνος, ὄφρωνος.

Facie 188. versu quinto pro πανταρχῶν, πανταρχῶς. Et versu à fine eius orationis quarto, pro φθόνους, φθόνον singulariter. Et tantum in hanc orationem.

SEQUITUR IN ORATIONEM contra Leptinem, quam

Cicero omnium subtilissimam esse iudicat.

In ea ergo oratione facie 191. vers. 9. omnium primum pro τῶν ἀδικουμένων, τῶν ἀδικῶν in antiquo exemplari erat. Deinde vers. 13. vbi in Aldino sic legitur, μηδὲ τὸ λοιπὸν ἐξείναι ὑμᾶς, τὸ δουῶναι ὑμῶν ἐξείναι, in nostro secus nempe sic, μηδὲ τὸ ἐξείναι δουῶναι ὑμᾶς τὸ δουῶναι. Versu 15. pro οὐτε καὶ τ' δῆμον, οὐτε καὶ τὸν δῆμον. Et iterum versu 18. pro ἔσ τῆτο οὐτως ἐθῆκε τ' νόμον, in antiquo ἔσ τῆτο οὐτως ἐθῆκε τ' νόμον. Versu 30. pro ἢ ἔσ τὸ παντελῶς γημέδῳ, ἢ ἔσ τῆ παντελῶς γημέδῳ.

Versu 32. pro ἢ παρορῆκε πῶς, παρορῆκει πῶς. Versu à fine 7. pro καταμειφόμενον πῶς, καταμειφόμενον πῶς.

Versu à fine quarto pro ὅταν παντελῶς πλένῃ μέλη, παντελῶς πλένῃ μέλη.

Facie 192. vers. à fine 14. pro τῶ ὑμῶν ἀκολουθῆσαι, τῶ ὑμῶν ἀκολουθῆσαι.

Facie 193. versu 5. pro ἢς πρὸς οὐ πολιτείας, ἢς ἀπ' πρὸς πολιτείας. Mox versu 6. pro ἀπ' ἀφῆλῆς, ἀπ' ἀφῆλῆς. Versu 12. pro τοῖς ὄφρωνοις, ὄφρωνοις haud dubiè legendum est. Versu 22. pro μὴ τσῶντον ἐπ' αὐτο, τοιοῦτον ἐπ' αὐτο.

Versu 30. pro τὰς ἐγκυκλίους λειτουργίας λειτουργουῦτες ὑμῶν, in antiquo omissa dictione ὑμῶν, sic legi, τὰς ἐγκυκλίους λειτουργίας λειτουργουῦτες, non ἐγκυκλίους.

Versu 34. pro ἀπὲρ ἢ πόλις ἢ, ἀπὲρ ἢ πόλις ἢ.

Versu à fine 8. pro ἕκαστος ἀντὶ ἀναλώσει, in nostro

nostro erat... Facie 194... primum non... adesse oportet... Versu 2... pro... Facie 195... videt legendum... Et mox ver... gebatur... Versu à fine... Facie 196... Facie 197... Facie 198... Antiquum... vbi Aldus... in alio... loco versu... Versu à... Antiquum... &c.

nostro erat αἰαλάσεν. Et versu à fine 4. pro μηδὲ ποῦ ὑπάρξει τῆ πόλει, μηδὲ ποῦ ὑπάρχει τῆ πόλει.

Facie 194. versu 1. κεκτῆσθι, in antiquo scriptum non reperi, tu Lector expende num adesse oporteat.

Versu 2. pro εἰ δὲ τὸν λόγον αὐτοῖς τέτον λεκτόν, τέτο erat non τέτον. Versu 10. pro δοκεῖν δὲ μῦθε, erat δὲ μῦθε. Proximo versu pro εἰς μέσον ὑμῶν, εἰς δὲ ὑμῶν, lectione multū variate.

Versu 14. pro εἰς ταῦτα ὑπάρχει, quis non videt legendum ὑπάρχει; Versu post νόμος 6. pro ὃ λεπτὴν ποιήσει, in antiquo ποιεί.

Et mox versu 9. pro βλάπτει τῶν ὠφελειῶν, legebatur βλάπτει, mutato tempore.

Versu à fine 2. pro τὸ λούκωνα αὐτῶν, τοῖς ἀλλοῖσι τὸν σίτον, τὸ λούκωνα τοῖς ἀλλοῖσι αὐτῶν σίτον, &c.

Facie 195. versu 2. pro ἐκείνος πρῶτος, ἐκείνοισι πρῶτος, in datiuo. Versu 18. pro ὑμῖν ἢ μῦθε παρ' ἑαυτῶν, ὑμῖν ἢ μῦθε παρ' ἑαυτῶν. Eadem facie post ψήφισμα versu 5. pro μὴ γὰρ οἴεσθε ὑμῖν τὰς σήλας ἐσάναι, μὴ γὰρ οἴεσθε ὑμῖν ἀλλὰ π τὰς σήλας ἐσάναι. Deinde versu 12. Aldus, γράφει ποτὲ ὃ τὸ ψήφισμα. Antiquum γράφει ποτὲ ὃ τὸ ψήφισμα, &c. Versu à fine 8. Aldus, τοῖς ὁμολοῦσιν ὑμῶν ἀξίους χάριτος. Antiquum τοῖς ὁμολοῦσιν ὑμῶν ἀξίους χάριτος.

Versu à fine quinto, Aldus, ἢ λειπυροῦν ἀναγκαστέα. Antiquum ἢ λειπυροῦν ἀναγκαστέα τούτων, addito adhuc verbo.

Facie 196. versu 1. Aldus, ἐπιπύρδης ὁ κερυραῖος. Antiquum κερυραῖος habuit.

Versu 7. pro μετὰ ταῦτα, emenda & pone μετὰ ταῦτα. Versu 16. Aldus, μηδὲν ἐνδεῶς ἔξει. Antiquum nostrum μηδὲν ἐνδεῶς ἔξει, nihil metuere, & nullius egere: multo sanè discrimine. Versu à fine 5. ὅπ πρὸς νόμον, emendandum est in ὅπ πρὸς νόμου.

Facie 197. versu 12. Aldus, ὧν ἐπέρχεται μοι πρῶτος ἔξεταισται. Antiquum ὧν ἐπέρχεται μοι πρῶτος ἔξεταισται.

Facie 198. versu 9. Aldus, εἰ ἀφελήσθε τὴν ἀπέλειαν. Antiquum εἰ ἀφαιρήσθε τὴν ἀπέλειαν, verbis propemodum idem significatibus.

Facie 199. versu 4. Aldus, τίς ἔστιν ὅστις δὲ ὑμῶν βελήσεται. Antiquum τίς ἔστιν ὅστις δὲ ποιεῖν ὑμῶν δὲ βελήσεται.

Facie 200. versu 2. Aldus, ταυτὸ τέτο ἐποίησεν. Antiquum τέτο αἰτεποίησεν.

Eadem facie post πρῶτος χαβρίου versu 1. vbi Aldus legit, δοκεῖ ποιν ὑμῶν, ὡ ἀδρες ἀθηνῶν. Antiquum, ὡ ἀδρες διησῶν habuit, sicut in aliis quoque locis consimilibus. Ab eo loco versu 4. Aldus, καὶ ἑάλω. Antiquum καὶ εἰ ἑάλω, adiecta adhuc particula εἰ.

Versu à fine 2. Aldus, ἀλλὰ τὰς παλαιὰς χεῖρας μείζους τῶν κοινῶν ἐγκλημάτων πεποιήσεται. Antiquum multo correctius sic habuit, ἀλλὰ τὰς παλαιὰς χεῖρας μείζους τῶν κοινῶν ἐγκλημάτων πεποιήσεται.

Atqui veterum factorū gratiam nouis offensis anteposuerunt, κοινῶν deprauatissimè legitur pro κοινῶν.

Versu eiusdem faciei ultimo, Aldus, καὶ τῶν ἄλλων πρῶτος. Antiquum magis Demosthenice, licet sensu verborum non discordante, ὅτι τῶν πρῶτον πρῶτος habet.

Facie 201. versu 24. Aldus, εἰς οἷς δὲ ἐκείνον ἀνέδραται. Antiquum εἰς οἷς δὲ ἐκείνον ἀνέδραται, addita adhuc particula τότε non prorsus ociosa.

Versu 26. Aldus, οὐδὲ γὰρ ὑμῖν ἀρμόττει δοκεῖν. Antiquum ἀρμόττει δοκεῖν. Ab eo loco versu 5. Aldus, σκοπεῖτε καὶ λογίσαθε παρ' ὑμῶν. Antiquum σκοπεῖτε καὶ λογίσαθε ἐν ὑμῶν, &c.

Facie 202. versu 6. vbi Aldus legit, πρῶτος, ὅτι καμῶν τεθέντας ὅπως ἐτυχῶ. Antiquum πρῶτος, ὅτι καμῶν τεθέντας ὅπως ἐτυχῶν. Eadem facie post primum νόμος versu 12. pro καὶ διακρίσας τούτου νόμου, καὶ διακρίσας τούτου νόμου.

Versu à fine 6. pro τὰς δωρεὰς αἰεὶ ὁ δῆμος, τὰς δωρεὰς ἕσας ὁ δῆμος, &c.

Facie 203. versu 13. in καὶ βούληται, καὶ abundare & superfluum esse videtur.

Versu 14. & 15. pro ἄλλον εἶπεν, in antiquo μάλλον. & pro ἔξαπατήσῃ, ἔξαπατήσῃ reperi, sed videtur mihi Aldi lectio paulo conuenientior. Versu 21. Aldus, ἢ ὄν τι καὶ ἐφ' ἑαυτῶν. Antiquum ἢ ὄν τι καὶ ἐφ' ἑαυτῶν legit.

Versu 24. pro ὅτι καὶ πρὸς αὐτῶν. Et versu proximo pro τοῖς ἐγγύσταται τῶν ἄλλων, τοῖς ἐγγύσταται τῶν ἄλλων. Et infra versu à fine 9. καὶ τοὶ καὶ παρ' ἐκείνοισι, παρ' ἐκείνοισι in nostro repeti.

Facie 204. versu 1. Aldus, ἀλλὰ δὲ πνὲς παρ' ἐκείνοισι εἰσὶ πνὲς ἀπὸ δὲ αὐτῶν ὁ δῆμος. Antiquum ἀλλὰ δὲ πνὲς παρ' ἐκείνοισι εἰσὶ πνὲς, αὐτῶν ἀπὸ δὲ αὐτῶν ὁ δῆμος. Quis autem non videt ita legendum esse?

Versu 9. pro ὅπ τὰς ἐμὲ δὲ τῶν ὀλίγων, ὅπ τὰς ἐμὲ τῶν δὲ τῶν ὀλίγων, &c.

Versu 17. pro ἵτε γὰρ ὄν ἔσπον ὀρχομενοῖσι διέθησαν, in antiquo ἔσπον ὀρχομενὸν lectum est.

Versu 20. Aldus, ὅλας δὲ οἰμαί τότε δὴν τοῖς ἐπὶ τέρων ἐπαμνεῖν νόμοις, &c. Antiquum ἔσπον habuit. Et ita rectè legi videtur probare dictio sequens ἐπὶ, &c. mores & consuetudines. Quanquam nec Aldi lectio improbari possit, leges & consuetudines.

Versu à fine 13. pro τοῖς ἐρμαῖς ἐτύχωνον, in antiquo ἐτύχωνον reperi.

Versu à fine 9. pro συναρθεῖν αὐτῶν, συναρθεῖν αὐτῶν in antiquo scriptum vidi.

Facie 205. versu post ψήφισμα secundo, pro ὡσπερ ἡμεῖς νῦν, in antiquo ὡσπερ ὑμεῖς νῦν. Ab eo loco pro ἵνα διορκῆτε, εἰ διορκῆτε.

Deinceps rursus ab eo loco versu 8. pro

ἀλλ' ὄξείσαι χαλκοῖς ἰσάται, in antiquo ἰσείσαι κ', &c. legi.

Facie 206. versu 21. pro χεῖν ἄς ἔμοιγε δοκεῖ, χεῖν ἄς γ' οὐδ' ἔμοιγε δοκεῖ.

Versu 23. pro λεπίνω αὐτ' ὑμῖν ἐγὼ ὠδύχουμαι μῦθον, in antiquo mutato tempore ὠδύχουμαι scriptum inueni. Versu post τὸ νόμος 2. pro καὶ τοὶ εἰ μὴ τίνος εἴνεκα, εἴγε τὸ τῆς ἰερέων, τίνος εἴνεκα εἴγε τὸ τῆς ἰερέων. Ab eo loco versu 5. pro ἑπταρχῶν ἑπταρχῶν.

Versu à fine antepenultimo pro ἑροδωρισας, ἑροδωρισας, si quis hæc quoque ad rem pertinere arbitratur.

Facie 207. versu 1. Aldus, οὔτε ἐνεχθεῖσιν αὐτοῖς ἄλλος οὐδὲ τις. Antiquum οὔτε ἐνεχθεῖσιν αὐτοῖς ἄλλος, &c. Versu 3. Ald. παμπληθεῖς αἰθροποι. Antiquum παμπληθεῖς αἰθροποι.

Versu 7. pro δεικνύει, δειξάει.

Versu 14. pro πεποθῶς scribe πεπονθῶς.

Versu 15. pro τοῖς τὰ τοιούτῃ πολὺ δὲ μύθοις, legendum est πολὺ δὲ μύθοις.

Versu à fine 7. pro ἢ δένται αὐτοῖς, in antiquo ἢ δένται αὐτοῖς in accusatiuo reperi.

Et versu ultimo, pro δι' ἰμῶν ἀθροῦσα, erat ἀθροῦσα.

Facie 208. versu 2. vbi Aldus habet, ἐγὼ μὲν γὰρ ὑπολαμβάνω ταῦτα καλῶς ἔχειν. Antiquum ἐγὼ μὲν γὰρ οὐχ ὑπολαμβάνω, &c. negatiuè habuit.

Versu 9. pro ὅσα ἔστι τὰ ὀνειδή φουκτέον, in antiquo tantum ὀνειδή φουκτέον probra fugienda. Versu proximo, Aldus, φύσεως καὶ κακίας σημεῖόν ἐστι οὐ φθόνος. Antiquum φύσι κακίας in datiuo habuit.

Versu 15. Aldus, ὅτι τοῖς τελευτήσασιν δημοσίαι τὰς ταφὰς ποιεῖσθε, καὶ λόχοις ὅτι ταφίαις. Antiquum sic, καὶ ταῖς ταφῶν τὰς δημοσίαις ποιεῖτε λόχοις.

Versu 32. pro τῆς δὲ ἐργασίας, in antiquo τῆς δὲ ἐργασίων erat.

Versu 35. pro ὑπερδυσπενόμυθος κίριον ποιῆσαι τὸν νόμον, καὶ δυσπενόμυθος κίριον ποιεῖν τὸν νόμον.

Versu à fine 8. pro πατέρας ἀφ' ἑωσῶνος, πατέρας ἀφ' ἑωσῶνος, accentu mutato & transposito.

Versu ultimo, pro ἢ παθεῖς ὑπὸ σοῦ, legendum & emendandum est πρὸ σοῦ ὑπὸ σοῦ persuasus à te.

Facie 209. versu 17. pro καὶ μὲν γελάρχω, καὶ μὲν καὶ γελάρχω, repetita coniunctione καὶ.

Versu 33. pro ὃ δ' ἂν μέγιστον ἀπάντων καὶ κοινὸν ὑπάρχει, legendum est καὶ κοινὸν ὑπάρχει.

Ab eo loco versu 4. pro πλέον, πλείον, & supra ἑρότερον ποὶ ἑρότιστα antiquum habuit licet Aldus adhuc aliam lectionem indicarit, ἑρότερον ποὶ ὠδύχουμασι, &c. Versu penultimo, pro δι' ὧν μέγιστον ἢ μεγάλων, δι' ὧν ἢ μέγιστον ἢ μεγάλων, &c.

Facie 210. versu 6. iterum pro δὲ ἐργασίων. Eadem facie, versu à fine 15. Aldus, ὅπως ἠπείθην τῆς δὲ π ποιουμένων ὑμῶν ὄξείσαι κομί-

σαδαι. Antiquum addita adhuc dictione sic habuit, ὅπως ἠπείθην τῆς δὲ π ποιουμένων ὑμῶν χόειν ὄξείσαι κομίσαδαι, quæ germana lectio est.

Versu à fine 10. pro ποιήσατε, ποιήσατε.

Facie 212. versu à fine 4. pro τυραννίδισται, τυραννίδισται.

Versu 11. pro ὡδ' ποιήσατε, τὰ δὲ ποιήσατε.

Versu à fine 8. pro ἀμῦρτεῖν, ἀμῦρταῖν, & pro φυλάττετε φυλάξαι. Et hæc sunt quæ in hæc orationem variantia reperi, tuum erit candidè lector eligere, vtram lectionem sequi malis, quod me lubentè feceris.

IN ORATIONEM contra Midiam.

Facie 215. pro παρήγαγεν, παρήγαγεν.

Et versu à fine 8. pro, ὡ ἀνδρες ἀθλωταῖοι, ὡ ἀνδρες δικασταί.

Facie 216. versu 3. pro ἀπὸς δικαστότατ' εἶδ' δικαστότατ' erat.

Versu à fine 12. pro τῆς γουῆς ἑορτῆς ἀπεδέξατο εἶδ', τῆς γουῆς ἑορτῆς in accusatiuo.

Facie 217. versu secundo, οἷόν τι ἀπεδέξατο, in antiquo οἷόν τι μέγιστον ἀπεδέξατο.

Facie 218. versu 6. pro χευσσοχοῖον, erat χευσσοχοῖον, sed mihi Aldi lectio magis probatur.

Versu 8. pro ὡ μῦρτρω ὡ καὶ μῦρτρω, &c.

Et mox infra εἰς πηδῆσας πρὸς μενίπταρ, tu scribe νίπταρ.

Versu 19. pro δξαι; τὴ δικάσαν καὶ δόρκεον, &c. δξαι; ὅπιτ' δικάσαν, &c. Versu 22. pro Ἐ πρὸς ἕκαστον ἀπαντῶν. Antiquum ἀπαντῶν habuit.

Versu 24. pro ὡς εἶπερ ἀληθῶς πεπόθειν, ὡς εἶπερ ἀληθῶς ἐπεπόθειν.

Versu à fine 2. pro ὅτι τοῦτο πολεμῆ, ὅτι ἐκείνῳ πολεμῆ haud multo discrimine.

Facie 219. versu 3. pro ἀδικηθῆς τις, ἀδικηθῆς τις. Versu 31. pro ἀλλ' οὐκ ὄνομα χεῖν, ἀλλ' ἔκ ἀπέχεῖν.

Versu ultimo, pro τῆτον καὶ δι' ἐκείνα κολασέον, omnino vt antiquum habet legendum est, τῆτον καὶ δι' ἐκείνα κολασέον.

Facie 220. versu 29. pro ἐκαστία, ἐκουστίως.

Facie 221. versu 28. pro καλύσοντα τῆθενται, in antiquo erat τῆθενται.

Versu à fine 80. Aldus, καὶ ὑμῶν τὰς θεῶν ποιεῖσθε. Antiquum καὶ ὑμῶν οἷς τὰς θεῶν ποιεῖτε.

Facie 222. versu 6. pro τὰς δὲ τῆς ἀεθῆς βουῖς, in antiquo τὰς δὲ τῆς ἀεθῆς βουῖς, nullo defectu indicato.

Versu eiusdem faciei 18. Aldus, ὅτι τὰ ἀγῶνα καὶ τὰς μαντείας ταύτας ὑπερ αὐτῶν ἐσεφανήθη. Antiquum εἰς τὰ ἀγῶνα καὶ τὰς μαντείας ταύτας, ὑπερ ἰμῶν αὐτῶν ἐσεφανήθη.

Facie 223. versu à fine octauo deest quodque verbum. sic enim in antiquo legi, ταῦτα γὰρ πάντα καὶ τὰ τοιαῦτα, ὡ ἀνδρες ἀθλωταῖοι, φιλονεικία μὲν ὑπάρχεντα, χορηγῶν ὄντα, ποιεῖν, ἔχει πᾶσα συγγνώμην. Atque ita legendum esse verborum sensus requirit.

Facie 224. versu 15. pro παρηκολούθησεν, ἐπι-
κολούθησεν.

Facie 225. versu 7. pro δὲ τὸ καταψήφισα-
σαι, δὲ τὸ ἐψηφίσαται. Versu 16. pro ἐχθραν
ἢ πρὸς ἡμῶν ἀλλήλους, in antiquo emendatius
sic ἐχθραν ἢ πρὸς ἡμῶν πρὸς ἀλλήλους.

Versu 29. pro φθνήξαντο, φθνήξοντο.

Facie 226. versu 29. Aldus, καὶ ἔτε λαχὴν δι-
κίω ἀδικηθέντα. Antiquum καὶ οὐτε λαχὴν ἀδικη-
θέντα οὐτε λαχὴν γινώσκουσα, &c.

Versu ultimo pro καὶ τὴν ἀθανάτην γνώμην, ἀθανά-
την γνώμην legendum est, à librariis sicut ce-
tera multa deprauatum.

Facie 227. versu 2. pro δι' ἡμῶν τὴν ἀθροιστικὴν ἀπό-
λογον, δι' ἡμῶν, &c. Versu 3. pro δίκην ἀδικίας ὑπο-
μείνει φέρει, in antiquo φέρει fuit.

Versu 6. pro αὐτὸς κυρία αὐτῶν πεποιήκει, erat
πεποιήκει. Versu 11. legendum est τὸ γὰρ ὑβρεως,
μικρὰ θάνατος ἔμοιγε φαίνεται.

Versu 15. vbi Aldus legit, ἔτ' αὐτὰ δημοθέ-
νης ἐλάττω τὸ κακηγορίαν δίκην. Antiquum ὅτ' αὐτὰ
δημοθένης ἐλάττω τὸ κατηγόρου δίκην.

Deinde versu 22. καὶ πάντα τὰ δίκαια, &c. Al-
dus habet. Antiquum autem καὶ πάντα πάντα
τὰ δίκαια, &c. haud dubiè rectius.

Versu 34. pro καὶ ταῦτα πέποιθεν ὑπὸ μείδης καὶ
τῆς μείδου, πλούτου, in nostro simpliciter ὑπὸ
μείδου πλούτου erat, tametsi Aldi lectio mihi
non displiceat.

Versu à fine 2. pro τίνα ὠπρὸς τῶν ἐξέτε
εἰπὴν πρὸς φασιν διχάζειν, ἢ καλῶν, in antiquo καὶ
τίνα ὠπρὸς, &c.

Facie 228. versu 1. in antiquo ἀλλὰ μισεῖν ὀ-
φείλετε, ὡς ἀδρες ἀδελφαί, δὴ πρὸς τοιούτοις, &c.

Versu 12. pro ἐπὶ τῆς ὑβρεως τῆς μείδου, ἐπὶ τῆς ὑ-
βρεως τῆς μείδου, &c.

Versu 19. pro οὐ πληροῦσθαι γίγνοιται, &c. ὦν.

Et mox versu 23. pro τοῖς αὐταῖς φοραῖς, ταῖς ὁμο-
ίας φοραῖς. Et versu 28. pro κατηγορίων, κατηγορῶν.

Facie 229. versu 3. pro καὶ τοὶ ταῦθ' ὅταν ἐξε-
λέγηται, in antiquo est ἐξελεγχθῆ.

Et versu 8. pro εἰ γὰρ ἐν ὧν ἐπεβαλοσε, ἐβάλου-
σε. Et versu 19. pro λάβε δὴ μοι καὶ τὸ πρὸς τῶν δω-
ρεῶν νόμον, in antiquo erat δώρον verbis idē
significantib. Et mox versu 22. pro αἰοῦντε,
αἰοῦσθε. Versu 28. in nostro antiquo sic le-
gi, ἐπὶ πολλὰ δεινότερα ὑσερον ἄλλα πρὸς ἐξερ-
ζοῖτο. In Aldo ὑσερον deest. Versu à fine 9. pro
αὐτὴ γὰρ δὴ δίκην ὧν ἐπεπόνθεν, in antiquo sic, αὐτὴ
γὰρ δὴ δίκην ὑπὸ ὧν ἐπεπόνθεν. Et versu à fine 5.
pro οὐ μέτεσι τῶν ἴσων οὐδὲ τῶν ὁμοίων, in nostro
pro ὁμοίων, νόμων scriptum inueni.

Facie 230. versu 6. pro εἰπὴν καὶ πρὸς ἑαυτὴν erat
εἰπὴν καὶ πρὸς ἑαυτὴν. Deinceps versu 10. pro
εἶπασθε δὲ ἀρχιερωῦντα ἀγαγεῖν, in antiquo ἀρχι-
ερωῦντα legi. Versu 10. pro οὐκ ἔδοκτενεῖτε,
καὶ οὐκ ἔδοκτενεῖτε.

Versu 24. in nostro sic legitur, καὶ τοῖς ἐχθροῖς
πρὸς ἀλείπειν. ὁμοῦς δὲ ἐστὶν τούτῳ γὰρ συγνώμην, εἰ δὲ

ἄλλων μὲν, &c. vbi Aldus, λαλῶν habet, quàm
aptè nō video. Et mox versu sequenti pro
ὡς οὐδὲν εἰργασαμένω, εἰργασμένων.

Versu à fine 11. pro φλαῦρον, in antiquo φαῦ-
ρον erat.

Facie 231. versu 7. pro καὶ τὸν αὐτὸν γερονέαι,
τὸν αὐτὸν γερονέαι.

Versu 29. pro αὐτὴν δημοσίαν φερεῖν κατασίση-
τε, in antiquo erat φανερόν.

Versu 31. pro ἐπὶ αὐτὸν ἐλδοῦσθε, erat ἐφ' αὐτὸν
ἐλδοῦσθε. Versu antepenultimo sic legi in
antiquo, καὶ τοῖς βουδοῦντας καὶ τοῖς σπυριζομέ-
νοις, repetito articulo.

Facie 232. versu 11. pro οὐτ' αὐτὸς ὑπομεί-
ναιτ' αὐτὸν ἀκούειν, in nostro ὑπομείναιτ' αὐτὸν erat.

Versu 15. pro βελομένους ὑμῶν ἢ πρὸς ἑαυτοῦ, βελο-
μένοις ὑμῶν ἢ τὸ πρὸς ἑαυτοῦ. Sequenti versu pro
ἐστὶ ταῦτα παντοδαπά, ἐστὶ ταῦτα παντοδαπά.

Facie 233. versu 5. pro ὅς τις αὐτὸν ἐφείξε ποιῆσαι,
ὅς τις οὐκ αὐτὸν ἐφείξε, &c. Versu 20. pro πολυδύ-
κτος, πολυδύκτων. Versu 28. καὶ κρείττους τὴν γήνησθε,
erat γήνησθε. Versu penultimo, vbi Aldus le-
git ὅς τις πολλοῖς ὑμῶν αὐτὸν ὑβρεῖς ἢ, in antiquo ὅς
τις πολλοῖς ὑμῶν αὐτὸν ὑβρεῖς πρὸς ἑαυτοῦ, &c.

Facie 234. versu 32. vbi Aldus habet ἢ ἡμῶν
γὰρ, ἀπέδοτο δὲ οὐδὲν γηρόμενον, ἢ δὲ ἔξω αὐτῆς βελτίω
πρὸς ἑαυτὴν ἢ ἴσως πμῆς, τὸν ἠγρόσατε καὶ γὰρ τοὶ δὲ
τὸ οὐ πρὸς σπυριζομένων ἀγαθῶν κύριος γερονῶς καὶ πα-
ξίδος τετυχηκῶς, ἢ νόμοις τῶν ἀπαστῶν πόλεων μέλι-
σα οἰκεία δὲ δοκεῖ, οὐδὲνα οἰμαί εἶσπον φέρειν. Nunc
vicissim animaduerte, quam lectionem in
antiquo exemplari repererim, non in vno
loco emendatiorem: ἢ ἡμῶν γὰρ, ἀπέδοτο δὲ οὐδὲν
γηρόμενον, ἢ δὲ ἔξω αὐτῆς βελτίω πρὸς ἑαυτὴν τῆς
πμῆς, τὸν ἠγρόσατε, καὶ γὰρ τοὶ δὲ τὸ οὐ πρὸς
σπυριζομένων ἀγαθῶν κύριος γερονῶς, καὶ παξίδος τετυ-
χῶς ἢ ἴσως τῶν ἀπαστῶν πόλεων μέλισα οἰκεία δὲ δο-
κεῖ, οὐδὲνα οἰμαί εἶσπον φέρειν, &c.

Versu à fine 8. pro μέλα βεβίωσάντων βεβίωσται,
Et versu penultimo pro τῆς πόλεως καθεστῆς,
ἢ. Antiquum habuit κατεθείση.

Facie 235. versu 15. pro καὶ τὰς καὶ ἐπιπρὸς ὑμῶν
in antiquo erat ἐπιπρὸς ὑμῶν. Versu 21. λεῖτεργῶν
ἀτελεῖσι γρηγοῦσθε, λεῖτεργῶν ἀτελεῖσι γρηγοῦσθε.

Versu 30. pro ἐγὼ μὲν ἔπαυσα, ἐγὼ μὲν ἐν ἔπαυσει. Et
versu 34. pro ἐγὼ μὲν οὐχ ὄρα, ἐγὼ μὲν γὰρ οὐχ ὄρα.

Versu 36. ἐν τῶν τῶν πόπῳ, emenda & scribe
τόπῳ.

Facie 236. versu à fine 10. καὶ γὰρ αὐτὸς τὸ ἄλ-
λων, in nostro καὶ γὰρ αὐτὸς τὸ ἄλλων.

Et versu à fine 5. pro σιωπῆσθε μὲν τὰ πολλὰ τέ-
των, σιωπῆσθε μὲν τὰ πολλὰ τούτων.

Facie 237. versu 1. Aldus, παντὸς ἢ τῆς σόλου
πλεόντων. Antiquum παντὸς δεικνύου σόλου πλεόν-
των. Versu 6. pro καταλαζονόσεται, καταλαζο-
νόσεται. Versu à fine 9. pro καὶ τότε ἠττάτο πλεόντων
τῶν ἰδιωτικῶν τεμεσῶν μαῖς, καὶ τότε ἠττάτο πλεόντων
τῶν ἰδιωτικῶν τεμεσῶν μαῖς. Sequenti versu pro
ἰπυρχῶν, ἰπυρχῶν.

Verf. à fine 6. Aldus, καὶ ταῦτα πάντα ἴσασιν οἱ ἰππεῖς, ἀλλὰ μὲν ὅτι ταῦτα ἀληθῆ λέγω. Antiquū κὲ ταῦτα ἦν εἰζόντων πάντες ἴσασιν οἱ ἰππεῖς, καὶ ὅτι ταῦτα ἀληθῆ λέγω, &c.

Facie 238. versu 10. pro ζημιῶσαι, in antiquo erat κολλάσαι.

Verfu 25. pro πολλὰς γὰρ πορὸς τὸ μὴ τὸ σῶμα, πολλὰ γὰρ πορὸς τὸ σῶμα, &c.

Verfu à fine 13. pro πολλὰ δεινότερα οἶδ' ὅτι πάντες, in antiquo πολλὰ δεινότερα δὲ οἶδ' ἔπι πάντες, &c.

Facie 239. versu 12. pro οὐχὲ τούσδε μόνους, in antiquo haud dubiè rectius, ἐχὲ τὸς δημοφύκας, &c. Verf. 19. pro ἦτ' ἐράνε οὐκ ἐκείνου, in antiquo ἦτ' ἐράνε καὶ οὐκ ἐκείνου. Verf. 7. pro οὐτε ἀπαρνοῦμαι τοῦτομα, ἔτε ἀπαρνοῦμαι ἦ το τοῦτομα.

Facie 240. versu 7. καὶ οὐκ ἀν' ἀρνηθείην, in antiquo ἀπαρνηθείην. Verf. 14. pro καὶ μικρὸν ἐπὶ τὰ ποιῶτα. Antiquum καὶ μικρὸν ἐπὶ τὰ ποιῶτα.

Verfu 24. pro τοῖς ὑπὸ σοῦ δημοσίᾳ πορπηλακισμένοις. Antiquum πορπηλακισμένοις legendum indicat, sicut coniugatio quoque requirit. Verf. 26. Aldus, καὶ ὑδροφίας, πῶτων ἀνθρώπων μεσὸς ὢν, &c. Antiquum καὶ τοσαύτης ὑδροφίας πλήρης ὢν πάντων ἀνθρώπων ἔση, &c.

Verfu à fine 4. pro φειῶν, antiquum φεῖ ὢν habuit, quæ recta lectio est.

Facie 241. versu à fine 10. pro ἀρίεντα ἀρίενται, in antiquo ἀρίενται reperi, licet priori lectioni magis accedam.

Facie 242. versu 3. pro δυνάσαι, erat δύνασθαι, sed melior Aldi lectio.

Verfu 26. pro ταῦτα γὰρ ἀπὸ δέοντα, φεῖ τούτε δέοντα. ταῦτα γὰρ ἀπὸ δέοντα, καὶ φεῖ τούτε, &c.

Verfu 29. pro εἰσεληλύθατε, εἰσήλθετε.

Verfu 34. pro ὑπὸ ἦν ἰδίων συμφερόντων, ὑπὸ ἦν ἰδία συμφερόντων.

Facie 243. versu 7. pro δοκουῦτα καὶ ὄντα βίαιον, & δοκουῦτα & ὄντα βίαιον, &c.

Verf. 14. pro ἄλλα πινὸς ἠτ' ἄλλα, in antiquo ἠτ' ἄλλα erat.

Verfu 18. pro ἐφ' οἷς κρίνεται, ἐφ' οἷς καὶ κρίνεται.

Verfu 24. pro τὸ ἔκαστον αὐτὸν καὶ πορσοδικῶν, in antiquo τὸ ἔκαστον αὐτὸν καὶ πορσοδικῶν.

Verfu 28. pro γήριεταί γήριεταί. Verf. v. proximo μὴ τόνου μηδ' ἐμέ, ὡ ἀνδρες ἀθλιωῶσι πορσοδικῶν τούτων, in antiquo exemplari πορσοδικῶν erat.

Verfu à fine 2. pro ἄλλα τὰ τοῖς νόμοις ἰσχύει, in antiquo ἄλλα τῆ ἦν νόμων ἰσχύει.

Facie 144. versu 5. pro μὴ τε λειτουργίας, μήτε ἀνδρα μηδ' ἄνα, in antiquo μὴ τε λειτουργίας μήτ' ἄνα, &c.

Verf. 8. Aldus, ἐσπρίττετε ὡς ἀ μίσοις ὅτι, ταῦτ' ἐποιεῖτε. Antiquum nostrum longè emendatius sic, ἐσπρίττετε καὶ ἐμικραῖτε, καὶ πάντα ἀ μίσοις ὅτι σημεῖα πεποιεῖτε. Atque ita legendum esse, vel qui leuiter in Demosthene versatus est, haud difficulter intelligit.

IN ORATIONEM CONTRA ANDROTIONEM.

Facie 248. versu 18. pro πύτοις ἦν ψήφων, ἦτον ἦν ψήφων. Et proximo versu lege ἀπαντα γρόνον. Verf. 33. pro διδόναι ἦ δῆμον τὴν δωρεὰν αὐτῆ, in antiquo αὐτῶν erat. Verf. à fine 6. pro ὅσοι πώποτ' ἔχουσι, erat ὅσοι πώποτ' ἔχουσι.

Facie 249. vers. 10. pro δι' ἂ τὴν βουλῶν, erat δι' ἂ τὴν βουλῶν, sed magis accedo lectioni Aldinæ. Verf. 26. pro πῶς οὐ σφόδρα δουῶν γὰρ καλλίει, in nostro erat καλλίειν.

Verfu 29. pro δὴρήσετε γὰρ τὴν ἰσχυρῶν, δὴρήσετε γὰρ τὴν ἰσχυρῶν. Verf. à fine 9. pro ἔσωσαν, erat ἔσωθησαν. tametsi Aldinum verbum melius quadret sententiæ.

Facie 250. versu 8. Aldus, εἰ γὰρ πάντα ταῖλα διοίκησε καλῶς. Antiquum διοικήσει mutato tempore habuit.

Facie 252. versu 17. pro φεῖ μὲν τὸ νόμα, φεῖ μὲν τόνου ἦ νόμου. Verf. 22. pro καὶ νῦν σε δίκην μὲν οὐκ ἔωντα γράφειν σε καὶ νῦν ἢ δίκην μὲν, &c. est enim primum σε superuacuum, cuius loco legendum est ἢ.

Verfu ultimo sic habet antiquum καὶ ἦν ἦν δάδων καὶ ἦν παρεστηκότων ἠτόρον, &c.

Facie 253. versu 31. pro πάνδ' ἐνὸν ὅτι, κατηγορίαν ποιέμενος, ποιέμενον antiquum habet.

Ab eo loco versu 2. pro ἦ εἰσφορῶν μὴ θείναι, antiquum habebat πείναι.

Verfu à fine 8. pro τοῖς ἐλλείποντας, in antiquo erat adiecta adhuc particula δὲ ad finē.

Facie 254. vers. 10. pro κληροτῶν ὅτι τῆ πορφάστ' ταύτη, in antiquo κληροτῶν ἀρχῶν ὅτι τῆ πορφάσει, &c. Sequenti versu pro δημογορίας, erat δημογορίας.

Facie 255. versu 10. pro εἰς δισμωπῆριον ἔλκεται, deest articulus εἰς τὸ δισμωπῆριον, &c. Sed ab eiusmodi annotadis penè infinitis prudens abstinui, licet non mediocris sermonis vis in articulis sita sit. Verf. sequenti pro πορσοδικῶν καὶ πορσοδικῶν antiquū habuit.

Verfu 21. vbi Aldus legit, ἔδ' εἰς τὰς ὁμοτέχνας σοὶ πόρνας, legendum est, ὁμοτέχνοις.

Verfu 24. pro ὡς ἐν δῆμῳ πορσοδικῶν, lege ὡς ἐν τῷ δῆμῳ πορσοδικῶν. Verf. 35. pro ἦ δὲ φήμου, antiquum habebat δὴρήσει, sed non magni refert quomodo legantur propria, nisi si qua ad memorabilem aliquam historiam pertinuerint.

Facie 256. versu 15. pro καὶ τὰ τῆς σῆς ἀναγκυρίας, ἀναγκυρίας antiquum habet.

Verfu 32. vbi Aldus sic legit, βούλεθε, ὡ ἀνδρες ἀθλιωῶσι, τὸ τούτων αἶπον ἐγὼ ὑμῖν εἶπω, ὅτι τούτων μὲν μετέχουσι ὢν ἀδικούσιν ὑμῶν πινες. Δὲ ἢ ἦν εἰσφορῶν τῶν ὑφαιρουμένων, δι' ἀπληστίας δὲ ἔσποιν, &c. Antiquum ad hunc modum, βούλεθε, ὡ ἀνδρες ἀθλιωῶσι, τὸ τούτων αἶπον ἐγὼ ὑμῖν εἶπω, ὅτι ἦν μὲν ὑφαιρουμένων δι' ἀπληστίας ἢ ἔσποιν, &c.

Cate-

Cetera omnia non habentur in antiquo, quæ in Aldino leguntur interposita.

Eadē facie versu à fine 10. pro ἀλλὰ τὸ αἰτιοῦν ἔγω λέγω, antiquum ἀλλὰ τοῦναντίον ὁ ἐγὼ λέγω habuit, aliquo sanè discrimine.

Facie 257. versu 6. Aldus καὶ γὰρ ἱεροσυλία καὶ κλοπή καὶ πᾶσι τοῖς δεινοτάτοις, ἐς ἔνοχος. Antiquū sic, καὶ γὰρ ἱεροσυλία, καὶ ἀσεβεία, καὶ κλοπή, καὶ πᾶσι τοῖς δεινοτάτοις ἐς ἔνοχος. Et solet ferè iungere Demosthenes hæc crimina ἱεροσυλίαν καὶ ἀσεβείαν, sacrilegium & impietatem: nemo enim sacrilegus, qui non idem sit impius.

Versu 16. pro τοῖς ἑαυτὲ δουλοῖς, τοῖς ἑαυτὸ δουλοῖς mutato genere.

Versu 24. ἐπὶ γραμματόπου. hæc duo verba in antiquo non aderant.

Versu 28. pro ἀδροπίωνος in antiquo erat ἀδροπίων, ὡς distinctim & duabus dictionibus, quàm bene nō video, neque enim expendi sententiam, sed tantum obiter annotavi, nam mihi properandum fuit. Atq; equidem ea properantia in caussa fuit mihi, innumeros penè eiusmodi locos transfiliendi & intermittendi.

SEQUITVR IN ORATIONEM contra Aristocratem.

Facie 261. versu 4. in antiquo sic legitur ἐτόμως οὕτως ἐπὶ τούτῳ παρὰ τὴν ἑμαυτὸν εἰς ἀπέχθειαν. Ita paratè me ipsum offerre.

Versu 16. pro χερρόνησον, χερρόνησου erat, sed videtur meo iudicio Aldi lectio potior.

Versu 26. Aldus καὶ αὐτὸς τὴν γραφὴν ἐπενεγκέν. Antiquum καὶ αὐτὸς τὴν γραφὴν ταύτην ἐπενεγκέν. Versu 34. pro τὸ τριστον οἶον ἐγὼ φημι. τὸ τοῖς τριτον οἶον ἐγὼ φημι. Vers. ultimo pro καὶ τὸ ἀδικημα ὁ φημι ὁ ψεῦδος σαφῶς, in antiquo καὶ τὸ ἀδικημα σαφῶς ὁ ψεῦδος.

Facie 262. versu, pro κερσεβλέπη scribe & emenda κερσεβλέπη deprauatum à librariis.

Versu à fine 15. pro ἡ κακουργήσων συμπαροσδύασεν αἰθερος, in antiquo erat αἰθεραπι.

Ab eo loco versu 4. pro δὲ τὸ ψήφισμα τοῦτέ, εἴπ παδοι χαρίδημος τὰ μηδενὶ παρὰ τὸν πῖν ἀρχὴν, in antiquo hæc verba sic reperi, δὲ τὸ ψήφισμα τοῦτέ. τὰ δὲ ἐνὶ παρὰ τὸν πῖν ἀρχὴν, &c.

Facie 263. versu 12. pro ὡς δὲ πάντων ἐμέ τυχεῖν, in antiquo ὡς δὲ τυχεῖν. Versu 18. pro καὶ καὶ πῶν πνὶ σκοπεῖν ὡς δὲ πότερον ὡς δὲ τοῖς νόμοις, in antiquo καὶ πῶν πνὶ σκοπεῖσθω πότερον ὡς δὲ τοῖς νόμοις, &c. Versu 25. pro ἕκαστον σκοποῦμετες, erat ἕκαστα σκοποῦμετες.

Facie 264. versu 5. Aldus οἶον ἐὰν τις ἱεροσυλήσῃ, ἐὰν τις παρὰ τὸν. Antiquum sic, οἶον ἐὰν τις ἀποκτείνῃ, ἐὰν τις ἱεροσυλήσῃ. ἐὰν τις παρὰ τὸν. haud dubiè non malè aut ociosè.

Versu 19. pro καὶ δεδουμένους ἀδρόφοις, antiquum δεδουμένους habuit.

Facie 265. vers. ultimo pro εἴτ' εἰπαῖν, in antiquo vnica dictio ἐπειπεῖν erat.

Facie 266. versu 4. pro μετ' ἀσφαλείας ζῆν φουροῦσι, in antiquo erat φούρωσι. Versu post τὸ νόμος 14. pro καὶ μὴ νομίματα emenda νομισματα.

Facie 267. vers. 16. pro λέγε τὸ νόμον, λέγε ἀλλοῦ νόμον. Iam enim supra legem citauerat.

Versu à fine 3. pro ταῦτα ἐπιχειρεῖ παρὰ τὴν, ταῦτα ἐπιχειρεῖν παρὰ τὴν.

Facie 268. versu post τὸ νόμος, pro ἴτε γὰρ πῶς ἐπι πάντες, &c. ἴτε γὰρ δὴ πῶς τὰ δὲ ἐπι πάντες, &c.

Facie 269. vers. 5. pro φεῖν σεται emenda φανήσε. Versu 12. pro ἐν ἡ οὐκ ἰδύτατον πάντων, in antiquo ἰδύτατον legi. Versu 16. pro ἐν μόνῳ τούτῳ τὰ δικαστήρια, ἐν μόνῳ ἢ τούτῳ, &c.

Versu 26. pro τὸ ψήφισμα τοῦτέ fuit τοῦτέ.

Versu à fine 7. pro πῶς γὰρ ἐν τούτων, erat τούτε. Versu à fine 5. pro εἴτ' ἀλλων αἰθερόπων, in antiquo οἴτ' ἀλλων αἰθερόπων.

Facie 270. vers. 2. vbi Aldus legit ἐν τὰ ψήφισμα τούτε καὶ παρὰ τὴν πᾶν ἐν τούτῳ. Antiquū sic habet, ἐν τὰ ψήφισμα τούτε καὶ παρὰ τὸν πᾶν ἐν τούτῳ. Versu 9. pro ἐν πᾶσι ὡς ἐμὴς χρονοῖς, nostram ἐν πᾶσι εἰρημυχοῖς χρονοῖς habuit.

Versu 16. pro Ἐκαθαίρεται νομίμοις πᾶσι, τοῖς νόμοις πᾶσι in antiquo erat.

Versu 23. pro δελφίνω, δελφίνω.

Facie 271. versu 2. pro Ἐοὐ δὲ πῖ, in nostrō Ἐοὐ δὲ πῖ. Versu 7. pro ἐν φρεατῶν καλοῦ μύρον ἐπὶ θαλάτῃ, in nostrō ἐν φρεατῶν καλοῦ μύρον ἐπὶ θαλάτῃ.

Versu decimo pro τὴν δὲ ἐπὶ τὰ παρὰ τὴν φέρω. τὴν δὲ ἐπὶ τὰ παρὰ τὴν φέρω magis Demosthenicè.

Versu denique 17. hæc verba οὐδὲ παρὰ τὴν δὲ in antiquo non legi, si quid hoc quoque ad rem pertinet.

Versu 21. pro παρὰ τὴν, παρὰ τὴν. Et vers. 27. pro νομίμοις αἰετοῦ νόμοις, νομίμοις αἰετοῦ νόμοις.

Facie 272. versu 2. pro καὶ τὴν δικαστήρια, erat ἑσπέρωσι. Versu à fine 5. pro τὸ ὡς ὡς, τὸ ὡς ὡς.

Facie 273. vers. 7. pro ἀφείλοντο, ἀφείλοντο reperi. Et versu 20. pro ἴσως καὶ ἦτον καὶ δεινὸν ἴσως καὶ ἦτον καὶ τὸ.

Versu à fine 10. pro ἀλλ' εἴ τις εἰδὼς ἐπέειπε, erat ἐπέειπε. Et versu à fine quarto pro οὐ καλῶς ἔχειν ἡγοῦμαι, in nostrō οὐ καλῶς ἔχειν ὡς ἡγοῦμαι.

Facie 274. versu 9. pro ἀσύμφορα, ἀεὶ εἰσόμενον. Versu 32. pro δὲ τῶν ἴτε, εἰ τοῖνυ ἴτε.

Versu à fine 11. Aldina lectio ab antiqua nostra longè latè que discrepat, sic enim habet Aldus, φέρε γὰρ, παρὰ τὴν, ἀνὸς αἰετοῦ κερσεβλέπη, ὁ μάλλον εἰς ἐλπίσαντα, ἢ μὴ δυνάμεντα πεποισῃ; οὐκ ἐπὶ ἐπέειπε ἡμῶν, καὶ δὲ ἐπέειπε πάλιν ἀδελφὴ ποιεῖν αὐτὸν ἐπιχειρήσασθαι; ἀνὸς αἰετοῦ ἡμῶν παρὰ τὴν αἰετοῦ ὡς ἀδελφὴ ἀδελφῶν, οὐ μόνον ὡς ἀδελφῶν οὐκ ἐβουλόσαστε, ἀλλὰ καὶ φόβον, ἀνὸς ἡμῶν αὐτῶν ἀμυνόμεθα θυμῶν παρὰ τὴν. hæc Aldus, nunc nostram quoque accipe, φέρε γὰρ παρὰ τὴν.

αὐτῶν ἀδυνάτου κερσεβλέπης, ὁ μᾶλλον ἐλπὶς ἢ μὴ
δυνάτου ποιῆσαι, οὐκ ἐπὶ ἐκείνοις ἴδιον κτλ. δι' ἐκεί-
νων πάλιν ἀδυνάτου ποιῆσαι αὐτὸν ζητήσομεν, αὐτὸν οὐκ εἴπω-
σιν ὑμῖν ὅτι ὑμεῖς, ὡς ἀδυνάτου ἀδυνάτου. οὐ μόνον ἡμῶν ἀ-
δικουμένων οὐκ ἐβουλόθητε, ἀλλὰ καὶ φόβον θαυμα-
στοὺς παρεστήσατε. cæteris quæ interiecta sunt o-
missis, tui iudicij est & optionis, lector, eli-
gere, utram sequi malis, nos cum bona fi-
de utramque adduximus. Mihi tamen Al-
di lectio videtur intricatior & impeditior,
ut nostra multo apertior.

Facie 275. versu 2. pro πῶς αὐτῶ κεχλεύεται,
in nostro κελεύεται legitur.

Versu 6. pro ἕως μὲν ἑώρουν τηλικούτων αὐτὸν, ἡ-
λικὸς ὡν πῶς ὑπῆρχε. in nostro antiquo τῶς
μὲν ἑώρουν τηλικούτων αὐτὸν, ἡλικὸς ὡν καὶ πῶς ὑπῆρχε.

Versu à fine 5. pro ὡς ἀλυσιτελεῖς τῇ πόλει πο-
λεμῆν, ὡς ἀλυσιτελεῖς τὴν πόλιν πολεμῆν. non o-
ciosο articulo τὸ addito.

Facie 276. versu 7. pro αὐτὸν πεισθῆναι erat
πείσθηδε. Versu 10. pro ἰφικράτῳ ἐφιάλτῳ erat
φιλοκράτῳ ἢ ἐφιάλτῳ.

Versu 13. pro ἐπεὶ ὅτι γε βελήσονται, in anti-
quo ἐπεὶ ὅτι γε αἰεὶ βελήσονται.

Facie 277. versu 10. pro ἐγὼ μὲν ἔχω ὄρεσιν, ἐγὼ
μὲν οὐκ ἔχω. Vers. à fine 8. pro ὄνπερ χαριδμήως
κερσεβλέπης, in antiquo ὄνπερ χαριδμήως κερσε-
βλέπης planè ordine contrario.

Facie 278. versu 7. pro λαβῶν τὴν τε βαρβαρι-
κὴν δυνάμιν, λαβῶν αὐτὸς τὴν τε βαρβαρικὴν δυνάμιν

Versu à fine 3. pro οἱ ξυναρῳῶτες erat ξινα-
ρῳῶτες, verbis idem significantibus, nisi
quod alterum est plenius.

Facie 279. versu 8. pro οὐ γὰρ ἄλλοι ποιεῖ τὸ
ψήφισμα, ἢ τοῦτο, ὅτι τὸ μὲν ἐκείνου. οὐ γὰρ ἄλλοι
ποιεῖ τὸ ψήφισμα τοῦτο ἔργον τὸ μὲν, &c.

Versu 18. pro θερσαγῳρας, ὄνομα αὐτῶν πατέρων,
τὸ δὲ ὀζήκιστος. In antiquo θερσαγῳρας ὄνομα αὐ-
τῶν πατέρων ἢ ὀζήκιστος reperi, succinctius ut e-
go existimo, & elegantius.

Eadem facie versu à fine 15. pro ἐὰν ἐμοὶ
πεισθῆτε, in antiquo πείσθηδε, sicut paulò su-
perius erat. Versu à fine 8. pro καὶ δεσπότης ἐν
αἰπῶν ποσειδόντες, & δεσπότης τοῦ αἰπῶν ποσειδόν-
τες semper contraria facientes.

Facie 280. versu 21. pro τὸ ἐμπόδιον κατέστη,
τὸ ἐμπόδιον κατέστη. Versu 30. pro ἐπὶ τὸ δίδου
ξένων, καὶ τὸ δὲ ξένων. Versu penultimo pro διε-
ληλυθὸς βραχέως, διεληλυθὸς βραχέως.

Eodem versu pro μέντοι lege πέμπει. libra-
riorum vitio depravato.

Facie 281. versu 7. pro μισοὶ τὸ σπᾶνδμα, μι-
σοῦνται τὸ σπᾶνδμα.

Versu 24. pro ταῦτα βελήσεται, in antiquo
βελήσεται reperi. Versu sequenti pro ὅθεν ὀζήκισ-
τος τὸ ποσειδῶν. ὅθεν ὀζήκιστος φαίνεται τὸ ποσει-
δῶν ἐπισημοφόρος. Versu à fine 5. pro τῆς ἐπιστο-
λῆς ὑμῶν ἐκείνης πεμψήσεως, in nostro erat πε-
μπήσεως, sensu non discrepante.

Facie 283. versu 8. pro καὶ γράφει δὴ τὰς στω-
θῆκας πρὸς κηρυσόδοτον, in antiquo καὶ γράφει δὴ
τὰς στωθῆκας ταύτας τὰς πρὸς κηρυσόδοτον. haud
dubie perfectius & emendatius. Deinde
post τὸ γρηραγοῖ, μάρτυρες. Versu 6. pro κακῆνοι
λαβόντες αὐτὸν καὶ ἦ ἴδον αὐτὸν, in antiquo κακῆνοι
λαβόντες καὶ αὐτὸν καὶ ἦ ἴδον αὐτὸν, iterata καὶ con-
iunctione.

Facie 282. versu 14. pro ἢ μὲν τοίνυν συμμα-
χία τῶν δυοῖν βασιλέων, in antiquo ἢ μὲν συμμα-
χία τῶν βασιλέων τῶν δυοῖν.

Facie 286. versu 22. pro οὐκ ἀνεμνησθῆμεθα
εἰ κακῶν ἐπέστησαν ἡμῶς, in antiquo εἰ κακῶς
ἐπέστησαν ἡμῶς.

Facie 287. versu 20. pro αἰς δεδῶκατε αἰ τοῖς
ἐκείνων τούτων, in antiquo αἰς δεδῶκατε ἐπὶ αὐ-
τοῖς ἐκείνων τούτων. Versu 27. pro καὶ τὴν βαρβα-
ρον, καὶ τὴν τε βαρβαρον, &c. Versu ultimo pro
ἀθροῦσι οὐδὲ ἐλδοθῆσαι γε ὀλέθρου, in anti-
quo emendatè sic legendum ἀθροῦσι οὐδὲ
ἐλδοθῆσαι ἀλλ' ὀλέθρου, homines nequa-
quam liberos, sed perniciosos.

Facie 289. versu 16. pro ὁλοῦσιν οἰκουμένων, in
antiquo erat οἰκουμένους.

Facie 290. versu 1. pro κέλευτε ἢ δίδου, κε-
λεύετε ἢ δίδου.

IN ORATIONEM CON-
tra Timocratem.

Facie 293. versu 17. Aldus ἐμοὶ δὲ ἐν χιλίας
ἑσθ' ὑμῶν ἐστὶ ὁ κίνδυνος. Antiquum ἐμοὶ ἢ χι-
λίας ἑσθ' ὑμῶν ὁ κίνδυνος. Ab eo loco versu 3.
pro ποσειδέων τούτοις τὸν νόμον, in antiquo τὸν νόμον
deerat. Saepè enim ποσειδέων cum dativo
simpliciter ponitur. Versu à fine 10. pro αἰ-
ποστάμνος scribendum est ἀπαστάμνος.

Et versu à fine 7. pro δεξίαι δικάζοντες, in
antiquo πρὸς δικάζοντες legi.

Facie 294. versu 11. pro δυνάμειν, δυνάμει-
σιν. Et mox versu 14. pro μινύειν πρὸς τούτοις,
μινύει. Versu eiusdem faciei à fine 8. pro ἐ-
πὶ ὑβριστικῶς ποσειδέων κηρυσόδοτος erat ποσειδέων
κηρυσόδοτος.

Facie 295. versu 9. pro καὶ ταῦτα ἐπὶ πᾶσι τὸν
αὐτὸν νόμον, &c. καὶ ταῦτα ἐπὶ πᾶσι τούτοις τὸν αὐτὸν
νόμον.

Versu 14. Aldus καὶ ἡ ἀνάγκη καὶ ἕκαστον χω-
ρὶς πρὸς ἕκαστον διελόμενοι λέγειν. Antiquum δι-
ελόμενοι λέγειν habuit.

Versu post τὸ ἐπιχειροῦντα νόμων 13. pro καὶ
τὰ γρηραμῶνα τὴν ἐπισημοσίαν, antiquum καὶ τὰ
ποσειδέων γρηραμῶνα τὴν ἐπισημοσίαν habuit.

Eiusdem faciei versu ultimo pro καὶ εἰς
πῶποτε μὴ ἢ καλῶς ἔχειν ἀντίπῃ αὐτοῦ, in anti-
quo multo clarius καὶ εἰς πῶποτε ἀντίπῃ. μὴ
οὐ καλῶς ἔχειν αὐτοῦ.

Facie 296. versu 7. pro τῶν νομοθέτων κατεδέ-
χθη, in antiquo κατεδέχθη legi. Versu 9. vbi Aldus
habet καὶ ἀσύμφωνον ὑμῖν πρὸς τὴν φράσιν, in an-
tiquo sic, & ut reor meli⁹ καὶ ἀσύμφωνον ὑμῖν πρὸς
κατὰ δὴ

κατὰ δὴ π φράση. Et mox versu sequenti pro τούτων μὲν τοι πούτων, οὐδὲν πεποίηκε πμοκράτης οὐπί. In antiquo τούτων μὲν τοι πούτων ὄντων, οὐδὲν, &c. vtrobique dictione apud Aldum deficiente.

Facie 297. versu 12. pro τῶ δῆμῳ ἔβῳ ἀθλωαίων, τῶ δῆμῳ τῶ ἀθλωαίαν.

Versu à fine 14. pro καὶ ἐνταῦθα ἀπαλλάξῃ ποί τόν, &c. in antiquo erat πε, & mihi videtur emendatè.

Versu à fine 12. pro οὐτε γὰρ τὸ γῶναυ καὶ δοκιμάσαι τὸ βέλπον, in antiquo sic, ἔτε γὰρ τὸ γῶναυ τὸ δίσημον, ἔ δοκιμάσαι τὸ βέλπον. que mihi quoque germana lectio esse videtur.

Facie 298. versu 10. pro καὶ ἔβῳ τὰ μισθώματα μισθωμάτων, in nostro erat μισθώσιμα.

Versu à fine 9. pro ὅπῃ τῆς ἡμέρας, in antiquo πρὸς τῆς ἡμέρας.

Facie 299. versu 2. pro ἐκ ἐῶν πρὸς ἔβῳ ἀτίμων οὐδὲ ἔβῳ ὀφειλόντων λέγειν, antiquum ἐκ ἐῶν πρὸς τῆ ἀπίμων, ἐδὲ πρὸς ἔβῳ ὀφειλόντων λέγειν. πρὸς bis profita, &c non ociosè.

Eodem versu idem exemplar sic legit ἐδὲ χρηματίστο πρὸς ἀφῆσεως ἔβῳ ὀφλήματων, ἐδὲ τάξιως, vbi Aldus ἢ τάξιως habet.

Versu 9. deest in Aldo articulus τῆ, vbi sic legendum est, εἰμὶ δεδύσης τῆς ἀδίας λέγειν. Et supra quod subterfiliam pro πρὸς ἐδῆτος οὐδῆτος, πρὸς ἐδῆτος legendum indicat. In lege deinceps citata in fine penè pro ὀππχειροῖαν, ὀππχειροῖαν emendandum.

Versu à fine 10. legèdū est μή τε λέγειν ἔβῳ τῆ ποιῆτων. Et versu vltimo pro ἢ ὀβυῖα erat ὀβυῖν.

Facie 300. versu 12. legendum est ἐν δημοκρατουμένη τῇ πόλει.

Versu à fine 12. pro ἐκ ἀν ἐπ εἰς τῆ πᾶσι τῆ αὐτόν, &c. οὐκ ἀν ἐπ εἰς ὅπῃ πᾶσι, &c.

Facie 301. versu à fine vltimo lege οἰμῶν δὴ πᾶτας ἑμᾶς ἀν ὀμολογήσαι, arbitror omnes vos nequaquam inficiari.

Facie 302. versu 1. pro πρὸς δὴ τούτοις, in antiquo πρὸς ἢ τούτοις. Deinde versu 4. vbi Aldus sic legit, οὐ τοῖς ὀξεληλεμῶσι. τοῖς ἢ, ἐδὲ λόγος λέπειται, plura verba in antiquo reperi, sic enim is locus habet, οὐ τοῖς ὀξεληλεμῶσι. ἐν γὰρ τοῖς ἀδελῶν εἰ τις ἕνεσ ἀδῆως δὲ βελημῶσι. τοῖς ἢ, οὐδὲ λόγος, &c. Deinde post τὸ νόμος versu 9. pro οὐδὲ δποκρυσάμῶσι, antiquum δποκρυσάμῶσι habuit. Versu à fine 10. pro εἰ λογίσσασιντο, λογίσσασιντο singulariter.

Facie 303. versu 1. pro γέγραφε, γέγραπται.

Et versu 3. pro πρὸς πῶν, πρὸς πῶν. Et mox versu 5. pro ἀλωκότα haud dubiè ἡλωκότα legendum est.

Versu 20. pro τῆ δισηρίου scribe δικασηρίε libroriorum menda.

Versu 22. pro τῆ ὀφλοντα erat ὀφείλοντα, sensu non variante.

Versu 25. pro ἕως τῶς. Et iterum sequenti

versu in antiquo τὸν ὀφείλοντα φυλάττειν τε τῶς, &c. reperi.

Versu 28. pro ἀλλὰ μᾶλλον καὶ τοῖς νόμοις erat ἀλλὰ μόνον καὶ, &c. Versu 32. pro τῆ δεκαπλασίαν ἀφῆρηται erat in antiquo ὀφῆρηται. Et versu à fine 7. pro ποιῆ τῆ ἔκπσιν, ποιῆν τῶ ἔκπσιν.

Facie 304. versu 11. pro ἔβῳ ἢ ἐγρηνηῖ, erat τῆ ἐγρηνηῖων in antiquo.

Facie 305. versu 6. pro ἀλλὰ τὸ πρὸς πῶν ποιῆ, in antiquo negatiuè ἀλλὰ μὴ τὸ πρὸς πῶν ποιῆ reperi. Versu deinde 23. pro ὀδῆ εἰδῆ ὀνόμος ὀ ποιῶν πρὸς πῶν πορεῖται. Antiquum ὀδῆ εἰδῆ ὀνόμος ὀ διοικῶν καὶ ποιῶν πρὸς πῶν πορεῖται.

Versu à fine 5. pro σφραγῆτε lege σφραγῆτε

Facie 306. versu 4. pro πρὸς πῶν αὐτὰ δεσμῶν, in antiquo δεσμῶν legi. Versu 8. pro λέξω καὶ οὐκ δποκρήφομαι, erat λέξω καὶ οὐκ δποκρήφομαι.

Facie 307. versu 9. pro καὶ νόμοις γρημῶσι, in nostro καὶ δῆμοις γρημῶσι scriptum inueni.

Deinde versu post τὸ νόμος 8. pro κλοπῆς ἀλοπῆ, ἀλοπῆ. Versu à fine 4. pro εἰδῆτο ἢ πόλις τῆ νόμου, εἰδῆτο ἢ πόλις τούτε τῆ νόμ.

Facie 308. versu 21. pro πρὸς ἀδῆν π καὶ θουμασῶν, in nostro πρὸς ἀδῆν π καὶ θουμασῶν, verbis idem significantibus.

Versu 31. ἢ ἄλλοτι ποιῆ ὧν οἱ νόμοι ἀπαγορεύουσιν, οὐ κωλύετε, in nostro sic ἢ ἄλλοτι ποιῆ ὧν οἱ νόμοι ἀπαγορεύουσιν οὐ λύετε.

Versu à fine 7. pro ἐπ σῶμοιδεν αὐτῶ ἕκαστος, in antiquo ἕκαστος scriptum est. Et ita quoque legendum esse præcedentia verba confirmant. Quinetiam multitudinem vituperant, quod ipsis singulis sit conscia.

Versu sequenti vbi Aldus habet τὰ ἐν τῇ πηνία ἔ δεινότητι ὀππτηδεῖματα. Antiquum τὰ ἐν τῇ πηνία καὶ τῇ νεότητι δεινῶν ὀππτηδεῖματα.

Versu penultimo pro πέντε πηνίδας, πεντεπηνίδας erat.

Facie 309. versu 10. εἰ καὶ χρῆσαι παρῶς, &c. lege. Versu 17. pro ἐκεῖ τῶ ἀρμωσῆ erat ἐκεῖ τῶ ἀρμωσῆ.

Versu 24. pro πειράμῶν σωζεν, πμωρήσασθαι, omnino legendum est vetusti exemplaris testimonio πειράμῶν σωζεν, μὴ πμωρήσασθαι.

Facie 310. versu 20. pro ἔβῳ τῆ αὐτῆ erat ἔβῳ τούτου αὐτῆ.

Vide hoc loco memorabile Locorum de rogandis legibus institutum, dignum quod aureis literis scribatur. Cur autè grauarer illud ascribere, cum sit & pulchrum, & scitu dignum. βούλομαι δὲ ὑμῖν, ὡ ἀδρες δικασταί, ἐν λαοῖς ὡς νομοθετεῖσι δηγήσασθαι. ἐδὲν γὰρ χεῖρες ἔσεσθε ὀδῶ δειγῶν ἀκηκοότες, ἀλλωστε, καὶ ὡ πόλις δνομουμένη χεῖται. ἐκεῖνοι γὰρ οὕτως οἰοντα δειν τοῖς πάλαι κειμῶσι χεῖται νόμοις, καὶ τὰ πατρία πρὸς ἔβῳ καὶ μὴ πρὸς τὰς βουλῆσεις, μὴ ἢ πρὸς τὰς δὲ λύσεις τῶ ἀδικημάτων νομοθετεῖται. ὡς αὐ

πες βούλιται νόμον κεινόν πιδέναι, ἐν βεβήχῳ ἢ βράχῳ
 λον ἔχει νομοθετεῖν, καὶ ἐὰν μὲν δόξη καλὸς καὶ χρησι-
 μος εἶναι ὁ νόμος, ζῆ ὁ πιδεὶς καὶ ἀπέχεται, εἰ δὲ μὴ, τὸ
 νικεν ὅππῃ αὐτὸν τὸ βεβήχῳ. καὶ γὰρ τοὶ κεινοὶ μὲν
 οὐ πολὺ πιδέναι νόμοις. τοῖς ἢ πάλαι κεινοῖς ἀ-
 κειβῶς χρῶνται. ἐν πολλοῖς ἢ πάνυ ἔτεσαν, ὡς ἀδρες δι-
 κασαί, εἰς λέγεται παρ' αὐτοῖς νόμος κεινὸς τεθλυῖται.
 εἰ δὲ αὐτὸν νόμου ἐὰν τις ὀφθαλμὸν ἐκκόψῃ, ἀπέ-
 κόψῃ αὐτὸν καὶ ἑαυτὸν, καὶ οὐ χρημέτων πησίσεως
 οὐδεμίαν. ἀπειλήσαι τις λέγεται ἐχθρὸς ἐχθρῶ ἕνα
 ἔχον ὀφθαλμὸν ὅπ' αὐτὸ ἐκκόψῃ τὸν ἢ ἕνα. γρυ-
 μύνης ἢ ταύτης τῆς ἀπφλῆς, χαλεπῶς ἐνεργῶν ὁ ἔτε-
 ὀφθαλμος, καὶ ἡ γρυμύνης ἀβίωτον εἶναι αὐτὸν τὸν βίον
 τὸ παθόν, λέγεται τολμῆσαι νόμον εἰσενεγκεῖν, ἐὰν
 τις ἕνα ἔχοντος ὀφθαλμὸν ἐκκόψῃ, ἀμφω ἀτακτοῖαι
 αὐτὰς χρῶνται, ἕνα τῆ ἴση συμφορᾷ ἀμφοτέροις χρῶνται. καὶ
 τὸν μόνον λέγονται λοκερὶ δεῖσθαι τὸν νόμον ἐν πλείο-
 σιν, ἢ δὲ σκοπίοις ἔτεσαν. Hæc pro excludendo
 fastidio & satietate lectionis depellenda
 inferere libuit. Et sanè animus erat, ciuf-
 modi locos plures inferendi, sed prope-
 randi studio coactus sum de sententia dis-
 cedere.

Eadem facie versu à fine 4. pro τοὶς δ' ἑαυ-
 τῶν erat τοὶς δ' ἑαυτῶν, &c.

Facie 311. versu post τὸ λέγει σὺ. 2. pro τὸ δὴ
 μὲν ἢ ἀθλωαίων, τὸ δὴ μὲν τὸ ἀθλωαίων. solet e-
 nim plurimum sic loqui Demosthenes.

Facie 312. versu 30. vbi Aldus legit καὶ τοὶ
 ἀν' ἐροῦντος πινος αὐτὸν, ὅτε ἐνεκα τοιαύτα ἐδέλησε
 χρῆσθαι καὶ διεξιόντος, &c. in antiquo sic reperi,
 εἶπε τοίνυν πινος λέγων ἐροῦντος πινος ἐνεκα. καὶ τοὶ
 ἀν' ἐροῦντος πινος αὐτὸν, &c. prioribus verbis in
 Aldino exemplari prorsus deficientibus.

Versu à fine 9. pro δὲ τὸν οὐδὲν ἢ τὸν, καὶ δὲ
 τὸν erat, &c. Versu ab eo loco secundo
 pro δὲ κημόνι erat δὲ κημ. vi.

Versu à fine 4. pro καθήσειν erat καθήσειν,

Facie 313. versu 18. in his verbis ἐδ' οἶδα
 ὅπ' ὅπ' ἢ τριάντων, &c. ἐδ' in antiquo non
 aderat, atque haud scio an adesse oporteat.

Versu 20. pro ἀλλὰ αὐτὸ τὸ κτηροῦ μὲν ἢ
 τριάντων, in antiquo erat κτηροῦ.

Versu deinceps sequenti pro κημῶν τ' αὐ-
 τῶν ποιηρίας, erat τῆς ἑαυτῶν ποιηρίας.

Eadem facie versu 27. pro ἐὰν λαβεῖν τὰ πη-
 ρα γυμνά, antiquum εἶδει λαβεῖν habebat.

Versu 34. τοῖς οἰκέταις τοῖς ἑαυτῶν χρῆσθαι, in an-
 tiquo τοῖς οἰκέταις τοῖς ὑμετέροις αὐτῶν κέχρησθαι.

Facie 314. versu 2. pro ταῦθ' ὑμεῖς ἐφ' ἑαυτοῖς
 αἰσθῆσθε, in antiquo αἰσθῆσθε fuit.

Versu 18. ἀφ' ἢ ὅγε ἔτερος ὑμῶν πολὺ δέ. Antiquum
 pro ἔτερος ἔταρος habuit. Versu à fine
 9. pro προσελιλύθησαν, erat προσελιλύθησαν.

Facie 315. versu 12. pro ἢ χρονίσι erat χρονί-
 σιν. Versu 20 pro ὁ πόρνος εἶδ' ἀνδροπίωνος, ὁ πόρ-
 νος εἶδ' ἀνδροπίων, ὡς ἰω, &c.

Facie 316. versu 13. pro ἐπιπέσαι τὰ χρέμα-
 τα, ἐπέσαι antiquum habuit. Versu 19. pro

ταῦτα νομοθετεῖται, ταῦτα νομοθετήσας.

Versu 26. antiquum exemplar sic habet
 μηδεὶς δεηθήσεται (non ut Aldus δεηθήσεται) αὐ-
 τὸς πείσεται τὸ κακόν. Versu 34. pro δεικνύτω τὸν
 νόμον ἐξῆς, δεικνύτω ἢ νόμον τὸν ἐξῆς.

Versu à fine 3. pro ὅταν δὴ τέταρτὸν λέγω χρῆ-
 ται, ὅταν δὴ ταῦτα τοῦτα λέγω χρῆται.

Facie 317. versu 3. pro ὑμῖν ὡν μνημονόυετε, an-
 tiquum ὑμῖν ὁ μνημονόυετε habuit.

Versu 12. pro ἢ τὴν σεαυτῆς τοῖς ἐχθρῶν, &c.
 ἀλλὰ τὴν σεαυτῆς, &c.

Facie 318. versu 21. pro νόμοις ποτέτερον νόμων,
 antiquum ὅρκοις ποτέτερον νόμων habuit.

Eodemque versu. pro ὑπέχοντες, ὑπέχοντας in
 accusatiuo.

IN ORATIONEM PRI- mam contra Aristogitonem.

Versu 1. πάλαι καθήμιος, ὡς ἀδρες ἀθλωαῖοι, ὡς
 ἀδρες δικασαί. Versu 7. pro ἀλλ' ὡς ἀν' ἐκείνου ἢ
 μὲν ἔχει, in antiquo ἔχει.

Versu 10. pro κερύδαται ἢ τὸ τὸ περὶ μα ὅπ' ἢ,
 &c. In antiquo κερύδαται ἢ τὸ τὸ περὶ μα πάλ-
 λαι ὅπ' ἢ, &c. nec verò ociosum est πάλαι
 præcedentia & sequentia respicienti.

Versu 17. pro ἐκάπερος ὄντα ἢ νόμων, ἐκάπερος
 ὄντα τὰ ἢ νόμων. Versu 22. pro ἐδ' ὅπου πά-
 ρεσιν ἔχων, ἐδ' ὅπου παρῆσιν ἔχων.

Versu à fine 4. pro ὡν τὰ μὲν ἀλλὰ εἰσὶν, &c.
 τὰ μὲν ἀλλὰ εἰσὶν.

Facie 2. (est autè attendendus nouus nu-
 merus) versu 14. pro συμπεροντα φυλάττων, ταύ-
 τιν ἢ ἡμέραν, συμπεροντα φυλάττων ἢ ταύτην τὴν ἡ-
 μέραν, &c. Versu 20. pro ἢ καθ' ὑμῶν αἰχμηὴ γί-
 γνηται, in antiquo erat γηθήσει in futuro.

Versu 30. antiquum ἀδ' ἢ λογίζεσθε τοῖς ἑαυ-
 πόλεως καὶ νόμων βουλομένοισι, apud Aldum in
 datiuo participium cum articulo.

Versu 38. pro διόπερ τοῖς τοῖσδε ἐξαμῦρτάνον-
 τας δὴρήσετε. Antiquum διόπερ τοῖς τοῖσδε ῥα-
 δῖως ἐξαμῦρτάνοντας δὴρήσετε.

Facie 3. versu 6. pro τούτοις νῦν ὅπ' ἢ, &c. τῆ-
 τοῖς νῦν ὅπ' ἢ, &c.

Versu 9. pro πάντα δπόλλυ τὰ ὀφλήματα, an-
 tiquum πάντα δπόλλυ τὰ τῆς πόλεως ὀφλήματα.

Versu 18. pro λέξω ἢ, οὔτε κοινόν, οὔτε ποτέτερον
 οὐδὲν. Antiquum λέξω ἢ οὔτε κεινόν, &c. nihil
 nouum, neque superuacuum. Atque ita le-
 gendum esse probant verba sequentia, sed
 quod omnes vos mecum iuxta tenetis.

Versu 22. Aldus πάντα δι' ὡν ἢ πόλις οἰεῖται καὶ
 σώζεται γίγνηται τοῖς νόμοις δὴρήσει, καὶ τὸ τούτοις
 ἀπαντὰς πείθεσθαι. Antiquum καὶ πάντα δι' ὡν ἢ πό-
 λις διοικεῖται καὶ σώζεται γίγνηται τοῖς νόμοις δὴρή-
 σει τούτων αἰπῶς καὶ τούτοις ἀπαντὰς πείθεσθαι.
 Et hæc sanè lectio plenior est, & melior.

Versu à fine 9. pro τῶν ὑπηρετῶν εἰπεῖν με-
 τάσθητε ἐξω ἢ νόμων κρατεῖν, &c. Antiquum
 multo emendatius sic legit ἀμα τῶν ὑπηρε-
 τῶν εἰπεῖν μετάσθητε ἐξω, τοῖς νόμοις κρατεῖν, &c.

Versu

Verfu à fine 6. vbi Aldus habet κοσμεῖται καὶ σκεῖται ἢ σωφροσύνη, &c. Antiquum κοσμεῖται ἔσκέπει, οὐτοι φυλάττεισιν.

Facie 4. versu 6. pro καὶ οὐδεὶς οὐδενὶ τῆς ἀδικημάτων, &c. καὶ οὐδεὶς ἐπὶ οὐδενὶ τῆς ἀδικημάτων, &c.

Verfu 21. pro κειλεῖσιν σου τῆς ἀξουσίας, in antiquo κειλεῖσιν σου τῆς ἀξουσίας. Sequenti mox versu. pro ἀλλὰ τοσούτοις ὀφλήμασι, in antiquo ἀλλὰ τοσούτοις καὶ τιλικούτοις ὀφλήμασι, quam veram lectionem esse mihi haudquaquam ambiguum est.

Verfu 25. Antiquum exemplar sic habuit ἐν γραφῇ δισημωτησὶν ἐτέρεα περὶ τῆς ἐπιβλήσεως. καὶ αὐτὸς δὶωκεῖ γραφῇ, &c. Quam lectionem cum Aldina conferens vtra melior sit mox videbis. Verfu 31. pro ἢ τῶν τριούτων μερῶν. Antiquum ἢ τῶν τοιούτων πινὸς μερῶν.

Facie 5. versu 2. pro ἀθερσπος μικρὸς ἀθερσπος μικρὸς homo scelestus, atque ita legendum esse sequentia abundè probant, & tota ista actio.

Verfu 25. pro καὶ δευθάλων, in antiquo est δευθάλωνος. Verfu 32. pro περὶ τῆς σκοπεῖτε γὰρ περὶ τοῦτου σκοπεῖτε γὰρ, &c. Et mox sequenti versu. pro ὁμοίως, in antiquo ὁμοῦς est.

Et iterum versu proximo pro καὶ τῆς συνλόδεξον, συντόδεξον scriptum reperi.

Facie 6. versu 3. Aldus quidem sic legit πῖνα γὰρ τῆς ῥητόρων ἐδιδεῖ ἔργασαι πικρὸν τοσούτων ἡλίκοι, τοῖς ἰδιώταις, οὐ συκοφαντῆ περὶ ἐργῶν. Antiquum autem ad hunc modum, πῖνα γὰρ τῆς ῥητόρων ἐδιδεῖ ἔργασαι πικρὸν τοσούτων, ἡλίκοι ὅσον τοῖς ἰδιώταις, περὶ ὧν ψηφίσματα γράψας ἔαλω. cætera non adderant. Estque horum verborum sensus, Rhetoribus Aristogitonem accusando addeò non exhibuisse negocium, vt de illis decreta quoque scripsisse deprehensus sit, tantum autem homines priuatos vexasse. Aldina lectio hoc loco multum confusa est, nam eadem verba post sequuntur, sed ordine præpostero. Porro ciues de repub. benemeritos decretis honorari solitos apud Athenienses quis ignorat? Totus ergo iste locus sic mihi ordinandus videtur: πῖνα γὰρ τῆς ῥητόρων ἐδιδεῖ ἔργασαι πικρὸν τοσούτων, ἡλίκοι ὅσον τοῖς ἰδιώταις, περὶ ὧν ψηφίσματα γράψας ἔαλω. πῖνα ἃ ἐξ οὗ πάλιν νῦν λέγει κέκευμε ῥήτορα, οὐδέναι. ἀλλὰ ἰδιώταις πολλοῖς, οὓς συκοφαντῆ περὶ ἐργῶν.

Eadem facie versu 11. pro εἰς περὶ τῶν ἀργύριον. Verfu sequenti pro ἐποὶ γὰρ ὅτις τὸ πύτω δευθάλωνος, in antiquo erat σὺν δευθάλωνος. Verfu 19. pro γέροντι nostrum exemplar habuit γέρονος.

Verfu 29. in his verbis τὸν ἐλαδὸν οὐ μόνον ἔστῃ τοιοῦτον τίθεμαι. οὐ in antiquo non aderat.

Verfu 31. pro λέγειν erat χαίρειν. Iterum sequenti pro εἶτα καὶ ταυτὸ ποιήσῃ, in antiquo τὸ αὐτὸ erat. Verfu 34. Antiquum sic habet ἵνα μὴ πολλὰ καὶ βλάσφημα ἀναγκάζωμαι λέγειν ἔστι

ξίνα. Verfu 37. pro τῶν γὰρ ἄλλων ἀπάντων καὶ φρονιούτων, erat πινούτων.

Facie 7. versu 15. pro ὑμεῖς τὰ μέγιστα εἰ χειρίζετο, ὑμεῖς τὰ μέγιστα, &c. Verfu 26. pro ὅτι ἐδενὶ τὴν ψυχὴν διεξίθει, erat τῆς ψυχῆς.

Verfu 29. pro ὄφεις ἢ σκορπίος erat ἔχιδες ἢ σκορπίος, vipera aut scorpio.

Verfu 31. pro ἀργύριον περὶ εἶται erat εἰς περὶ εἶται. Verfu 34. pro τοῖς ἀσεβέσις γράψασιν εἰς ἀδὲ, erat ἐν ἀδὲ γράψασιν nullo ferme discrimine.

Verfu 39. pro καὶ ἐν τῇ erat κατὰ τὴν.

Verfu à fine 3. vbi Aldus legit περὶ τὸν πατέρα περὶ τῶν, &c. Antiquum sic habuit περὶ τὸν πατέρα ἐν τῷ πατέρα ἐν τῷ δισημωτησὶν περὶ τῶν &c.

Facie 8. versu 1. Aldus μὴ σκοπέεσθαι τὸ χεῖρε ὡσπερ ἀπίως ἀπέσαιτε τῆς μὲν τῶν, καὶ τὴν ἀδελφῶν τῆς εἰαυτῆς οὐχ ὁμοπαξίαι μὲν. Antiquum μὴ ἀπίρησθαι τὸ χεῖρε ὡσπερ ἀπίως ἀπέσαιτε τῆς μέρτερος, ἔστι ἀδελφῶν τὴν εἰαυτῆς ὁμοπαξίαν μὲν οὖσαν.

Verfu 7. pro βωξίαν ὀνομα, ζωξίαν scriptum erat, quo nomine statim infra eadem muliercula iterum nominatur.

Verfu 17. pro κάλει μοι τὴν γραφὴν τῆς παξίος. Antiquum κάλει μοι τὴν τῶν τῆς παξίος.

Verfu 19. Aldus sic κάλει ἃ πάντων περὶ τῆς ζωξίας περὶ τὴν οὐ περὶ τὴν ζωξίαν. Attè de iam vicissim nostri exemplaris lectionem. κάλει μοι πάντων περὶ τῆς ζωξίας περὶ τὴν τῆς ζωξίας περὶ τὴν ζωξίαν. Vides quam multa hoc loco defunt in Aldo, tum quam perspicua hæc sit lectio.

Verfu post τὸ μαρτυρία 6. pro περὶ τῶν καὶ λαλῶν erat περὶ τῶν καὶ λαλῶν. Verfu 11. pro ἐραυτῶν ἢ ζητεῖν erat ἐραυτῶν καὶ ζητεῖν.

Verfu à fine 4. totum illum locum in antiquo sic scriptum reperi εἶτ' οὐκ ἀρχαῖα εἶδεν, ὡς ἀδρεα ἀθλιωταί, εἰ οἱ μὲν ὅτι πονηρία καὶ τοῖς ἐχθροῖς ἐμπροσθεν εἰς τὸ οἴκημα τοσούτων τῶν ἡγήσαντο ἑαυτῶν ἐπὶ πονηρίας. Et versu ultimo pro κατὰ σῆματε erat κατὰ μίσητε.

Facie 9. versu secundo pro καὶ τοσούτος ὧν erat τοσούτος ὧν. Et versu proximo pro ἐγὼ μόνος ἐπὶ λοιπὸς ὑμῶν. In antiquo ἐγὼ μόνος ἐπὶ ὑμῶν. Verfu 15. pro ἐγὼ μὲν γὰρ ἀπίστον καὶ τοῖς ἐχθροῖς ἐμόνον, &c. In antiquo ἐγὼ μὲν γὰρ ἀπίστον καὶ τοῖς ἐχθροῖς, οὐ μόνον ἀπίστον ἐπολαμβαίω.

Verfu 22. pro αὐτῶν τούτων ἀπαλλαγῆ, αὐτῶν τούτων ἀπαλλαγῆ.

Facie 10. versu 11. pro αὐτὸ κατὰ γίγνεσθαι erat γένησθαι. Verfu 15. pro νομίζεν ἐσφάθησθαι erat περὶ εἶσθαι.

Verfu 13. pro κατὰ φύσιν ἐστὶ σωφρονα καὶ μέτριοι. κατὰ φύσιν ἐστὶ σωφρονα καὶ μέτριοι, &c.

Verfu proximo pro ὅτι οὐ βεβίωκεν, ὅτι οὐ βεβίωκεν. Verfu 31. pro ἀλλοῖς κακοῖς δίδυμος, ἀλλοῖς κακοῖς καὶ δίδυμος οὐτοσί. Sequenti versu pro λημνίδα, λημνίδα.

Facie II. versu II. pro ἔσωζον τοὺς ὑπὸ τούτου, ἔσωζον καὶ τοὺς ὑπὸ τούτου.

Versu 14. pro γραῖς θεωρητικῆς erat παρυσώτας. Versu 18. sic legendum εἰ τοίνυν ἀκούσετε Ἐ τὰς βλασφημίας.

Versu 23. ἀλλὰ καὶ πῶν τουλάχιστον, &c.

Versu 25. μὴ γήουτο τέτο, μὴ τε γήουτο ἦτο Antiquum habuit.

Versu 36. pro τῆ τῆς φύσεως ὅπερ εἶπον. Antiquum τῆ τῆ φύσεως παρὰ ἀλλήλους ὅπερ εἶπον, &c.

Facie 12. versu 2. pro ὅπερ τὸ τῆ παρομιῆς, ὡσπερ τὸ τῆ παρομιῆς. Versu 12. pro ἕκαστος εἰπὼν erat ὑπειπὼν. Versu 15. τοῦτε ὡς εἰρημα σαρφές. In antiquo τοῦτε ἀδίκημα σαρφές.

Versu 30. pro ὅς γὰρ οἷς ὁ δήμος ἅπας τοὺς ἐνοχλουῦτας. Antiquum ἅπαντας τοὺς ἐνοχλουῦτας, &c. habuit.

Facie 13. versu primo pro ἐν δὲ εἰπὼν ἐπὶ παύσασθαι βούλομαι. Antiquum emendatius sic ἐν δὲ εἰπὼν ἐπὶ παύσασθαι βούλομαι. vno adhuc addito finem dicendi faciam.

Versu secundo pro θεωρητικότες, θεωρητικότες in antiquo scriptum erat.

Deinde versu 12. pro τοὺς δὲ ψηφισμαθῆναι, ἀπεψήφισμαθῆναι erat. Et versu 16. pro ἦτο τὸ πρὸς ἐκαστον διδοῖς. legendum est τέτο τὸ πρὸς ἐκαστος διδοῖς.

Postremo pro ἐφίεται γὰρ πάντων ἢ τούτου κακοπραγμοσύνη. In antiquo vehementius sic ἐφίεται γὰρ ἐφίεται πάντων ἢ τούτου κακοπραγμοσύνη. peruenit enim peruenit ad omnes huius improbitas. Facere autem eam repetitionem ad epitaphin obscurum opinor esse nemini.

IN ORATIONEM SECUNDAM contra Aristogitonem.

Quoniam hanc orationem multi negent esse Demosthenis, quod in ea nihil dignum sit Demosthenis eloquentia, de qua meum non est pronunciaré, aut iudicium facere: tamen cum multis in locis apud Aldum corruptissimè excusa legatur: nolui illam qualemcunque præterire. Itaque quicquid inuenire potui, libens & diligenter annotavi, inque medium contuli. Sic enim de Græcis scriptoribus sentio, nullius orationes sine aliquo fructu legi posse, ideoque nullas respuendas. Quæ igitur in hanc orationem annotauimus ea ferre sunt.

Primum facie 14. versu 3. pro δὲ ἀρρήδην καὶ οἱ νόμοι ἀπαγορεύουσι μὴ ἔξείναι τοὺς ποικίλους λέγειν. In antiquo Ἐ οἱ νόμοι δὲ ἀρρήδην ἀπαγορεύουσιν ἐν τῷ δήμῳ μὴ ἔξείναι, &c.

Versu 11. hæc verba τῆς τούτων κακίας in vetusto exemplari non erant. Versu 14. pro

κοινῇ τὴν ἀτυχίαν ἅπασιν τοῖς συμπλέουσι, κοινῇ τὴν ἀτυχίαν ἅπασιν τοῖς ἐμπλέουσι, &c.

Versu 27. Antiquum sic legit σέβουσι εἰκοντες (vbi Aldus habet ἐμμερόντες) τὰς ὑμετέρας γλώσσας, καὶ τέτο εἰκότας.

Versu 29. pro ὄντων δὲ αὐτοῖς παιδαρχεῖν, antiquum αὐτοῖς habet. Versu 23. Antiquum sic ἀρετῆδην μὲν γὰρ φασὶν ὑπὸ τῆς θεωρητικῆς μετὰ σαρφέντα. Et versu sequenti pro ὁφείλουσιν, ὁφείλουσιν, participiis idem significantibus.

Versu à fine 9. Antiquum οὕτω δημηγορεῖν, καὶ δεινὸν αὐτῶν εἶναι. Versu sequenti μὴ μετέχειν ταύτης τῆς διαρεῖς ὡς τῶν νόμοις τοῖς κειμένους ὑμῖν παρὰ τῆς ἡμετέρας μὲν ἀγαθὸν εἰργασμένον, ὑπερπληθὴ δὲ ἐξημεροποιῖα, &c.

Facie 15. versu 7. pro μηδὲ ἀφηγεῖσθαι erat ἐφηγεῖσθαι. Versu 13. pro συναγαγομένων ἢ τῶν ἐσθαι erat συναγαγομένων.

Versu 22. pro εἰς ἣ τὴν τούτου ἀδυναμίαν erat αὐτῆς. Versu 23. pro δὲ τῶν δικαίων, δὲ αὐτῶν τῶν δικαίων, &c.

Versu 26. lege, ὡ ἀδελφοὶ δικασαί. Versu 29. ἀνεργαζομένων π καὶ κοινῇ. Versu à fine 3. pro λυκοῦργος ἐπέδ' ἔχεν, ἐπέδ' ἔχεν in antiquo erat.

Versu penultimo Aldus ὡν ἡπᾶτα τοῦτων εἴρηκε κατηγορεῖν. Antiquum ὡν αἰπᾶται τούτων κατηγορήσας εἶλεν.

Facie 16. versu 6. ἀκολουθεῖν in fine abundat, εἰτ' que planè otiosum. Versu 8. in antiquo ἐλέγχεται τὰ δόξασθαι τῆς πολιτείας ὡς τὰ ταύτα, &c. Versu 16. ἀλλὰ καὶ συμβελεύσασθαι lege. Et mox 18. ἠγωνίζεσθαι, in antiquo ἠγωνίσασθαι erat. Versu 22. pro ὅτι τοῖς μελλούσας ἐλπίσι erat ὁμολογουμένως.

Eadem facie, versu 28. Antiquum sic legit ἐν τῆ παρελθόντων χρόνων οἷσιν ἐπιπέσει, τούτοις ὡς ἀκαταπίθεσθαι τὰ ἢ ἐν τῇ πολιτεία κοινὰ τοῖς ὁμολογουμένως ἐξελπηρομένοις οὗσι φαύλοις ἐπιπέσει. Cum hac si lubet confer Aldinam, & videbis quanto hæc sit potior & emendatior. Deinde versu 32. pro ἐφιστάνειν erat ἐπιπέσει. Versu à fine 7. Antiquum sic legit μὴ ἢ τοῖς ἐξ ἀμείνων ἂν αὐτοῖς πτωρεῖσθαι. nam θεωρεῖσθαι quod sequitur in antiquo nō erat.

Versu à fine tertio, vbi Aldus corruptissimè & imperfectissimè habet, καὶ τὸ μὲν νομοθέτῳ ἕνα ὄντα πᾶσιν ὑπὸ ὑμῶν αὐτῶν κοινῇ συλλεγόμενα, ὅπως εἴξασθαι μισουμένους τοῖς ποικίλοις. in nostro antiquo hic locus sic legitur. καὶ τὸ νομοθέτῳ ἕνα ὄντα πᾶσιν ὑπὸ ὑμῶν ἀπερῆσθαι τοῖς φαύλοις, ὑμῶν δὲ μηδὲ αὐτῶν κοινῇ συλλεγόμενα, ὅπως εἴξασθαι μισουμένους τοῖς ποικίλοις.

Facie 17. versu primo pro πάρα τῶν ἀφᾶρτα, ac deinceps eodem versu τοῖς δὲ ὄντας εἰς τὴν τῆς ὡσπερ οὐκ ὄντων νόμων, &c. antiquum habuit.

Versu 3. sic καὶ τὸ μὴ κατὰ φρονεῖν καὶ τὸ μὴ παρὰ φρονεῖν, &c. in antiquo erat.

Versu 6. sic καὶ τῆς ἀνεπιστίας καὶ τῆς πλεονεξίας τοῖς

τοὺς δὲ τὰ φρονήσεως καὶ σωφροσύνης καὶ δικαιοσύνης ἔργα παρατομήρους. Versu 12. pro δὴρῶσιν, δὴρῶσιν. Et in fine pro ψηφισαθε erat ψηφείατε, more Attico.

IN ORATIONEM CONTRA NEARAM.

Ἐξαγράφονταί πινες καὶ τὸν τὸν λόγον, ὡς οὐ γνήσιον, δηλονότι ὑπὸ ἰον ὄντα, ὡς φησι λιβαίου. Ἐπὶ λαχῇ τῆς τῆς ῥῆσος διωάμεως ἐνδέσκειν. ἀλλ' ἔμοι γὰρ ἀξιώτατος ἔστι δοκεῖ τῆς ἀναγνώσεως εἰδὸτι πλείους ἀδρας ἔστι λογωτάτων πλεῖους τῆς ποιουμένων ὡς καὶ εἰς αὐτὸν τὰς τῆς ἀπὸ γράφων ἔξαφορὰς συναγέμεν, τοῖς φιλομαθῶσι χειρισάμεν δὲ τυχεῖται.

Hoc loco iterum alius numerus tibi est animaduertendus, qui nostra cum Aldino exemplari conferre in animo habes. Igitur. Facie 228. versu 11. pro τῆ δὴμου ἔστι ἀθηναιῶν, ἀθηναιῶν. sicut etiam alibi.

Versu 22. pro καὶ ποσειδώνοις τοῖς συμμάχοις, in antiquo καὶ ποσειδώνοις τοῖς συμμάχοις legi.

Versu 31. pro ἠγούμεν δὲ τὸν δῆμον, erat τὸν νόμον. Et versu sequenti iterum pro τῶ δῆμῳ ἔστι ἀθηναιῶν, erat τῶ δῆμῳ τῶ ἀθηναιῶν. Versu 34. in antiquo plura verba sunt, quæ Aldus non habet, nempe sic, οὐδεὶς ἀπεχειροτόνησεν ὡς οὐ δεῖ τοῖς χρήμασιν τοῖς σπαιτωποκοῖς χρῆσθαι. ἀλλ' ἔπ' καὶ νῦν ἀπὸ τοῦ λόγου χρῆσθαι.

Præterea versu 36. pro τοῖς δικασταῖς, δικαστὸν ὀργίσεισθε. in antiquo τοῖς δημοκρατομήρους δὲ ὀργίσεισθε.

Facie 229. versu 10. lege ὡς καὶ δυνηθῆναι. Et versu 16. pro πορεῖται ἀπὸ τὸν παλάδιον φόνον πορεῖται ἀπὸ τὸν πολλαδίω φόνου. Versu 23. pro ἐν πεντακοσίω ἀδραῖν, ἐν πεντακοσίω δραχμῶν antiquum habuit.

Versu 25. pro οὐ χησάμεν ἐχρησάμεν οmissio adverbio οὐ.

Et versu 27. pro ὅτι πτωχῶν ἔπεισται erat ἔπαπείσται.

Et versu à fine 10. ἀλλοξίους δὲ παῖδας εἰσαγαγόντα lege.

Facie 230. in lege citata versu primo pro γράφεται erat γραφείτω. & mox secundo pro οἷς ἐξέστι, οἷς ἐξέστιν.

Versu 18. pro κατ' ἀπὸ κατ' αὐτῶν.

Versu à fine 3. pro ἔστι τὸ μήπω τῶ ἡλικίαν αὐτῆ παρεῖναι, ἔστι τὸ μήπω τῶ ἡλικίαν. Et ultimo versu pro ἐμδαρνεῖ legendum esse ἐμδαρνεῖ, certum est, librariorum imperitia deprauatum.

Facie 232. versu 7. pro τῶ γλαυκονίδη τῶ γλαυκονίδου τῶ κυδαντίδη.

versu 18. καὶ εἶχον αὐτῶν μεμωσμενοί, in antiquo εἶχον αὐτῶν μεμωσμενῶν mercede conductam. versu 20. pro τότε ἀπείπτας. τότε ἀπείπτας.

Versu à fine 11. pro αὐτῶν πῦλιν, αὐτῶν πῦλιν. Et versu à fine 3. pro τῆ δὴκεῖ τοῖς καὶ πικροσίδου, τῆ δὴκεῖ τοῖς καὶ, &c.

Facie 232. versu 5. pro συλλέγουσα, erat συνάγουσα. versu à fine 14. καὶ οὐχ ὡς ἦτο lege. & sequenti pro τὰ ἐκ τῆς οἰκίας, τὰ ἐκ τῆς οἰκίας.

Facie 233. versu 18. pro ὅτι τῶ οἰκίας τῆ σφαιροῦ, ὅτι τῶ οἰκίας τῶ τῆ σφαιροῦ.

Facie 234. versu 4. pro καὶ ἔπεισαν δίαταν, ἔπεισαν καὶ δίαταν, &c. versu 14. pro φίλοις ἔστι ἀλλήλοισι, φίλοις ἔστι ἀλλήλοισι.

Versu à fine 7. pro ὡς ἔδ' ὅτε μὲν σφύβηλιν ἐκάλου. Antiquum ὡς τουτοῖ παρδῖον μικρὸν ἔδ' ὅτε μὲν, σφύβηλιν ἐκάλου. Versu ultimo pro οὐτε θελοσὶν αὐτῶν ἀπερῶσθαι, in antiquo αὐτῶν pro αὐτῶν erat.

Facie 235. versu à fine 11. pro ἔπειθ' ἤδη τὸ παρδῖον. erat ἐπειθ' ἤδη τὸ παρδῖον. versu 8. pro πάλιν καὶ ποιήσατε, πάλιν λαβεῖν καὶ ποιήσαται.

Facie 236. versu 16. pro πρόκετος κεφαλῆθεν. erat ἐκάληθεν. Post citatos testes versu primo pro ὑποδεικνύω, erat ἐπιδεικνύω. versu sequenti κατὰ μετρηκότηας emenda & scribe κατὰ μετρηκότηας.

Versu 22. τῶ διατέρας, τῶ νεάρας. Antiquum habet. versu 27. καὶ ἔτερον ἕτερον γήματα γυμνάσια ἀσίου. In Aldo γυμνάσια deest. versu à fine 6. pro τὸν δευροθεπίσαντα erat δευροθέτω.

Facie 237. versu 1. pro ὅτι ἐβουλόσθαι. erat ὅτι ἐβουλόσθαι.

Eiusdem faciei versu 9 pro καθίωται καθίσονται.

Facie 238. versu 4. pro γεράρας, γεραράς. versu 14. pro τὰς σεμνότητας, σεμνοτάτας. versu à fine 11. iterum pro γεράρας, γεραράς. Et pro ὄρκος γεραρόν, γεραρόν, καὶ ἐν τῶ ὄρκῳ pro τὰ θεόγνια, in antiquo erat θεόγια. Et iterum versu à fine tertio pro γεράρας γεραράς reperi.

Facie 239. versu primo in καὶ οὐκ ἀληθῆ, οὐκ in antiquo non legi. versu nono τὰ ἰερεῖα τὰ ἀρρητα geminato articulo.

Facie 240. versu à fine 16. in his verbis ἀρεῖλετο εἰς τὸ δικαστήριον, εἰς in antiquo non fuit.

Facie 241. versu 2. pro καὶ ἔπ' οὐκ, καὶ ἔπ' οὐκ. versu 8. pro τῶ βαρβαρῶ σωματόλοντο, τῶ βαρβαρῶ ἐπὶ τὸν σωματόλοντο.

versu 13. pro καὶ οὐκ ἠγάπα ἔπ', καὶ οὐκ ἠγ' ἀπλόπη τῆς ἡγεμονίας, &c.

versu à fine 12. ὁ γὰρ ἀσωπὸς ποταμὸς μέγας, &c. in antiquo erat.

Facie 243. versu 12. pro ἔχαστος ἀπῶν, ἔχαστος εἰσῶν erat.

versu sequenti pro ἔποψησάμενος erat ἔποψησάμενος.

tum ornatum accipit, vel iuxta tritum illum vulgi sermone versiculum, Ornati res ipsa negat, contenta doceri.

Post immaturum obitum Bolgangi Empacheri Tirolensis, I.C. viri humaniss. & ingenio, doctissima & candore singulari, quasi postliminio natus Græcum Demosthenem, Felicianæ editionis illi, dum in Fuggerana Bibliotheca mihi operam navaret, donatum: in quo loca omnia suspecta notaram: quædam huc adscribenda esse duxi. Inter quæ si qua forte occurrerint etiam in variis lectionibus notata, veniam det lector festinationi: quæ me omnia inter se conferre passa non est: cum unius tantum dieculæ spacium haberem. In hoc autem genere, contra Isocratis præceptum πλεονάζειν ἀγορεύειν, ἀλλὰ μὴ ἐλλείπειν. αἱ γὰρ ἀρεταὶ μᾶλλον ἐν ταῖς ὑπερβολαῖς, ἢ ἐν ταῖς ἐνδείαις ἐχούσι.

In argumento Libanij.

Φησὶ δὲ μὴ δυσμάχτην εἶναι τὸν Φίλιππον, ὡς ὑπερήφανον, καὶ ταῦτα μὲν πρὸς τὸν Διοσκουρίαν.

α. ὀλ.

τὰ τ' ἀποκόσασται. Hoc noto, quod librarij sæpe vocales pro apostrophis scribere videntur. Sic πάντ' ἐν θυμου ἀγίαι.

ἐκ τῆς πρὸς αὐτοὺς ἐγκλημάτων. F. πρὸς αὐτόν. ὅτι τὸ οὐκ ἔστιν. οἰκίσαι, S. χῶρον. αὐτῶ τὰ παρόντ' ἔχει. καὶ ἐξὶ νυῖ. ὅτι καὶ νυῖ.

βιάκουθ ἡμῶν. Sed talibus notâdis posthac super se deo, admonuisse contentas.

β. ὀλ.

ἢ δὴ σὺ σὺ ἐν ὅπως μὴ τὸ αὐτοὺς omisso. καὶ πρὸς αὐτὰ καταρρέει cum aspiratione. περὶ ταῖς πάνθ' αὐτῶ δὲ κείν, ἀκρίτως αὐτῶ τὰ πάντ' ἀμφίπολις ἐὰν ληφθῆ.

γ. ὀλ. Argumento.

ὅτι ἡμῶν. Hoc malo quàm ὅτι πτωχεῖα. ὁ δὲ δημοσίου δειδωκώς. Alij δὲ δοκε τὸν οὐ δημοσίου.

ὅτι κώπεται. Hoc melius quàm ὅτι σκώπεται. ἵνα δὲ κῶπῃ. F. δὲ κῶπῃ, vel, ὅτι τὸ συμβα.

γ. ὀλ.

καὶ τὸ ταρακόντα. F. ἐξήκοντα.

α. φιλ. Argumento.

ὅτι μετρίων δὲ πολιτῶν ἢ πρὸς αὐτὸν ἀπὸ τῶν ταξιδίων δὲ αὐτὸν ὑπάρχει.

α. φιλ.

ἐπιμῶς πρὸς τὸν ὑπάρχει. M. ἐπιμῶς.

πρὸς εἰρῆνης Argumento.

φωκίων ἐθι. F. φωκίων ἢ φωκίων.

πρὸς εἰρῆνης.

πόλεμος πρὸς ἡμῶς αὐτοῖς. M. αὐτοῖς. τὸν ἔοπεν, ὃν καὶ φρονήσεν.

β. φιλ. Argumento.

καὶ τὸ τ' αὐτῶ καταμύτυρεν τὰς ἀφῆξες φησὶ.

β. φιλ.

οἱ παλιόντες πρὸς τούτων μὲν ἀφῆξαι μὲν ἀλόγησος.

φεραῶν μὲν ἀφῆξται. βούχεται. βούχεται. χεῖρόνησος Argumento. καὶ ἡμίβαρον οἱ πεμπόμυρον.

γ. φιλ.

οὐδὲ τότε ὅταν βούληται. ἐξήρηται. ὅτι τὸ ὄξαρτῶν. Sed m. ἐξήρηται. ὅτι τὸ ὄξαρτῶν. τῶν ὅτι τοῖς ἀφῆξται.

δ. φιλ.

ὑπερήφανος ὡς αὐτῶ ἦν. εἰ σὺ ἀφῆξται per ai diph. στωθήσεται κωλίειν. ἐγὼ δὲ ἐπεὶ οἶδ' ἀκρίτως. οὐδὲνός πόλεμον, καὶ ἄλλα.

πρὸς τὸν φ. ὅτι πολὺ.

ἀκρίτως. οὐκ ἐστὶν ὡς ὄξαρτῶν εἶναι. οἷς αὐτῶ πὺν μέγαν εἶναι. οἶδ' ὅταν τὰ μέγιστα. παρὰ λήφαι μὲν ἡμεῖς τ' ἦν. ἐγὼ δὲ τὰ ἀφῆξται χεῖρα.

φ. ὅτι πολὺ.

τῶν δὲ μὲν οὐδὲ δοκούτα. F. οὐδὲ δοκούτα, vel, τῶν δὲ μὲν οὐδὲ δοκούτα. τὰ νυῖ ἐφ' ἡμῶν ὄντα. ἔμπροσθεν. F. ἔμπροσθεν. τὸν πόλιν καὶ τὸν συμμέχαι.

σὺν ταξίς.

πρὸς μὲν τὰ παρόντα. πρὸς ὄντα. οὐδὲ πρὸς τὸ τῆ πόλιν συμφ. χεῖρα δὲ δύναμις συμφέρειν, vel, ὅτι συμφέρει. σὺν ταξίς εἰ τὰ λήφαι λέγω. ταύτας λέξαι τὰς πρὸς ὄντα. F. ταύτας λέξαι τὰς πρὸς ὄντα. ὅτι οὐδὲν ἀπὸ φλιασίον. ὅριστα. ἢ ἡσῆτον.

πρὸς συμμεχίαν.

πρὸς στυγερὴν καὶ χεῖρα ὡς μὲν αὐτῶ ὄντα. ὡς ὄντα. πάνθ' ὡς ὄντα. αὐτῶ πρὸς ὄντα, μύτων. δὲ κῶπῃ δὲ κῶπῃ δὲ κῶπῃ αὐτῶ. F. σὺν ταξίς ὄντα. ὅταν εἰς αὐτοῖς οὐτοὺς βλέψω.

πρὸς μεγαλοπ.

τοῖς μεγαλοπολίταις ὄντων. ἢ ὄντων. ἐθῶντων. πρὸς ὄντα. πολλὰ γὰρ αὐτῶ ὄντα. F. πολλὰ γὰρ αὐτῶ ὄντα. ὄντα. ὄντα ἀφῆξται, ὅτι οὐδὲ πρὸς ὄντα. αὐτῶ πρὸς ὄντα. αὐτῶ πρὸς ὄντα. ὡς μὴ χεῖρα φέρειν, μηδὲ λυπηταῖς τοῖς.

πρὸς τὸν φ. Argumento II.

πρὸς τὸν φ. ἐκ ἐκ τῶν ἀφῆξται. F. πρὸς τὸν φ. ἐκ ἐκ τῶν ἀφῆξται. δειδῶν τὰ δάμα. S. ἡξεν ἢ εἶπεν. καὶ δὲ κῶπῃ. C. δὲ κῶπῃ. ὅτι τῶ ὄντων. F. ὄντων. τούτοις δὲ ἀφῆξται. F. τούτοις δὲ ὄντων. ἐκ τῶν ἀφῆξται διουσίους ἀφῆξται. τίς μετουσία; τίς τῶ τοιοῦτον ἢ μὴ ἀφῆξται; ἐξηλώσεται. F. ἐξηλώσεται καὶ μὲν χεῖρα ἀξίου συμβήκαται. ὅτι νυῖ ἐκ τῶν τῶν, vel, ἐκ τῶν τῶν.

πρὸς τὸν φ. Argumento.

πρὸς τὸν φ. τὸ καταστροφόμενον τὸ θεαοῖς πόλεμος. τὸ καταστροφόμενον τὸ θεαοῖς πόλεμος. τὸ καταστροφόμενον τὸ θεαοῖς πόλεμος.

καὶ ἐπὶ δύο ὑπολαβόντες εἶ) ἐγκλ.

ᾧδρα.ωρ.

καὶ ὑπὲρ πάντων τούτων δῶρα οὐχὶ τὰς ἰδίας.
ὄνειδος φερσινιατασπιδασπιδῶνα δίκασθαι ἄπο-
λαλῶναι κρίνεται. ὑμῖν ἐγκαλέσσει.

ἀπειρηκέναι τὰ πολέμων.] δοκεῖ λείπειν ἐν-
ταῦθα πάμπολλα τὴν ἑπιστολὴν τὴν φιλιππου
τουτουσι ἄποδιδάσκοντες καὶ φήσας, ἢ καταβάνην.

ᾧδρα.ωρ.

ἀπάντων ὧν ἐρετε ἢ ἐδῶκατε σιωπῆτας.
τὰ τῶν ἀθλητῶν ἢ ψέγων ἢ ἐπαγεῖν νόμιμα.

ἀπας ὁ δῆμος ἐνταυτοῖς.
ὀρθῶς ἔχει καὶ τὰ ἐκεῖ καὶ τὰ παρῆμιν.

καὶ ᾧδρα τούτων ψήφισμα ἔστι.
καὶ τοι τό γε ἀγρόν ὁμοίως ὑπάρχει.

πάντα μὲν ὡς ἔπος εἰπῶεν.
συνδικοὶ μάλιστα δεῖνοι λέγειν οὐτὶς ἔστιν οὐδενός

ἢ τὸν ὄ.α.α. καὶ ᾧδρανομίας δόξαν τίμιμα ὑπάρ-
χει ἐκ τῶν νόμων.

καὶ μείδι. Argumento II.

ἐν τῷ δευτέρῳ κονδύλῳ αὐτὸν πατάξαι.
οὐ τὸ μὲν πῶς φερεται.] F. παρῆσι.

καὶ μείδιε.

μὴ ταῦτ' ἔστι ὑπολοιπα, φερσινιασπιδῶνα ἄπο.
ἢ ἀδελφῶν μὲν τίς ἀδικήσουσιν.

ἢ πῶς δὲ ἀκαταγνώστῃ. διόγνητος δουρίκι.
τῶ δὲ τῶ νέμει. διόδεκα ὑπὸ τῆς πόλεως ταλ.

ᾧδρα τοῖς μύροντας τῶν ἐξήγηλυδοτότων.
κατ' ἀριστοκράτους. Argumento II.

ἔθεται δὲ καὶ τὸ συμφέρον.
κατ' ἀριστοκράτους.

ἢ δίκαι τῶ ὑπὲρ τοιούτου οἶον.
φύσῃ γὰρ οὕτω καὶ τὸν κοινὸν ἀπάντων ἀθρώπων

νόμον κείτα.
καὶ πμοκράτους. Argumento II.

πλοῖα πολεμίων συλα εἶ) τὴν καὶ τῶν φέρσεων.
καὶ πμοκράτους.

ἢ ἄλλω ὑπὲρ ἐκείνου ἵκετ' ἄντι φερῖν ἐκτίσαι.
τὸ δὲ ἀνθρώπων ἀθρώπων ἢ μὲν ἄπο λάβοι,

τῶν διπ. ἢ φερσινιασπιδῶνα αὐτῶ ὑπὸ τῶν νόμων.
ἐν ἀρχῇ τῆς λόγου ἄπολογισαδα.] F. ἄπο λογί-

σαδαται περι αυτ ἄπο δὴξαι.
ἦσαν τοῖς νόμοις, νόμῳ φέρτερον δὲ ἀμύρπια.

κατ' ἀριστοκράτους.
νεώς.] F. βωμός. ἢ χρυσός; πονηρός. ταλάντων φερ-

σπιδασπιδῶνα.
ἢ φέρσινιασπιδῶνα ἔστι. οὐτ' ἔργων ἑπιθυμῆ ἢ νεό-

πιδῶνα τὰς τι συμφερέας.
καὶ τὰς κολλήσας σωφ. ἐξβάλλειν ἀπάγην.

β.

εἰς κίνδυνον μέγιστον κατακλεισμήνης. ἐνό-
τι πνες δύν.

κατ' ἀφόβουα.

συνεπίξοποι παρέδσαν.] F. οἱ συνεπίξοποι πα-
ρέλαβον οὐδὲ ἠγνώσθησαν οὐδὲ ἔδσαν.

β.

ἢ φ' ὅ φερσινιασπιδῶνα. ἔξ ὧν πμοκράτοις τὰς
εἰσφ. ὑμῶν ἔχην. ἔπειτα φανερῶς παντεσπιδῶνα τα-

λασπιδῶνα οἴκοις.
καὶ ἐξῆ ὑπὸ φερῖν αὐ τοῖς ἀποδιδεῖν.
τὴν λαβεῖν παρ' αὐτῶν.

καὶ ἐξῆ ὑπὸ φερῖν αὐ τοῖς ἀποδιδεῖν.
τὴν λαβεῖν παρ' αὐτῶν.

γ.

οὐδὲν τῶν μετρίων πειν. τὴν οἰκίαν ἀσπιδῶνα.
ᾧδρα τῶν τούτοις καὶ βασίνοις φερῖν αὐ τὸν περ.

τῆτο δὲ ἠμελλεν ἐν τῇ ἑπιστολῇ τῶν φερῖν αὐ
μάρτυρων ἠμελλομεν, ταύτη δὲ τῇ μάρτυρα ἑπι-

σπιδῶνα ἔξ τῆτο δὲ φερῖν τῆ μάρτυρας.
εἰ γὰρ οὐκ ὡς εἰδῶτας. ἔξ ἠλέγρη πωλαν. εἰς οὐκ

ἔφηνε ταῦτα.
κατ' ὀνήτορας Argumento.

πλασάσπιδῶνα ἄπο λειψιν, τὴν ἀδελφῶν φερῖν
ἔαυτὸν ἀπήγαγην.

τὴν δὲ ἔαυτὸν γε γρημυρῶνα, μὴ βεληθῶνα φερῖν
ἔαυτὸν ὀνήτορας.

κατ' ὀνήτορας α.

δὲ ἂ φέρῃ τὴν δίκην. ἄπο δουρῶνα τὰργύρειον
εἶλοντο.

τοιαύτας ἀναβολὰς εἶχον ὅς εἰ καὶ τὸτ' ἑπίσπιδῶνα.
κηφισόδωρος ἀρχων. καὶ τοι τῶ τῆθ' ὑμῶν π-

σπιδῶνα.
ἔαυτὸν ἐκαστίον. μάρτυρας οὐδὲν τῶ γρημυρῶνα φερ-

σπιδῶνα.
οὐδὲ ἀμικρῶν ὑπὲρ τῶν ἔξ φερῖν.

αὐτ' ἀργυρίου χροῖον ἀμφισβ. ἀλλὰ ᾧδρα δόν-
τες πμοκράτους.

β.

δεδωκέναι καὶ τίθησιν ὄρεσι οὐχ ὅσπερ νωμῖ. ἀλλ'
ἑπί, καὶ ὄντας ἀληθεῖς.

ἢ δῆλον ἔπ ἀμολόγησε; τί γὰρ καὶ λέγων.
εἴτα νωμῖ ᾧδρα κερσοφῆς ζητεῖ vel ᾧδρα ζωγίας

ᾧδρα ζῆλωσπιδῶνα. Argumento.
τῆ ἀργυρίου σπιδῶνα ἐν Συφ.

ἔσπιδῶνα καταδύσπιδῶνα.
ᾧδρα ἀπατούρεων. Argumento.

ἀπατούρεων ἐν διαγπιδῶνα. ὅ τὴν δίκην φέρῃ
ᾧδρα τείνεται.

ᾧδρα ἀπῶ.

φωκείτω πολίτη αὐτῶν ἐπέξπιδῶνα.
τούτω σπιδῶνα, αὐ τὸς δὲ.

ᾧδρα λάκρειτον. Argumento.
ὅτι κληρονόμος ἔστι τῆς οὐσίας ἀρτέμων.

ὑπὲρ φορμίων.
ἔαυτὸν πολλοσπιδῶνα μέσος ἠδικοῦ.

ᾧδρα λεωχάρων.
καὶ τῆς μὲν ποιήσεως, ἔαυτὸν ἐποιήσατο, ἀ-

κέρου γρημυρῶνα, τῶ μὲν.
οὐκ ὡς ὑπὲρ τῶν ἰδίων.

καὶ σπιδῶνα α.

παρεγρέφατο τὴν δίκην, ἔαυτὸν φορμίων, μὴ
εἰσαγώγιμον εἶ) φήσας. πλεῖν ἢ βαδίξεν. καὶ λαθεῖν

οὐκ ἔαυτὸν τῆ φερῖν αὐ τοῖς ἀποδιδεῖν.
ἔαυτὸν μισθῶσπιδῶνα καὶ ἔξπιδῶνα. ὅ π τῆτον, ἠκίκα

ἔαυτὸν ἔαυτὸν.
ὡς τὸσπιδῶνα λαβεῖν ἀπ' αὐτῶν κλέψας.

β.

εἶ) ὡς φασὶ ἔξπιδῶνα ἔξπιδῶνα.
καὶ φερῖν τῶν πολιτῶν τὸν ἀρχοντα.

κατ' ὀνήτορας.
τοῖς

τις δικαστῆς ἔξαπατήσας ἀλλὰ ἔ τῆς βαλῆς.

ἔπ δὲ καὶ ἐκίνησεν βουλευμῶν. κατ' ὀλυμπιοδωρῶν. Argumento.

καὶ πλείοι αἱ ἔχουσιν. ὀλυμπ. παλιδικία χρῆ. ὡς πολυκλέα.

ἰε. μιν αἱ δὲ τῶν τοῦ. ἢ δὲ ὑπερδουῶν αὐτῶ καὶ τὸ κεφάλαιον καὶ τοῖς τῶν.

ἰσθ. τῆ σφραῖσου. Argumento. τῶν ναῶν κατέλκοντα.

ὡς καλλιπῶν. Argumento. ὡς δὲ τῶν ἀρχῶν καὶ τοῖς νόμοις λυσισείδων ἀπλωέγκων. ἵνα φησὶν ὁμόσας δικαστῆς, ὁ δὲ λυσισείδης οὐκ ὁμόσας.

καὶ κόνων. εἰ ἀκροῦσθε. καὶ μοι ἀνάγνωθι τῶν μέρτυριᾶν. μέρτυρία. διότιμος.

ὡς καλλιπῶν. Argumento. ὁ τῶν δίκων ὑπὸ ἐκείνου δικῶ μῶν.

ὡς καλλ. οὐτὸ διεπέλεσέ με συκοφ. ἴσο κλιθιῶν. ἴσο κλυθιῶν. ἴσο κλυθιῶν.

καὶ Διονυσίου. Argumento. ὅσους ἄφειλεν, ἀθλιώτατε καταπλόσαντες Διону-

σοδωρῶν κομίταται. ὡς δὲ βελιδίων. Argumento. εἰ δὲ ἐπίτθουσιν. Caue legas ἐθήπυσεν. καὶ κῆρας.

καὶ ὅτι σινώπῃ τῆ ἑταίρα ἀλα. ἔσφαλται ἡ γραφὴ, καὶ λείπει σῆα.

οὐτ' ἀπὸ τῶν σφραῖσων ἀρνηθῶν.

Atque hæc ex annotationibus meis in Felicianum codicem, confectis ante annos 22. quo tempore maior fuit ingenij mei vigor, & felicior industria quàm nunc est. Quòd si quædam ex his vel in ipso auctore correctæ, vel in annotationes aut varias lectiones relata sunt: ignoscat æquus lector & sollicitudini & festinationi meæ. Nam superuacua tolli facilius possunt, quàm addi necessaria: neque mihi fuit lucubrationes has, per fidelem tabellarium mittendi occasio, qualis rarò se offert, negligenda.

Augustæ. 3. Nonas Dec. Anno 1569.

